

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Getty Research Institute

<https://archive.org/details/ioannismeursiele00meur>

IOANNIS MEVRSI
ELEVSINIA.

SIVE,

DE

CERERIS

Eleusinae sacro,

Ac festo.

Liber Singularis.

LVGDVNI BATAVORVM,

Ex Officinâ ELZEVI R I A N A.

ANNO clj Id. c. xix.

Nob. & Ampl.

IOANNI DVVENVORDIO,

Equestris Ordinis viro , Domino
Duvenvordæ, Vorfchotæ, &c.

ROCHO HONARDO,

Supremi in Hollandiâ Senatus
Confiliario primario.

HADRIANO PAVWIO,

Equiti , Urbis Amfteloda-
menfis Syndico.

Academiæ Curatoribus.

Item

Amplifs. Prudentiffimisq̃;

PETRO DEIMANNO,

ÆMYLIO HOGEVENIO,

CLEMENTI BAERSDORPIO, IC.

GERARDO LEONARTIO,

Urbis Leidenfis Confulibus,
Eorum Collegis;

IOANNES MEVRSIVS

Dedico, Confecroq̃;

) (2

Viri Nob. & Ampl.

VM vos Academiae suae Illustrissimi ac Potentissimi Hollandiae & Westfrisiae Ordines praefecissent, committendum non putavi, quin proferrem in publicum aliquid, quod & observantiae meae in vos monumentum esset, studiumque illustrandae Academiae, in qua Professore iam nouennium ago, testaretur. Idque facere **ELEVSI NIA** ista volui; quae nunc edo, nomini vestro consecrata. Cupiebam paullò citiùs; sed, dum me Typographus differt, mora iniecta est. Verùm tamen, si placuero, satis adhuc maturatum; si displiceo, etiam nimis. Sed humanitas illa vestra, aequitasq;, & in literatos amor, credere iubent; fore, ut non displiceat vobis, quod placere imprimis opto. Quam ob causam, si potitus voto fuero, erit cur non parum mihi gratulandum existimabo. Non ego anxie, aut ambitiosè nimis, nunc me commendatum eo; istud tantùm asseuero, nullum in ordine nostro

nostro esse, qui se vobis, suaq; omnia, approbari magis velit: quod vt merear, vti operam semper dabo; ita quoque, si impetrauero, operæ me fecisse pretium non exiguum arbitrabor.

Viri Nob. & Ampl.

Deum Opt. Max. rogo, vti vos quàm diu-
tissimè sanos, & incolumes, seruet. Lugd.
Bat. ad diem IV. Jun. c I O I O C XIX.

AD LECTOREM.

DO tibi, benigne Lector, ELEVSINIA; quibus sacris totâ Græciâ, immò orbe vniuerso, nihil vnquam celebratius, sanctiusve, habitum fuit. Proprium de illis Opus olim Melanthius nobis dederat. Laudat ecce Athenæus lib. III. μελαΐτις δ' ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων, καὶ πρίγγλω, καὶ μαγνίδα, ὅτι ἐστὶν Ἰαλάτις ἢ Ἐκάτη. Et Scholiastes Comici Pluto. Ἔθ' γὰρ λέω, ἐν οἷς ἡς ἱματίοις μνηθεΐη, εἰς θεῶν ἑνὸς ταῦτα ἀναλθῆναι, ὡς περὶ δηλοῖ καὶ μελαΐτις ἐν τῷ Περὶ μυστηρίων. Iterum Auibus. Τῆτο ἐν ἐκρήρυξαν κατ' αὐτῶν Ἀθλιναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ σήλῃ ἔγραψαν, ὡς Φησὶ μελαΐτις ἐν τῷ Περὶ μυστηρίων. Etiam Menander quidam. Habes apud eundem Scholiasten ibidem. μένανδρος δ' ἐν τῷ Περὶ μυστηρίων περὶ φέρεται τῆς χαλκῆς σήλης ἀντίγραφον. Item Hiccius. Meminit Clemens in Protreptico. Συκυθῶν δ' ἐοὶ Σαυρομάται, ὡς Φησὶν Ἰκέσις ἐν τῷ Περὶ μυστηρίων, ἀκινάκλω σέβασιν. Quorum lucubrations postquam amisimus, animum induxi, quantum in me, hanc iacturam restituere. Quæso te, ne inuidere publico velis, docte Lector, sibi tibi alia quædam insuper obseruata. Facile illud, in tam lato eruditionis campo; *In quo, vt Aufonius ait, alius alio plura inuenire potest, nemo omnia.* Dein, si alibi me errasse deprehendes; quod non mirum in istis tenebris, cùm sacrorum arcanorum, tum abstru-

abstrusæ antiquitatis ; monē candidè , & sine
villo loliginis succo , quod me facere in meis vi-
des , gratiasque magnas agam. Quod si neu-
trum tibi in promptu , istis vtere ; & me ama,
benè Rei Literariæ, benè tibi, cupientem. Vale.

SERIES

S E R I E S

C A P I T V M.

C A P V T I.

Eleusinia sacra, Μυστήρια dicta per excellentiam. Quantâ dignitate fuerint, & quâ frequentiâ celebrata.

C A P. II.

Instituta ab Erechtheo; vel, ut alij volunt, Cerere: quibusq; illa communicauerit. Alij ad Eumolpum eorum institutionem referunt; ac quis iste Eumolpus fuerit, quotus nominis. Suidæ in re illâ error, & Auctoris Etymologici. Alij Musæum auctorem faciunt.

C A P. III.

Deinde ubi, & quâ de causâ, instituta. Ceres à Celeo hospitio excepta; & ab Iambe, aut Baubone, ad risum permota. Καλλιχορον, puteus Eleusine; ad quem Eleusiniæ femina choreas primùm instituerunt, & hymnum Dea cecinerunt: atq; in illo mystas considerare nefas. Ἀγέλασος πύργος. Ἀγείωννυον puteus. Eleusiniij quâdam conditione sese Atheniensibus subiecerint.

C A P. IV.

In quem finem instituta crederentur. Τελετή cur appellata.

C A P.

CAPITVM.

CAP. V.

Erant verò duplicia; Maiora, ac Minora. Et hæc quidem in Herculis gratiam instituta; isq; ubi initiatus.

CAP. VI.

Loco utraque diuerso acta. Clementis locus emendatus. Etiam tempore. Viri magni illic lapsus indicatus.

CAP. VII.

In Maioribus initiari, in Minoribus prelustrari moris erat, ac preparari; idq; ad Ilissum flumen. Lustrandi autem in pelle victime, Ioue immolata, à daducho statuebantur. Ad lustrationem istam que adhibita; Ἰμερα, siue Ἰσμερα dicta. Qui lustrabat, is Ἰσπανὸς appellatus. Sacra quoque, & vota, facta; & castitati opera data. Sacra autem porco facta, eòq; femina, gravidâq; quam abluabant in portu Cantharo. Plutarchi locus restitutus.

CAP. VIII.

In Minoribus, Μύσται dicti erant; in Maioribus verò, Εἰπόται. Vnde Εἰπόταιδεν illi; ipsa sacra, Εἰποταία dicta. Demetrius præter morem solitum eodem tempore mysta, & epopta, factus. Mystarum locus in vestibulo, Epopta intrâ adytum admissi. Ac facti Epoptæ tantum Maioribus, & quo temporis intervallo. Plutarchi locus emendatus.

CAP. IX.

*Initiatio noctu facta. Initiandi in sacello Agræ
( ) (exiguo,*

S E R I E S

exiguo, Eleusine in amplissimo, mysteriorum leges, ac ritus, accipiebant. Erant verò myrto coronati; ac templum ingressi manus sibi abluabant.

C A P. X.

Illic, mentem prius, manusq; puras habere iussi, & peritiam lingue Græcæ, ritus mysteriorum prælectos describebant. Πέτεωρα. Libri rituales. Inde nonnulla interrogati, verba solennia ressondebant.

C A P. XI.

Tum varia illis spectacula obiecta, & voces varia. Claudianus emendatus. Αὐτοψία. Membrum quoque muliebri ibi ostensum. Tertulliani hallucinatio. Cereris mundus. Apuleius explicatus. Post initiationem acclamari solitum, Κόγξ, Ὄμπαξ. Inde singuli discedentes, locum alijs concedebant.

C A P. XII.

Quam initiandi vestem induissent, eam nunquam deponebant, nisi detritam, laceramq; ac tum Cereri, & Proserpinæ, dedicabant: vel ad fascias puerorum utebantur.

C A P. XIII.

Initiabat ὁ Ἱεροφάντης appellatus, cuius nomen initiato dicere vetitum. Isq; in habitum creatoris ornabatur: veste, comâ, ac strophio, insignis: atate, ac voce, peculiari. Nec cuiquam illa dignitas data fuit, nisi qui Atheniensis. Eunapij locus restitutus. Acungebatur munere eo per omnem vitam, idq; sine matrimonio;

C A P I T V M.

monio; unde, castitatis studio, cicuta se liquore ungebat. Primus autem hierophanta Fumolpus fuit, isq̄ tertius; & ab eo ipsius posteris, Εὐμολπίδου nuncupati. Suidæ error, & correctus locus quidam. Hierophanta etiam Μυσαγωγὸς dictus.

C A P. XIV.

Daduchus quoque, & præco, adhibiti; item ὁ Ἰπὶ Βωμῶ. Daduchus comâ, & strophio, distinctus; totam vitam munere suo fungebatur; & si vellet, uxorem decebat. Solus hoc nomine appellatus, & Solis effigiem præ se ferens, ut præco Mercurij, & minister ad aram Luna.

C A P. XV.

Præfectus mysterijs ὁ Βασιλεύς, eiusq̄, circa ista munus. Item οἱ Ἐπιμελητῶν, numero quatuor; ijque unde legi soliti. Præter illos Ἱεροποιοὶ etiam decem. Pollucis locus emendatus.

C A P. XVI.

Initiari Atheniensium liberi soliti, adhuc pueri; nec Athenienses tantum, sed Græci omnes: nisi quod Socrates, & Demonax, neglexerunt. Item Romani: in quibus Atticus, & Augustus. Etiam Anacharsis, Scythæ; & mulieres, quæ Μέλισσαι appellatae.

C A P. XVII.

Initiati ad virtutem obstricti putabantur, & consilia à deabus Eleusinijs recta accipere; feliciores item esse in hac vitâ, & post mortem apud inferos

S E R I E S

multò honoratiores ; ac priorem in confesso locum tenere. etsi nonnulli , Amori qui initiati, eos esse feliciores existimarent.

C A P. XVIII.

Non initiati autem, Cereris templo prohibebantur; unde belli cum Philippo Atheniensibus causa fuit. Dein post mortem apud inferos in luto iacere credebantur.

C A P. XIX.

Prohibiti autem initiari peregrini ; & extra ordinem initiati Hercules, Bacchus, Dioscuri, Aesculapius, & Hippocrates. Sorani error indicatus. Barbari quoque exclusi his sacris, & homicidæ, quamlibet inuoluntarij ; magi item, & prastigiatores alij : denique impij, & scelerati, qualescunque.

C A P. XX.

Sed nec prodere non initiatis ea licitum fuit ; & si quis hîc deliquisset, ei mortem lex statuebat. Diagoræ Melij proscriptio. Aeschyli periculum. Nume-nij somnium. Nec commune cum his quicquam sibi quisquam cupiebat. Ac ne ipsis quidem Dijs divulgare illa licitum. Quin ut eloqui, ita audire nefas erat. Ceres quoque nomine mystico nuncupata. Tamen nihil apud Cretenses occultatum.

C A P. XXI.

Quando inchoari solita, & quot dies agitari. Poly-nus eâ de re emendatus.

C A P.

C A P I T V M.

C A P. XXII.

*Primus dies, Ἀρχὴμὸς dictus. Plutarchi locus restitu-
tus; Eoq̄ initiatio facta.*

C A P. XXIII.

*Secundus verò, Ἀλαδὲ μύσθῃ vocitatus. Hesychij
locus emendatus, & Polyani. Chabria illo ipso die vi-
ctoria navalis, omenḡ, ab eo ex nomine captum. Plutar-
chi locus emendatus.*

C A P. XXIV.

*Tertio die sacra facta; & nullus ei immolatus, isq̄
Aexonicus, tanquam qui præsaret ceteris. Itaq̄ ille
Cereri sacer, duabus de causis; nec gustabant eum mystæ.
Additum hordeum, è campo Rhario. Nec fas quic-
quam abijcere foras, aut Iunonis sacerdoti inde gusta-
re; eiusq̄ templum claudi solitum, cum Cereris sacra
peragerentur: ut & Cereris, cum Iunoni sacra fierent.
Omnia ei immolata, Θύα dicta.*

C A P. XXV.

*Quarto calathi processio, curru vecti, quem trabe-
bant iuncti boves. Ponè femine, cistas ferentes, seque-
bantur. Eæ cistæ fascijs puniceis vinctæ; quidq̄ in ijs
occultatum. Ac cur mala in illis Punica, & papa-
ner. Strabi Galli error ostensus.*

C A P. XXVI.

*Quinto mystæ cum accensis facibus ibant; viri pari-
ter, femineq̄. Noctu autem id factitatum; & faces
) (3 quoque*

S E R I E S

quoque dedicata, certatumq; de earum magnitudine.
Dein quamobrem res hac omnis instituta.

C A P. XXVII.

Sexto Iacchum producebant. Claudianus hallucinatus. Iacchus myrto hic coronatus, & non hederâ. Dies ex re Ἰάκχου dictus. Deductio autem à Ceramicò vsq; Eleusinem facta, ac per fora. Iacchus facem manu gestans fingebatur, & quam ob rem. Ac templum sibi proprium habebat. Deductusq; cum choreis, saltu, & cantu; qui item Ἰάκχου nuncupatus. Etiam cum æris sono. Qui ducebant, aquâ è Proserpina Rhetò lustrabantur. Iacchus verò hic Iouis, Ceresisq; filius. Arriani eâ in re error ostensus. Cuiq; producendi eius cura data, Ἰάκχαγωγὸς nominatus. Porta, quâ exire soliti, Ἰεργὸς dicta; obiterq;, quâ cadauera efferebantur, quomodo appellata fuerit, indicatum: & correctus Theophrastus. Via quoq; Ἰεργὸς dicta; ac Plutarcho nomen eius restitutum. Polemonis etiam de eadem liber proprius. Et suburbium, Ἰεργὸς Σουκῆ nuncupatum; in quo myslæ, Eleusine redeuntes, interquiescere consueverunt. In viâ Cephissus, ponte stratus; in quo scommata spectatores desidentes in prætereuntes myslas iaciebant. Vnde Γεφυερίδης dictum, & Γεφυερισμοί. Vitra pontem, quâ intrabant Eleusina, Μυσικὴ Εἰσοδὸς vocabatur. Post, munitâ Decelcâ, ac terrestri itinere clauso, mari Iacchus duci cæpit, nisi quod semel Alcibiades pemptam in armis viâ usitatâ duxit: daduchi vice, ut nonnulli putant, functus.

C A P.

C A P I T V M.

C A P. XXVIII.

Septimo certamen erat, idq̄ multò antiquissimum; in quo victor hordeum accipiebat. Etymologus eâ de re emendatus, item Suidas. Hordeum autem præmium datum, quia primùm Eleusine illud natum, ut ferebant.

C A P. XXIX.

Octauus, Ἐπιδαύρια dictus; quia Aesculapij honori, post mysteria Epidauro venientis, institutus. Initiatio iterum tum fieri solita, & secunda quoq̄ sacra. Philostrati locus emendatus.

C A P. XXX.

Nonus, ultimusq̄ idem, Πλημοχὸν indigetatus, quâ de causâ. Plemochœ tunc duæ impletæ, & euerse, cum verbis mysticis. Κοτυλίσκη. Ρῆσις μουσική. Ἰῆε, Τοκῆε. Μυσηρωῖδες προνδαί.

C A P. XXXI.

Per hos dies manum iniicere vlli vetitum, & libellum supplicem offerre; quæq̄ hîc delinquentis mulcta. Fæminis quoq̄ Eleusinem bigis vehi interdictum; idq̄ à quo; & quæ delinquentium mulcta. Aristophanis Scholiastæ hallucinatio. Iurari etiam per mysteria usitatum; ac quæ ad hæc necessaria, asinis Eleusinem veeta. Mystæ nec mustellum edebant; neque, ut videtur, salem.

C A P.

SERIES CAPITVM.

CAP. XXXII.

Continuata verò hæc sacra ad Imperatores Christianos; & cum tollere Valentinianus vellet, Prætextato intercedente, adhuc manserunt. Semel tantum intermissa, ob captas Thebas. Hierophanta apud Eunapium falsus vates. Tandem eversa à Theodosio seniore.

CAP. XXXIII.

*Celebrata verò præterea à Celeensibus, Phliasijs, Pheneatis, Lacedæmonijs, Parrhasijs, Creten-
sibus, & Romanis. Claudij Caesaris
conatus, Hadriani factum.*

F I N I S.

IOANNIS MEVRSI
ELEVSINIA.

SIVE,

DE

CERERIS

Eleusinæ sacro, ac
Festo,

Liber Singularis.

CAPVT I.

*Eleusinia sacra, Μυσήρια dicta per excellentiam.
Quantâ dignitate fuerint, & quâ frequen-
tiâ celebrata.*

ERERIS Eleusinæ sacra, Eleu-
sinia nuncupata, libro singulari
tradita, in plenam hominum An-
tiquitatis studiosorum cognitio-
nem nunc proferre mihi visum.

Erant verò nominis tanti, & dignitatis, vt maio-
ris in Antiquitate omni nulla essent: adeò vt,
cùm plura etiam plurium deorum haberentur,

A

κατ

κατ' ἔξοχὴν sola μυσήρια sicut vocata. Id passim
 obseruare apud Auctores licet. De eorum dig-
 nitate iste est Aristotelis locus, Rhet. lib. i. I.
 cap. xxiv. Τα μυσήρια πασῶν ἡμιωτάτη τελετή. A-
 ristides Eleusiniâ. Τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς Βαρβάρων,
 ἔτω σκαῖος, ἢ αἰήκοος; ἢ τίς ἔτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς, ἢ
 θεῶν; ἢ, συλλήθεδ' εἰπεῖν, καλῶν ἀναισθητοῦ, πολλῶ τῶν
 κἀκίς' ἀπολαυμάτων, οἱ ταῦτ' ἔδρασαν, ὅστις ἐκινόν τι τῆς
 γῆς πέδον τὴν Ἐλευσῖνα ἠγάγετο, καὶ πάντων ὅσα θεῶν ἀν-
 θρώποις ταῦτον φερωδέσασιν τε καὶ φαιδρότατον; Pau-
 sanias Phocicis. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοί τε τῶν Ἑλλήνων τε-
 λετῶν τὴν Ἐλευσινίαν πάντων ὅποσα ἐς Δύσειαν ἦκει πο-
 σέτω ἦγον ἐν ἡμιωτέραν, ὅσα καὶ τὰς θεὰς ἰππίπεραθεν ἠ-
 ρῶν. Prætextatus apud Zosimum lib. iv. vocat,
 τὰ σωέχοντα τὸ ἀνθρώπειον γένος ἀγνάτα μυσήρια.
 Hinc Σεμνὰ Euripides dixit, initio Hippolyti.

Σεμνῶν ἐς ὄψιν καὶ τέλη μυσηρίων.

Quin & inde eorum dignitas colligi potest,
 quod Romani ludos suos seculares, de quibus
 pronuntiare præco solitus; *Tales neque visos un-*
quam, nec videndos: ad eorum æmulationem
 egerint. Herodianus lib. III. Ἐἰδομένον δὲ ἐπὶ αὐ-
 τῶ καὶ θεῶν Ἰνῶν παντοδαπῶν θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτραις
 ὁμῶ, ἱεργίας τε καὶ παννουχίδας, ἰππίπεραθεν εἰς μυ-
 σηρίων ζήλον. αἰωνίως δὲ αὐτῶς ἐκάλεον. Dein, pro
 nominis claritate, summâ etiam ea frequentîâ
 celebrata. Philostratus in Vitâ Apollonij, lib.
 iv. cap. vi. Εἰς δὲ τὴν Περσικῆν εἰσπορεύσας παρὰ μυσηρίων
 ὄραν, ὅτε Ἀθελιαῖοι πολυαιθρωπῶντα Ἑλλήνων περὶ ἡγε-
 σιν, αὐτῆς ξυωταίνας ἀπὸ τῆς νεῶς εἰς τὸ ἄστυ. Immò con-
 cursum

cursum ad hæc fuit ab omni Græciâ . Lyfias in Andocidem indicat . καὶ ἵνα γνώμῃ οἶεσθε ἔξαι τὰς μύσας τὰς ἀφικρομύσας , ἐπεὶ δὲ ἴδωσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστὶ , Ἐ ἀναμνησθῶσι πάντα ἡσθεθημένα αἰῶνι ; ἢ τὰς ἄλλας Ἐ ἄλλους , οἱ ἕνεκα τούτης τῆς ἐορτῆς , ἢ ἦν εἰς τούτῳ πῶν ἐορτῶν βελόμοιοι , ἢ θεωρεῖν ; Ac vis frequentiam istam scire ? ecce tibi triginta millia , numerum finitum pro infinito , apud Herodotum lib. vii . Ἰδεῖν κενιορὸν χωρέοντα ἀπὸ Ἐλδωσῖν , ὡς ἀνδρῶν μάλιστα κη τρισμυριάων . ἀποθωυμάζειν τε σφέας τὸν κενιορὸν , ὅτε ἂν κότε εἴη ἀνθρώπων , καὶ πέρα καὶ τε Φωνῆς ἀκχεῖν , καὶ οἱ φαίνεσθαι πῶν Φωνῶν εἶναι τὸν μυτικὸν Ἰακχον . εἶναι δὲ ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλδωσῖν γινομύων τὸν Δημάρητον .

CAP. II.

*Instituta ab Erechtheo ; vel , ut alij volunt , Cere-
re : quibusq̄ illa communicauerit . Alij ad Eu-
molpum referunt institutionem eorum ; ac quis
iste Eumolpus fuerit , quotus nominis . Suida in
re illâ error , ἔ Auctoris Etymologici . Alij
Museum auctorem volunt .*

O Rigo eorum ab Erechtheo rege fertur ; quem , delatâ ex Ægypto Athenas magnâ frumenti copiâ , regem ab Atheniensibus eius beneficij ergo constitutum , sacra hæc Cereris communicasse ipsis tradunt . Diodorus Siculus

lib. i. Γενουμένων ὁμολογημένης αὐχμῶν μεγάλων κατὰ πᾶσαν σχεδὸν πλὴν αἰκεμῆλυ, πηλὴν Ἀ' ἰγούπη, διὰ πλὴν ιδιότητά τῆς χώρας, καὶ Φθορέως Ὀπινημομένης τῶν τε καρπῶν, ἐξ Ἀ' ἰγούπη τὸν Ἐρεχθία κομίσαι διὰ πλὴν συγγρηαιαν σίτεσ πηλῆσ εἰς τὰς Ἀ' ἠήνας. αὐτ' ὦν τὰς εὐπαθόντας βασιλέα κατὰσῆσαι τὸν Διεργίτιω. τῆτον ἢ ὠραλαβόντα πλὴν ἡγεμονίαν, κατὰδειξαι τὰς τελετάς τῆς Δήμητες εἰς Ἐ' λωσῖνι, καὶ τὰ μυστήρια ποιῆσαι, μετενεγκόντα τὸ πηλὸν τέτων νόμιμον ἐξ Ἀ' ἰγούπη. Alij aiunt, Cererem tunc Athenas venisse, & frumenti donatione Athenienses in illâ annonæ caritate subleuasse; ideoque tunc illi ista sacra Eleusine instituta. Aristides Eleusiniâ. Ποιητὰ, καὶ λογοποιοὶ, καὶ συγγραφεῖς πάντες ὕμνεσι, Κόρην πλὴν Δήμητες εἰς Ἀ' φωνῆ γνέσσαι χρόνον ἔστιν ὄν. Δήμητες δι' ἐπέρχεσσαι γλῶσσῶν καὶ θαλάσῃ, ζητῆσσαι πλὴν θυγατέρα, τέως μὲν ἔν οἶαν τε εἶναι ὄρεῖν. ἔλθῶσσαι δὲ εἰς Ἐ' λωσῖνα, πλὴν τε ἐπωνυμίαν ποιῆσαι τῷ τόπῳ, καὶ πλὴν Κόρην ὄρεσσαι, ποιῆσαι τὰ μυστήρια, καὶ γνέσσαι δι' ἡ τὸν σῖτον ὠρα μὲν εἶναι θαῖν τῆ πόλῃ τῶν Ἀ' θλωαίων. Diodorus loco citato. καὶ τῆς θεῆς δὲ παρυσίαν εἰς πλὴν Ἀ' θλωαίων γεγονῆσαν κατὰ τέττας τὰς χρόνας ὠρα δεδόσσαι κατὰ λόγον, ὡς αὐτῶν ἐπωνυμίαν ταύτης καρπῶν κομισθέντων τότε εἰς τὰς Ἀ' ἠήνας, καὶ διὰ τῆτον δόξα, πάλιν ἐξ ἀρχῆς πλὴν ὄρεσσαι γεγονέναι τῆσ ἀερίμασ, δωρησαμένης τῆς Δήμητες. ὁμολογεῖν δὲ καὶ τὰς Ἀ' θλωαίους, ὅτι βασιλεύοντα Ἐ' ρεχθίως, καὶ τῶν καρπῶν διὰ πλὴν αὐτομυρίαν ποσηφανισμῶν, ἢ τῆς Δήμητες ἐλάρετο παρυσία πρὸς αὐτάς, καὶ ἢ δωρεὰ πῶσ σίτε. πρὸς δὲ τέτοις αἰ τελετὰ καὶ τὰ μυστήρια τῆς θεῆς τότε καπεδείχθησαν ἐν Ἐ' λωσῖνι. Et, ecce, Athenienses Cereri tribue

tribuebant. Quo pertinent ista Iſocratis Panegyrico. Πρώτων μὲν ἔν, ἔπειτ' ὅταν ἡ φύσις ἡμῶν ἐδείξη, διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας ἐπορεύθη. καὶ γὰρ εἰ μυθώδης ὁ λόγος γέρονεν, ὅμως αὐτὸν καὶ νῦν ἠθλιῶσαι προσήκει. Δήμητρος γὰρ ἀφικνεύμενος εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ὅτε ἐπλανήθη, τῆς κέρης ἀρπαθείσης, καὶ πρὸς τὰς πρὸνους τὰς ἡμετέρας διμυθῶς διαπεθείσης ἐκ τῶν δειρῶν, αὐτὸν εἶχ' οἶόν τε ἄλλοις ἢ τοῖς μεμνημένοις ἀκέρην, καὶ δίκης δωρεὰς διττὰς, αἵπερ μέγιστον τυγχάνουσιν ἔσται, τὰς τε καρπύς, οἱ τὸ μὴ θηραδῶς ζῆν ἡμᾶς αἵτιοι γέγονασιν, καὶ τὴν πεπλῶν, ἧς οἱ μετέχοντες πείτε τὸ πᾶν βίβας τελευτῆς, καὶ τὸ σὺμπαντὸν αἰῶν, ἠδὲ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν.

Ac primi à Cerere initia hæc edocti sunt Triptolemus, Diocles, Eumolpus, & Celeus. Exstat hæc de re Homeri fragmentum ex Hymno in Cererem apud Pausaniam Corinthiacis.

Δεῖξεν Τριπτολέμω τε, Διοκλεῖ τε πωλεξίπρωφ,

Εὐμόλῳ τε βίβη, Κελεῶ θ' ἠγήτορα λαῶν,

Δρημοσύνῳ ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν.

Clemens Protreptico Baubonem nominat, Dyfaulem, Triptolemum, Eumolpum, & Eubuleum. Ὄκην δὲ πτωκῆδε τὴν Ἐλδύσιναι οἱ γεγεῖς, Βαυβῶν, Δυσούλης, καὶ Τριπτόλεμ. ἔτι δὲ Εὐμολπὸς τε ἔ Εὐβούλης. Ac vis scire quales fuerint? Triptolemus bubulcus, Eumolpus opilio, Eubuleus subulcus: Clemens ibidem. Βουβούλης ὁ Τριπτόλεμ, πιμῶν δὲ ὁ Εὐμολπ, σβούλης δὲ ὁ Εὐβούλης. Arnobius variat, lib. v. Qui illud temporis has partes incolebant, terrigenæ; quibus nomina hæc fuerunt: Baubo, Triptolemus, capellarum Dysfaules cu-

stos, Eubuleus porcorum, gregis lanitij Eumolpus. Alij
 mysteriorum originem referunt ad Eumolpum,
 non Cererem; à quo Εὐμολπίδαι postea Athenis
 dicti. Hesychius. Εὐμολπίδαι, ἕως οἱ διὰ Εὐμόλ-
 πω ἐκαλεῖτο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντι. πολλοὶ δὲ γε-
 γόνασιν ὀμώνυμοι Εὐμολποι. Sed, cum plures eo no-
 mine, vt Hesychius clarè dicit, quisnam iste Eu-
 molpus fuit? Isaacius Tzerzes ad Lycophronem
 potius quis non fuerit dicit; quàm, quis fuerit.
 Εὐμολπος, ἐχ' ὁ θεὸς, κατὰ Ἴηρον, ἀλλ' ὁ θεὸς τὰ μυ-
 στήρια, ἐκέλευε ξένος μὴ μυῖσσαι. Item Scholiastes
 Sophoclis Oed. Col. Ἀξιῶσιν ἐνιοὶ πρώτου Εὐμολποῦ
 ποιῆσαι τὸν Διόποιοι τὸ Τριπολέμω τὰ ἐν Ἐλευσίνι μυστή-
 ρια, ἕως τὸν Θράκω. Ἐπὶ τὸ ἰσορεῖν Ἴηρον ἐν τῷ Περὶ τῶν
 ἀπειλῶν. Erat verò Eumolpus iste non Thrax, vt
 distingui vides; sed alius, tertius eius nominis,
 Musæi filius, quintus à Thrace. Accipe stem-
 ma. Eumolpus primus, Thrax origine; huius fi-
 lius, Ceryx erat; huius, Eumolpus secundus;
 huius rursùm, Antiphemus; huius, Musæus poë-
 ta; huius denique, Eumolpus tertius; mysterio-
 rum, vt volunt, auctor. Docet Scholiastes So-
 phoclis, loco citato, ex Acesodoro, & Andro-
 tione. Ἀκεσόδωρος δὲ πέμπτον διὰ τοῦ πρώτου Εὐμόλ-
 πω εἶναι τὸν τὰς πελεπὶς κατὰδείξαντα, γραφῶν ἕως.
 Κατοικῆσαι δὲ τὴν Ἐλευσῖνα ἰσορεῖσι πρώτου μὴ τὸς αὐ-
 τόχονας, εἴτε Θράκας, τὸς μετὰ Εὐμόλπω ὠρεχθρομέ-
 νος πρὸς Βοήθειαν εἰς τὸν κατ' Ἐρεχθίωος πόλεμον. τινὲς
 δὲ φασὶ καὶ τὸν Εὐμολποῦν ὄρεῖν τὴν μύησιν, τὴν σιωπε-
 λεμδίω κατ' ἐνιαυτὸν ἐν Ἐλευσίνι Δήμητρι καὶ Κόρη.
 Ἄνδρο-

Ἀνδροπίων μὲν ἐν γράφῃ, ἔ τὸν Ἐυμολπον ὄρεῖν τῶν μύη-
 σιν, ἀλλ' ἄπο τῆς Ἐυμολπον πέμπτην γεγενομένη. Εὐμολ-
 πος γὰρ, γνέσκει Κήρυκα· πῶς δὲ, Ἐυμολπον· πῶς δὲ, Ἀντι-
 Φημον· πῶς δὲ, Μεσσαίων τὸν ποιητῶν· πῶς δὲ, Ἐυμολπον,
 τὸν κατὰδείξαντα τῶν μύησιν, καὶ ἱεροφάντην γεγενομένον.
 Malè Suidas à secundo quintum tradit. Εὐμολ-
 πίδαί, γνέσκει ἄπο τῶς Θρακῆς, ὅς καὶ τῶν μύησιν ὄρεν. ἢ
 ἄπο τῶς Μεσσαίης ἡσ. ὅς ἔσθ' ἄπο τῶς δαυτέρης πέμπτης.
 Idem error Etymologici quoque Auctoris. Εὐ-
 μολπίδαί, γένεσκει Ἀθήνησιν. ἄπο Ἐυμολπος τῶς Θρακῆς,
 ὅς καὶ τῶν μύησιν ὄρεν. ἢ ἄπο τῶς Μεσσαίης, ὅς ἔσθ' ἄπο δαυ-
 τέρης πέμπτης. Alij rursus non Eumolpo huic
 tertio rem assignant, sed Musæo, eius patri. Ter-
 tullianus Apologetico. *Orpheus Pieriæ, Musæus
 Athenis, Melampus Argis, Trophonius Bæotia, ini-
 tiationibus homines obligarunt.*

CAP. III.

*Deinde ubi, & quâ de causâ, instituta. Ceres à
 Celeo hospitio excepta; & ab Iambe, aut Baubone,
 ad risum permota. Καλλιχορον, puteus Eleusine;
 ad quem Eleusiniæ fœmina primùm choreas insti-
 tuerunt, & hymnum deæ cecinerunt: atq; in illo
 mystas considerare nefas. Ἀγέλασος πέτρα. Ἀνθιον
 puteus. Eleusinij quânam conditione sese
 Atheniensibus subiecerint.*

Eleusine instituta, res est nota. Sed quæ cau-
 sa? Venit eò, Proserpinam filiam, à Plutone
 raptam, quærens Ceres; ac fatigata requieuit
 iuxta

iuxta puteum, Καλλίχορον dictum; & à Celeo hospitio recepta, à mœrore exhilarata, atque ad risum perducta fuit. Exponit fusè Apollodorus Bibliothecæ lib. I. Πλάτων δὲ, Περσεφόνης ἐραστὴς, Διὸς σωεργῆσι, ἤρπασεν αὐτὴν κρυφα. Δήμητρα ἤ, μετὰ λαμπαδῶν νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γλῶττιν ζητοῦσα θεῆς. μαθῆσα δὲ παρ' Ἐρμιονέων, ὅτι Πλάτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς, ἀπέλιπεν ἔρανον. εἰκαδοῦσα δὲ γυναίκι, ἤκεν εἰς Ἐλδυσίνα. καὶ πρῶτον μὲν ἵπτι τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλασον ἐκάθισε πέτραν, ὡρῶν τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλέμενον. ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἔλθῃσα, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλδυσίνων, ἔνδον ἔσσω γυναικῶν, καὶ λεγασῶν τέτων παρ' αὐτῆς καθίζεσθαι, γραία τις Ἰάμβη, σκώψασα τὴν θεόν, ἐπίησε μειδίασαι. Proclus Chrestom. Gramm. Οἱ δὲ, ἀπό τινος Ἰάμβης θεοπαυιδῶν, θεοπάτης τὸ γένος. Τούτῳ Φασί, τῆς Δήμητρος ἀνωμότης ἵπτι τῇ τ' Ἰουρατρός ἀρπαγῆ, πρὸς ελθεῖν ἵπτι τὸν Ἐλδυσίνα ἵπτι τῆν νῦν Ἀγέλασσαν καλεμένην πέτραν καθεμερίσω. καὶ Διὸς πινον χλωδασμάτων εἰς γέλωτα πρὸς ἀγάγεσθαι τὴν θεόν. Meminit Ovidius Fast. IV.

Sic venit ad portus, Attica terra, tuos.

Hic primum sedit gelido mæstissima saxo,

Illud Cecropide nunc quoq; triste vocant.

Sub Iove duravit multis immota diebus,

Et luna patiens, & pluviæ aqua.

Sors sua cuiq; loco est, qui nunc Cerealis Eleusis

Dicitur, hæc Celei rura fuere senis.

Et quæ plura illic sequuntur, inspicienda. Alij & à Baubone hospitio exceptam, & risum illi
conci-

concitatum ferunt modo obscæno. Clemens Protreptico. καὶ δὴ, ἔ γάρ ἀνήσω μὴ εἰπεῖν, ξενίῃσασα ἢ Βαυβῶ πλὴν Δηῶ, ὀρέγῃ κυκεῶνα αὐτῇ. τῆς δὲ αἰναιουδμήης λαβεῖν, καὶ πῖναι σὺν ἑτελέσσις· πειρήρης γὰρ ἴω. πει- αλγῆς ἢ Βαυβῶ γημοδμή, αἰς ὑπεροραθεῖσαι δῆθεν, ἀνα- στέλλεται τῆ αἰδοῖα, καὶ ὀπιδεικνύς τῇ θεῶ· ἢ ἢ τέρπειται τῇ ἔψῃ ἢ Δηῶ, καὶ μόλις ποτὲ δέχεται τὸ ποτὸν, ἢ ὀδεῖσαι τῶ θεάματι. Et ex eo fusè Arnobius lib. v. illic vi- dendus. Putei Callichori, vbi confedisse Ceres commemoratur, meminit quoque Nicander Theriacis.

—— τὸν μὲν τ' ἑρέψ Φάλης ἔνεκ' Ἀχαῖῃ

Δημήτηρ ἔβλαψεν, ὃθ' αἴψα σίνατο παιδὸς

Καλλίχορον πῶι Φρέαρ, ὅτ' ἐν Κελεῖῳ θεράπναις

Ἀρχαῖῃ Μετάντρα. θελὼ δάιδετο πῶι Φρων.

Callimachus Hymno in Cererem.

Τεῖς δὲ ἴπτι καλλίσης νήσῃ δράμιες ὀμφαλὸν ἔνναν,

Τεῖς δὲ ἴπτι Καλλιχόρῳ χαμάδις ἐκαθίσασαο Φρητί.

Inde est, quod illic primùm Eleusiniæ mulieres chorum instituerunt, & hymnum deæ cecine- runt. Pausanias Atticis. Ἐλδσνίῳις δὲ ἐστὶ μὲν Τεμπολέμα ναὸς, ἐστὶ ἢ Προπυλαίας Ἀρτέμιδος, καὶ Πο- σιδῶν Πατρός. Φρέαρ τε καλέμυμον Καλλίχορον, ἔνθα πρῶτων Ἐλδσνίῳιων αἰ γυναῖκες χορὸν ἔσησαν, καὶ ἦσαν ἐς πλὴν θεόν. Iuxta hunc puteum saxum erat, in quo fedit, Ἀγέλας πέτρα inde dictum. Apollodorus loco citato. Ἦεν εἰς Ἐλδσνίνα, καὶ πρῶτον μὲν ἴπτι πλὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαι Ἀγέλασον ἐκάθισε πέ- τραν, πῶι τὸ Καλλίχορον Φρέαρ καλέμυμον. Scholia- stes Aristophanis Equitibus. Ἐστὶ ἢ καὶ Ἀγέλας πέτρα

πέτρα καλεῖται ὡσαύτως Αἰθιοπικοῖς, ὅπως καὶ ἴσασιν Φασὶ Ὁθεῖα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ἅδου. ὅθεν καὶ τὸν ὄνομα τῆ πέτρα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ κλαίεσα, ὅταν ἐζήτη τὸν κόρην. Et quæ sequuntur, verbo tenus exscripta ex citatis iam Apollodori verbis. Proclus Chrestom. Ταύτην Φασὶ, τῆς Δημήτερος αἰωνομένης ὅτι τῆ τῆς θυγατρὸς ἀρπαγῆ, προσελθεῖν ὅτι τὴν Ἐλδῶσιν, ὅτι τῆ νῦν Ἀγέλασιν καλεῖται πέτρα καλεῖται. Hesychius. Ἀγέλασιν πέτρα, ἐν τῇ Ἀπικῆ. ἐφ' ἧς ἐκάθισεν ἡ Δημήτηρ, ὅτι τὴν κόρην ἐζήτη. Ouidio *Saxum triste dicitur*, Fast. iv.

Hic primum sedit gelido mœstissima saxo,

Illud Cecropide nunc quoque Triste vocant.

Alij volebant, sedisse Cererem non in puteo Callichoro, qui Eleusine erat, sed in alio, extra Eleusinem in viâ Megarensi sito, cui Ἀθηνον ὄνομα ἐστίν. Pausanias Atticis. Ἐτέρα ἢ ὁδὸς ἐξ Ἐλδῶσιν πρὸς Μέγαρα ἀγῆ. Ταύτην ἐρχομένους τὴν ὁδὸν, Φρέαρ ἐστὶν Ἀθηνον καλεῖται. ἐποίησε ἢ Πάμφως ὅτι τῷ τῷ Φρέατι καλεῖται Δημήτερα, μετὰ ἀρπαγῆ τῆς παιδὸς, καὶ εἰκασμένη. Clemens Protreptico puteo Eleusine infedisse deam refert, sine eius tamen nomine. Ἀλωμένη ἡ Δηὸ κατὰ ζήτησιν τῆς θυγατρὸς τῆς Κόρης, πρὸ τῆς Ἐλδῶσιν, τῆς Ἀπικῆς δὲ ἐστὶ τῷ τῷ χωρίον, ἀποκάμνη, καὶ Φρέατι Ἰπικαθίζετο λυπημένη. Quam ob rem nec mystis huic puteo insidere licitum, ne lugentem imitari viderentur. Clemens ibidem. Τῷ τῷ πῶς μεμνημένοι ἀπαγορεύεται εἰσελθὴν νῦν, ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ τελεσφόροι μιμεῖσθαι τὴν ἰδυρομένην. Hæc itaque de causâ Cereris sacra, de qui-

de quibus agimus, Eleusinij acceperunt; fuit-
 que ea res in istis repræsentata. Augustinus De
 Ciuit. Dei, lib. vii. cap. xx. *In Cereris autem sa-
 cris prædicantur illa Eleusinia, quæ apud Athenienses
 nobilissima fuerunt. De quibus nihil iste interpretatur,
 nisi quod attinet ad frumentum, quod Ceres inuenit; &
 ad Proserpinam, quam rapiente Orco perdidit.* Arno-
 bius lib. v. *Eleusinia illa mysteria, & sacrorum recon-
 diti ritus, cuius memoriam continent? nonne illius erro-
 ris, quo in filiae conquisitione Ceres fessa, oras ut venit
 ad Atticas, triticeas attulit fruges?* Synesius in Cal-
 uitij Encomio, postquam de frugibus quædam
 dixit, addit. *Ἐπὶ τέποις ἑλωσίς ἀγὼ τῆ Διμήτρῳ
 αἰακαλυπτήρημα.* Ludens, quæ *μυστήρημα* alij, *αἰακα-
 λυπτήρημα* dicit; in quibus nempe Cereris acta re-
 uelarentur. Minutius Octauio de errore Cere-
 ris ait. *Ceres, facibus accensis, & serpente circumda-
 ta, errore subreptam & corruptam Liberam anxia, &
 sollicita, vestigat. Hæc sunt Eleusinia.* Ac tam acri-
 ter ea semel accepta Eleusinij defenderunt, vt
 bello cum Atheniensibus inferiores, non aliâ
 lege sese ijs submiserint, nisi vt ista retinerent.
 Pausanias Atticis luculentus mihi testis. *Γενόμε-
 νης ἡ ἑλωσινίοις μάχης πρὸς Ἀθηναίους, ἀπέθανε μὲν
 Ἐρεχθίδης, ἀπέθανε ἡ Ἰμμάραδῳ ὁ Εὐμόλπος. κατὰ
 λύουσα ἡ ὅτι τοῖςδε τὸν πόλεμον, ὡς ἑλωσινίους ἐς τὰ ἄλλα
 Ἀθηναίων κατηκέρας ὄντας, ἰδίᾳ τελεῖν τιμὴν τελετῶν.*

CAP. IV.

*In quem finem instituta crederentur. Τελετή
cur appellata.*

ITa autem induxerant animum, vt ad vitam corrigendam instituta existimarent. Cicero De Leg. lib. II. *Multa eximia, diuinaq̄, videntur Athenæ tuæ peperisse, atq̄ in vitam hominum attulisse; tum nihil melius illis mysterijs, quibus ex agresti immანიq̄ vitâ exculti ad humanitatem, & mitigati, sumus: initiaq̄ vt appellantur, ita re verâ principia vitæ cognouimus. Iterum Verr. v. Teq̄, Ceres, & Libera, quarum sacra, sicut opiniones hominum, ac religiones, ferunt, longè maximis, atq̄ occultissimis, cæremonijs continentur: à quibus initia vitæ, atq̄ victus, legum, morum, mansuetudinis, humanitatis exempla hominibus, & ciuitatibus data, ac dispersita, esse dicuntur. Phurnutus, vbi de Cerere. Μυστήρια δὲ ἄρξιν ἤρξαντο αὐτῆ, Φιλοσοφῶντες ἅμα τῆ δόξασί τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων, καὶ τῆ πανηγύρεω χαίροντες, ὡς μαρτυροῦν ἡρώδης οὐροί, τὸ πεπεῦδα μαχομένους αὐτὰς περὶ τῶν ἀναγκαίων. Arrianus in Epictetum, lib. III. cap. XXI. Ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἐπινορθώσῃ τὸ βίον κατεπαύθη πάντα τῶν παλαιῶν. Quin ideò quoque initiatio Τελετή dicta, quia ea quandam quasi perfectionem vitæ adferre credebatur. Maximus Monachus in Dionysij Arcopagitæ Περὶ τῆς θεογνώσεως ἱεροεργίας, cap. I. Τελετή*

Τελετή λέγεται καὶ τὸς τῶν Ἑλλήνων Φιλοσόφους, ἡ με-
 τειδοσις τῶν μυστηρίων, ἅτε τελεῖσθαι τὸν μυστήριον, καὶ τε-
 λωθῆναι τυχάνεσθαι τῶν περισσόντων πῆς ποιήσις. *Ite-*
rum in Epistolam eiusdem ad Demophilum
 VIII. Καὶ τελεῖς ἐκάλεον, ὡς τελεῖσθαι, καὶ εἰς τὸ τέ-
 λωθαι ἀγέσθαι τὸς τελεθῆναι. *Etymologici Auctor in*
Τελετή. Χρῆσιμα δὲ Φησὶ, τὸς περὶ τῶν θεῶν λόγους
 εἰκότως καλεῖσθαι τελεῖς. χρῆσαι γὰρ τὸς τελεθῆναι,
 καὶ ὅτι πᾶσι, διδάσκεισθαι τῆς ψυχῆς ἐχέσθαι ἔρμα, καὶ
 κερρατηθῆναι, καὶ πρὸς τὸς ἀμυήτους σιωπᾶν δυναθῆναι.
 μέγα γὰρ εἶναι τὸ ἀθλον, ὑπὲρ θεῶν ἀκῆσαι τε ὄρθαι, καὶ
 ἐκρεατεῖς γινέσθαι αὐτῶν.

C A P. V.

Erant verò duplicia; Maiora, ac Minora. Et
hæc quidem in Herculis gratiam instituta;
isq; ubi initiatus.

ERANT verò hæc duplicia; Maiora illa, de
 quorum institutione iam à nobis dictum;
 ista, Minora: quorum hæc origo fertur. Hercul-
 es Eurysthei iussu Cerberum ex inferis abdu-
 cturus, cum descendere ad inferos, nisi initiatus,
 nollet; Eumolpum adit, ut ab eo initiaretur. At
 cum lex vetaret, peregrinum initiari; neque ta-
 men denegare id Herculi auderet, Athenien-
 sium amico, ac benè de illis merito; adoptavit
 eum Pylius, atque ita initiatus fuit. Scholiastes

Homeri Iliad. 9'. Τελεθέντων τῶν τοῦ Ἡρακλέους ἄλλων ἐν μιλῷ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ; μὴ προσδεχόμεθα Ἐυρυπύλοσ τὸν τε τῶν Ἀργείων βοσκημάτων ἄθλον, καὶ τὸν Ἰδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον ἀγῶν, τὸν Κέρβερον ἐξ ἁδῶς κερμίζην· εἶχε ἣ ἔστ' ἄν τρεῖς ὡς κωῶν κεφαλὰς, τῶν ἣ ἔραν δράκοντες. μέλλων ἔνθ' ἵππ' ἀπείνοια, ἦλθε πρὸς Ἐυμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, Ἐκλόμου μνηστῆρα. ἦν ἣ σὺ ἐξὸν ξένοισι τότε μυεῖσθαι, δι' ὃ γίνεται Πυλῆς θετὸς υἱὸς, καὶ Ὀδυσσεύου ἐμυεῖτο. Hinc Lycophroni Alexandrā μύσης dicitur.

Σὺ θηρὶ βλάξας τῷ πάσσοντι δήϊας

Μύση τροπαίαιας μασπὸν ὄθηλον θεῶν.

Vbi Isacius Tzetzes. Μύση. τῷ Ἡρακλεῖ. διότι ἐμυήθη ἐν Ἐλευσίνῃ τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ. Ἐυμόλπος γὰρ, εἶχε ὁ ὄρθξ, κατὰ Ἰσον, ἀλλ' ὁ θεὸς τὰ μυστήρια, ἐκέλευσε ξένους μὴ μυεῖσθαι. ἐλθόντος ἣ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Ἐλευσίνῃ, καὶ θελοντῶν μυεῖσθαι, τὸν μὲν τοῦ Ἐυμόλπου νόμον φυλάττοντες, θελοντες δὲ καὶ τὸν κοινὸν εὐεργέτην Ἡρακλεῖα θεραπεῦσαι, οἱ Ἐλευσίνιοι ἐπ' αὐτῷ τὰ μικρὰ ἐποίησαντο μυστήρια. Atque hæc, vt vides, Minora dicta. Scholiastes quoque Aristophanis ad Plutum secundam. Μεγάλα ἔ μικρὰ μυστήρια ἐτελέοντο ἐν Ἐλευσίνῃ τῷ Ἀθηναίῳ. μὴ ὄντων ἣ πρῶτον μικρῶν, ἐλθόντ' Ἡρακλέους, ἔ θελοντῶν μνηστῆρα, ἐπειδὴ νόμος ἔστ' Ἀθηναίοις, μηδένα ξένον μυεῖν, αἰδεσθέντες τῶν αὐτοῦ ἀρετῶν, καὶ ὅτι φίλος τε ἔστ' ἑ πόλεως, καὶ υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν. Et alibi ad eandem fabulam. Ἐστὶ καὶ μικρὰ μυστήρια, γινόμενα δι' Ἡρακλεῖα. Ἡρακλεῖς γὰρ ὄπισθας, ἦξις μυεῖσθαι. ἔθ' ἣ ἔστ' Ἀθηναίοις, ξένον μὴ μυεῖν. μὴ Ἐκλόμου,

μυροὶ ἢ λῦσαι τὰ ἔθ^α, μηδὲ ἀπῶσαι τὸν Δεργέτιον Ἡρακλέα, ἐπενόησαν μυστήρια δὲ μετ᾿ ἄδοται. Verùm initiatio hæc Herculis vbi facta? An non Eleusine? Videtur. Ecce Homeri Scholiasten, in citatis statim verbis. Ἡλθε πρὸς Ἐὐμολπον εἰς Ἐλευσίνα, Ἐκλόμδρ^α μνηθῶσαι. Ac clarè Isaacius Tzetzes. Ἐμνήθη ἐν Ἐλευσίνῃ τὰ δι' αὐτὸν λεγόμενα μικρὰ μυστήρια. Tamen alij Melitæ accidisse tradunt, Aristophanis Scholiastes Ranis. Ἡ μελίτη δῆμ^α τῆς Ἀπικῆς, ἐν ἣ ἔμνήθη Ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. Et magna Cereri, minora Proserpinæ propria esse credebantur. Scholiastes Comici ad citatam Plutum. Ἡσαν ἢ τὰ μὲν μεγάλα, (μυστήρια) τῆς Δήμητρ^α. τὰ ἢ μικρὰ, Περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς.

C A P . VI.

Loco utraque diverso acta. Clementis locus emendatus. Etiam tempore. Viri magni lapsus indicatus.

SEd neque in eodem loco celebrari utraque solita. Maiora enim Eleusine, minora Agris habebantur. De maioribus, res vulgata est; de minoribus, ecce istum Stephani locum. Ἄγρια, καὶ Ἄγρια, χωρίον, ἐνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ἔστι ἢ τῆς Ἀπικῆς, πρὸς τὴν Πίλειον, ἐν ᾧ τὰ μικρὰ μυστήρια δῆμιτελεῖται. Itaque hæc etiam τὰ ἐν Ἄγρια, vel ἐν Ἀγρίαις, appellata. Eustathius ad Iliad. 6. Ἐν ἢ Ἐ Ἀγρίαις Ἄρ-

ρα Ἄρτεμις, ὡς καὶ ὁ Κωμικός δηλοῖ, ἢ Ἐ Ἄρτεμις ὡς
 Πλάτωνι κατὰ Παισαρίαν, ὁποῦ χώρας πρὸς τῷ Ἰλίω.
 ἢ κληῖσις Ἄρτα, ἢ Ἄρτα. ἔ τὰ μικρὰ ἤγετό Φησι μυσή-
 ρια, ἃ ἐλέγετο τὰ ἐν Ἄρταις. Corruptus est hęc de
 re insignis Clementis locus in Protreptico.
 Ἄλλα τὰ μὲν ὅτι Σάρα μυσήρια, Ἐ τὰ ἐν Ἀλμῶνι τὸ
 Ἀθηναῖς, Ἀθήνησιν πειρώμεται. Restituendum om-
 ninò censeo. τὰ μὲν ὅτι Ἄρτα μυσήρια. Porro vt
 non vnus vtrisque locus fuit, ita nec tempus.
 Nam maiora, Boëdromione mense; minora,
 Anthesterione acta. Plutarchus Demetrio. τὰ
 μικρὰ (μυσήρια) τοῦ Ἀνθεστηριῶν ἔτελοῦντο. τὰ ἢ με-
 γάλια, τοῦ Βοηδρομιῶν. De maioribus, est videre
 apud Demosthenem Olynth. 111. vbi, postquam
 Boëdromionem dixit, ita inquit. τῆτου τοῦ
 μῆκος μόλις μετὰ τὰ μυσήρια δέκα ναῦς ἀπεπέλατε.
 Plutarchus Phocione. Ἐ νίκων ἢ μεγάλαις μυσή-
 ριοις, Ἐ παρέαχεν οἰνοχόημα Χαβέραις Ἀθηναίοις καθ'
 ἕκαστον ἑνιαυτὸν τῆ ἕκτη ὅτι δέκα τοῦ Βοηδρομιῶν. Et
 significat hęc ipsa in Alexandro. Ἡ μὲν ἐν σελήνη
 τοῦ Βοηδρομιῶν ἐξέλιπεν, πρὸ τῶν μυσήριων τῶν
 Ἀθήνησιν δεχθῆ. Item Theophrastus in Eth. Char.
 cap. Περὶ ἀδολογίας. Καὶ ὡς Βοηδρομιῶν μὲν ἐστὶ τὰ
 μυσήρια, Πυανεψιῶν ἢ Ἀπατέρια, Πισιδεῶν ἢ
 κατ' ἄρτας Διονύσια. Pertinentque huc ista Ari-
 stidis in Eleusiniâ. Καὶ δὴ προσάγει μὲν, ὡ γῆ καὶ θεοί,
 τὰ μυσήρια. Βοηδρομιῶν ἢ ἔτ' ἐπίρας τὰ νῦν δαίτη
 βοῆς. De minoribus, clarus est Plutarchi locus
 in Demetrio, quem citavi; & memoriâ labitur
 vir magnus, qui Pyanepsioni ascribit. Capien-
 dus au-

dus autem de ijs Philostrati locus De Virâ Apol-
 lonij lib. iv. cap. vi. Ἐς τὴν Πειραιᾶ ἐσπλάσας
 πρὸς μυστηρίων ὥραν, ὅτε Ἀθλευαῖσι πολυανθρωπότατα Ἐλ-
 λήνων πρᾶξιεν, αἰνὴξ ξυτείνας ἀπὸ τῆς νεῶς εἰς τὸ ἄστυ.
 περιῶν τὴν, πολλοῖς τῶν Φιλοσοφῶντων ἐνετύγχανε, Φαλήρε-
 δε καλιοδῶν. ὧν οἱ μὲν, γυμνοὶ ἐθέροντο. καὶ γὰρ τὸ μετό-
 πωρον δὴλίου τῆς Ἀθηναίων. Et alter iste Maximi
 Tyrij, Dissert. xxxiii. τὰ τὴν Ἀθηναίων πὶ χρῆ-
 λέγειν; πάντᾳ μετὰ εορτῆς τὰ Ἀθηνᾶ, πάντᾳ θυμηδίας.
 καὶ διέλαχον αὐταῖς ὥραι τὰς ἡδονὰς. ἤρθη Διονύσια,
 μετοπῶρε μυστήρια. Vterque autumni tempus in-
 dicat; & Anthesterion, vti volunt, Nouembri
 Romanorum respondet.

C A P. VII.

*In Maioribus initiari, in Minoribus praelustra-
 ri moris erat, ac preparari; id est, ad Ilissum flumen.
 Lustrandi autem in pelle victimæ, Ioue immola-
 tæ, à daducho statuebantur. Ad lustrationem
 istam quæ adhibita. Ἰμερα, siue Ἰσμερα. Qui
 lustrabat, Ἰδρανὸς dictus. Sacra quoque, & vo-
 ta, facta; & castitati opera data. Arrianus emen-
 datus. Sacra autem porco facta, ἐὸς ἡσθερινᾶ, gra-
 νιδᾶς; quam abluabant in portu Cantharo.*

Plutarchi locus restitutus.

IN Maioribus initiari solebant. Indicat Ari-
 stophanes Pluto secundâ.

Μῶν ἔν ἐμυθήτης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

C

In

In Minoribus lustrabantur, & initiationi præparabantur. Scholiastes Comici, loco citato. Ἔστι τὰ μικρὰ (μυστήρια) ὡς περ περικαθαρσις, καὶ περι-ἀγνύσις, τῶν μεγάλων. Ac lustrari quidem solitos, qui initiari cuperent, res est certa. Sopater in Diuis. Quæst. Μέλλων ἢ τῆς καθαρσίους, τῆς περ τὴν πελετῆς, ἐν τυγχάϊφν, ἐκάλεον ὕδαίμονα ἐμαντόν. Idque ad Ilissum flumen. Polyænus lib. v. Ταῦτα μὲν δὴ σιπέθεντο ὡς δὲ τὸ Ἰλίουσόν, ἔτ' ἐκ καθαρμόν πελῆσι πῆς ἐλάτῆσι μυστηρίους. Hinc est, quod Ilissi μυστικῶν ὄχθαι dicuntur ab Himerio in Eclogis Declam. Πατρικὸν ὄλβον ρίψας ὕδαίμονα, περ Ἰλίουσος μυστικῶν ὄχθαις ἐσκληύημαι. Et Ilissus θεασέσι apud Dionysium in Periegesi.

Τοῦ Διὸς θεασέσις φέρεται ῥόθ' Ἰλίουσῶ.

Lustrandi autem in pelle victimæ, Ioui immolatae, unde Διὸς κώδιον dicta, à daducho statuebantur. Suidas. Διὸς κώδιον, ἔτ' ἐπὶ ἱερεῖον Διὸς τέτυται. Ἦν ἐσί τε τῶν Μειλιχίῳ καὶ τῶν Κτησίῳ Διὸς. Ἐτ' ἢ κώδια τέτων φυλάσσει, Διὸς προσομοιοῦντες. χρῶνται δὲ αὐτοῖς, οἱ τε Σκίρροφορέων τὴν πομπὴν σέλλοντες, καὶ ὁ δαδούχ' ἐν Ἐλδούσιν, καὶ ἄλλοι ἴνες, πρὸς τὰς καθαρμύς, ὑποσπρωννύοντες αὐτὰ πῆς ποσὶ τῶν ἐναγῶν. Fiebat autem varijs modis. Procopius Gazæus in Deuteronomium. *Quid igitur de purificationibus in lege constitutis dicemus? Primum quidem, præ se figuram purificationis melioris ferre; insuper verò, à Græcanicis differre: quod ea cum incantationibus, salibus, lauro, hordeo, mari, & transitione per ignem, fieri solebant. Quin flores quoque, & corollæ, huc allatæ; eaque*

ἴμερα

ἴμερα nuncupata. Hesychius. ἴμερα, ἔπειρος τὴν καθαρίαν Φερέμια αἴθη, καὶ σεφανώματα. Alij ἴσμερα appellabant. Itaque in iisdem Hesychij Glossis alibi reperies. Ἰσμερα, τὴν εἰς τὴν καθαρίαν. Nempe ex duplici eiusdem vocis lectione duplicem nobis glossam dedit doctissimus Grammaticus. Qui verò initiandos iustraret, Ἰδρανὸς nuncupabatur. Idem Hesychius. Ἰδρανὸς, ἀγνιστὴς τῶν Ἐλδωνίων. Præterea sacris prius, & votis etiam, ritè factis, ac præmissio castitatis exercitio, initiari sese dignos efficiebant: aliàs nihil profutura initiatio putabatur. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXI. καὶ ὡς τὸ πόνον αὐτῶν ἀφέλει, καὶ ὡς τὸ καιρὸν, καὶ μετὰ θυσίας ἢ, καὶ μετ' ὀρχῶν, καὶ προσηγνῶν, καὶ προδιακείμενον τῇ γνώμῃ, ὅτι ἱεροῖς προσελθῶσιν, καὶ ἱεροῖς παλαιοῖς. ἔτιως ἀφέλιμα γίνεσθαι τὴν μυστήρια. Et mox corrigendus idem eodem loco, in re eadem. Συ ἢ ἐξαγγέλλεις αὐτῶν, (τῶν μυστήρια.) καὶ ἐξορχῆ, ὡς τὸ καιρὸν, ὡς τὸ πόνον, ἀνδ' θυμάτων, ἀνδ' ἀγνείας. Perperam editur. ἀνδ' θυμάτων, ἀνδ' ὑγείας. Ac meminit quoq; iustrationis præmissæ, & castitatis, Schol. Comici, in verbis citatis; & Clemens, statim mihi laudandus. Hostia autem, quam, qui initiari velent, immolabant, porcus erat. Trygæus apud Aristophanem Pace.

Εἰς χοιρίδιόν μοι νῦν δάεισον πρῆεις δραχμας.

Δεῖ γὰρ μυσθῆναι με, πρῆιν τεθνηκέμαι.

Vbi Scholiastes. Τοῖς μυσθῆμοις ἐστὶν ἔθ' ① χοιρίδιον
C 2 ἴθειν

θύειν ἐξ ἀνάγκης. Itaque χοίρια μυστηρικὰ dicit Acharnensibus.

Χησέιτε Φωναὶ χοιρίων μυστηρικῶν.

Et mox, χοίρες μυστικαί.

ΔΙ. Τί δαὶ Φέρεις; ΜΕ. χοίρες ἐγών γε μυστικαί.

Ad quem locum Scholiafles. Διὰ τὸ ἐν τοῖς μυστηρίοις ἃ Δήμητρος θύεσθαι χοίρας. Et obserua, quod dicat χοίρες μυστικαί, genere fœminino; immolabant enim porcum fœminam, vt cum veteribus dicam. Varro De Re Rust. lib. II. cap. IV. *Ab suillo genere pecoris immolandi iniiium primum sumptum videtur. cuius vestigia, quod iniiis Cereris porci immolantur.* Et quidem grauidam. Phurnutus. Θύσσι ἣ ὕς ἐγκύμενας Δημήτερι. πάνυ οἰκείως. τὸ πολυγονον, καὶ δύσκλητον, καὶ τελεσφόρον, καθεστάντες. Vides causam; quia id animal valdè fecundum, & facile conciperet, fœtumque perferret. Priùs verò, quàm mactarent, in portu Cantharo abluabant. Docet nos hanc rem Plutarchus Phocione. μύστω ἣ, λόντα χοιρίδιον ἐν καθαρῷ λιμνί, κῆτ' ὅσω ἐλάθει, καὶ τὰ κάτω μέρη τοῦ σώματος ἄχρι τῆς κοιλίας κατέπιε. Sed corruptum locum censeo, ac restituendum omninò. Ἐν καθαρῷ λιμνί. Nam Cantharus erat vnus è tribus Piræei portubus, vt nuper docui lib. De Populis Atticæ, in Περιουσίς.

C A P. VIII.

In Minoribus, Μύσται dicti erant; in Maioribus verò, Ἐπόπται. Vnde Ἐπόπτιδ'εἰν illi; ipsa sacra, Ἐποπτικά dicta. Demetrius præter morem solitum mysta & epopta simul factus. Mystarum locus in vestibulo, Epopta intrà adytum admissi. Ac facti epopta tantum maioribus, idque quo temporis interuallo. Plutarchi locus emendatus.

VT autem rectè rem teneamus; Iustratio ista, cæteraq; minoribus mysterijs præmitti solita; in ipsis verò, doctrinæ arcana fundamenta accipiebant; vt in magnis plenè demum de omnibus mox edocebantur. Clemens Strom. V. Οὐκ ἀπεικίτως ἄρα καὶ τῶν μυστηρίων τῶν παρ' Ἑλλήσιν ἄρχει μὲν τὰ καθάρσια, καθάπερ καὶ τῆς βαρβάρους τὸ λυγρόν. μετὰ ταῦτα δὲ εἰσι τὰ μικρὰ μυστήρια, διδασκαλίας ἕνεκ ἰστίησιν ἔχοντα, καὶ περιπαρεσκόησ τῶν μελλόντων. τὰ ἢ μεγάλα πρὸς τὴν συμπάντων. & μαθητάνειν εἰς ἰσοπέδου, ἐποπτιδ'εἶν ἢ, καὶ πεινοεῖν τὴν φύσιν, καὶ τὰ πρᾶγματᾶ. Iterum Strom. VII. Καὶ πρὸς τῆς τῶν μυστηρίων ἀρχαδόσεως καθαρμὸς ἕνας προσάγειν τοῖς μυεῖσιν μέλλουσιν ἀξιῶσιν. ὡς δέον, τὴν ἀρεὴν ἀποθεμῶσ δόξαν, ὅτι τὴν ἀληθῆ ἀρέπεδου ἀρχαδόσιν. Huc pertinent, quæ antea dixerat, initio Strom. IV. τότε δὴ τὴν τῶν ὄντων γνωστικὴν φυσιολογίαν μέτεμεν, τὰ μικρὰ πρὸς τῶν μεγάλων μνηστῆτες μυστηρίων. Et hæc est, quæ

Τελετή dicitur Proclo, in Plat. Theol. lib. iv. cap. x xvi. Προηγείται γὰρ, ἢ μὲν τελετή; τῆς μυσήσεως· αὐτή δὲ, τῆς ἐποπείας. Sed nihilominus hæc mysterijs accensa. Inde Clemens Strom. i. Ἀγῶν γὰρ καὶ ὁ προαγών, καὶ μυστήρια ἑκαστὸν μυστηρίων. Atque ita accipienda Polyæni verba, supra citata; in quibus ait, lustrationem fieri solitam minoribus mysterijs, quæ tamen illa antecedebat. Ad minora admitti, μύσαι; ad Maiora, Ε'πόπαι dicti. Ac notat discrimen Suidas in Ε'πόπαις. Διαφέρει μύσαι καὶ ἐπόπαις. Scholiastes Aristophanis Rapis. Σύμμαχος ἔτις αὐτῇ τῇ λέξει φαίνεται συνεχῶς λέγειν· Ὀφημοδόντες τῶν τῶν μυστηρίων ἐποπείαν. οἱ δὲ ἑκαστὸν μυστήρια ὡδραλαμβάνοντες, μύσαι καλοῦνται. οἱ ἢ ὡδραλαμβάνοντες αὐτὰ τῶ αὐτῆς ἐνιαυτῷ, ἐφορῶσι τὰ μυστήρια, καὶ ἐποπύουσι. Suidas ex eo. οἱ ἑκαστὸν μυστήρια ὡδραλαμβάνοντες, λέγονται ἐν δρχῇ μὲν μύσαι. μετ' ἐνιαυτὸν δὲ, ἐπόπαι, καὶ ἐφοροί. Plutarchus in Alcibiade. Τὰς δ' ἄλλας ἐπάρας, μύσαι προαγορεύουσαι, καὶ ἐπόπαι. Himerius in Eclogis, in Dialogi Procæmio. Οὐ μιμησάμενος τὸν μουσικὸν νόμον, ὃς ἐπόπαι τε καὶ μύσαι μερίζει τὸν χρόνον, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἐν αὐτῷ μύσαι τε ὁμοῦ καὶ προφῆται τ' ἱεραὶ τελετῆς τῶν ἐν σοὶ λόγων δεξάμενος, ἔδωκε ἀπλήγως τῶν ἐκείθεν ναμάτων ἐμπληροῦσαι. Philochorus Α' τ' ἰδ' lib. x. apud Harpocrationem in Α' νεποπίδωτος. Τὰ ἱερά ἔτι ἀδικεῖ πάντα, ἑκαστὸν τε μουσικά, καὶ ἑκαστὸν ἐποπικά. Et minora erant quasi προτέλεια quædam, & præparatio, ad maiora. Huc pertinet iste Euripidis versus.

Ἔπιντο ἑκαστὸν μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.

Estque

Estque elegantissimus locus Marini, in Vitâ Procli. Ἀρχιέντα δὲ Διὰ τῶν ἱκανῶς ὡσπερ Διὰ ἰνῶν περιτλείων, καὶ μικρῶν μυστηρίων, εἰς τὴν Πλάτων ὅ- η- γεν μυσσεγωγίαν, ἐν τῆξει, καὶ ἔχ' ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα. καὶ τὰς παρ' ὀκείνω θείας ὄντως πελετας ἐποπιδεῖν ἐπίει. Et Themistij, Orat. in patris obitum. καὶ τὸ ἁγῆμια ὅλον μονονὲ δῆθεν ἐπὶ Ἄρι- στοτέλους τοῖς μυστηρίοις, ἀπαντὰ δὲ ὁμῶς σωματεύοντο τῶν σοφῶν τὰ ἀνάκτορα, Ἐ σωματώπηδισας αὐτὰ ἱερά. Et in alterâ ad Iouianum Imp. Ἐξω τοῦ νεῶ τὰ περιτ- λεια μύθας, εἰς τὰ ἀνάκτορα τὴν πελετὴν κατὰθήσεται. Itaque duplex erat μύησις; prior, minoribus; se- cunda, maioribus mysterijs fiebat; post quam Ἐπόπηται vt post primam μύσην, dicti; vt iam osten- di. Pertinentque eò Harpocratonis verba, in Ἐπωπιδωκότις. Οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλδωσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μύσησ', Ἐποπιδεῖν λέγονται. Et epoptam factum esse, Ἐποπιδεῖν indigetabant. In citatis Harpocra- tionis verbis. Ἐν τῇ δευτέρᾳ μύσησ' ἐποπιδεῖν λέγον- ται. Xiphilinus in Hadriano. Ἀφικόμην ὅ δὲ εἰς τὴν Ἐλλάδα, ἐπώπηδσε τὰ μυστήρια. Aristophanis Ranis.

— μάλα γ' ἐποπιδεῖν δοκῶ,
Ὅταν κατὰρᾶσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.

Plutarchus in Demetrio. Ἐπώπηδον δὲ τελάχισον διὰ τῶν μεγάλων ἐνιαυτὸν Διαλείποντες. Hinc sacra Ἐποπιδικά, in citatis Philochori verbis; & apud Platonem in Symposio. Ταῦτα μὲν ἐν τὰ ἔρωπικὰ ἴσως καὶ σὺ μυηθείης, τὰ δὲ τέλεα, Ἐποπιδικά, ὧν ἕνεκα
καὶ

Ἐ ταῦτά ἐστιν, ἐὰν τις ὀρθῶς μελίη, σὺν αἰδῶ ἀνδρῶσι τ' εἴησ.
 Plutarchus Demetrio. μνηστῆσαι, ἢ πῶς τελετῶν
 ἀπασι, διὰ τῶν μικρῶν ἄλλα τῶν ἐποπτικῶν, παρλα-
 βεῖν. Nec epoptis fieri licebat, nisi maioribus
 his mysterijs. Itaque inusitatum fuit in Deme-
 trio, qui simul ac semel mysta, & epopta, fieri
 voluit. Quâ de re est iste Plutarchi locus, in
 eius Vitâ. Τότε δὲ ἐν αἰαζουρνύων εἰς τὰς Ἀθήνας,
 ἔγραψεν, ὅτι βέλεται παρλαβῆναι ὄψιν μνηστῆσαι, ἢ
 πῶς τελετῶν ἀπασι, διὰ τῶν μικρῶν ἄλλα τῶν ἐποπι-
 κῶν, παρλαβεῖν. ποῦτο δὲ ἐθμιτὸν λῶ, εἰδὲ γεγονὸς παρ-
 τερον. Et Philochori è decimo Ἀτθιδῶ, apud
 Harpocrâtionem in Ἀνεπιπλοῦ. Δημητρεῖω μὲν
 ἐν ἰδίῳ ἡ ἐγένετο παρὰ τὰς ἄλλας, τὸ μόνον αἶμα μνηστῆ-
 ναι ἢ ἐπιπλοῦσαι, ἢ τὰς χρόνας τῆς τελετῆς τὰς παρλαβῆς
 μετὰ κινήσασθαι. Ac mystæ, in sacrarij tantum ve-
 stibulo consistebant; epoptæ facti, intrâ ipsum
 adytum admittebantur. Colligere est è Sene-
 cæ loco, Nat. Quæst. lib. vii. cap. xxxi. *Non
 semel quadam sacra traduntur. Eleusis seruat, quod
 ostendat reuisentibus. Rerum natura sacra sua non se-
 mel tradit. Initiatos nos credimus; in vestibulo eius
 habemus. Illa arcana non promiscuè neg, omnibus pa-
 tent. Reducta, & in interiore sacrario clausa, sunt.*
 Psellus Ἀναγωγῶς, vbi de Sphinge. Ἐπὶ τῶν λε-
 γομένων τελετῶν, τὰ μὲν ἀδύτα λῶ, ὡς δηλοῖ ἔστιν ὄνομα
 τὰ δὲ παραπλάσματα περιέβλεπται, ἀθάτα τὰ ἐν πῶς
 ἀδύτοις φυλάσσοντα. ἐν δὲ ταῖς Ἐλθισίναις, αἰεμίγροντό
 τε ταῦτα, ἔστιν αἰετρυμνοῦτο τὰ κεκρυμμένα. ἐγένετο γὰρ ποῦτο
 ἐν παρλαβῆς ἐτῶν, ἵνα μὴ τὰ ἀβέβηλα βεβήλαις πολ-
 λάμης

λάκις ὀπλάνοιτο. Huc pertinent ista quoque Procli in Timæum, Commentario II. τῶν ὑπὸ τῆς πελαγονικῆς ἰδρυμένων ἀγαλμάτων τὰ μὲν ἔστιν ἐμφανῆ, (ita lego, non ἀφανῆ.) (ἃ δὲ ἔνδον διακρύπτειται, σύμβολα τῆς θεῶν παρεσίας, ἃ καὶ μόνοις ἔστι γνώριμα τῆς πελαγῆς. Et ecce, ne epoptis quidem, atque in adyta iam admissis, omnia reuelabantur; sed adferuabantur quædam, non adspicienda vlli, præterquam ipsis sacrorum præfectis, qui mystas, epoptasque, creabant. Fiebant verò epoptæ in magnis mysterijs, vt iam dixi; id est, quinto demum anno; nam singulis quinquennijs ea celebrari solita. Tertullianus Aduersus Valentini-
anos. *Nam & illa Eleusina hæresis, & ipsa Attica superstitionis, quod tacent, pudor est. Idcirco aditum prius cruciant; diutiùs consignant, quam inician: cum epoptas ante quinquennium instituunt, vt opinionem suspendio cognitionis adifcent.* Atque hoc de ijs est capiendum, qui ipsis mysterijs maioribus initiabantur; nam quos primis minoribus initiari contigisset, ijs opus quadriennium exspectare; quos secundis, triennium; quos tertijs, biennium; quos quartis, vnum tantùm annum: idque minimùm interuallum omnium erat. Et de his Plutarchus sentit in Demetrio. *Ἐπιώπιλον ἧ τῆς ἐλάχισον διαπονήτων ἐνιαυτὸν διαλιπόντες.* Sed luxatus, corruptusque, iste locus; & legendum. *Ἐπιώπιλον δὲ ἔστι τῶν μεγάλων, τῆς ἐλάχισον ἐνιαυτὸν διαλιπόντες.* Epoptæ enim fiebant in magnis, anno minimum vno, postquàm mystæ facti essent; non

D

autem

autem post magna anno vno, in minoribus: quod ista lectio præ se fert.

CAP. IX.

Initiatio noctu facta. Initiandi in sacello Agræ exigno, Eleusine in amplissimo, mysteriorum leges, ac ritus, accipiebant. Erant verò myrto coronati; Ac templum ingressi manus sibi abluebant.

NVnc mysteria inspiciamus; & qui circa ea ritus. Ac primò sciendum, noctu fieri initiationem solitam. Inde Cicero De Leg. lib. II. *Quid ergo aget Iacchus, Eumolpidaq̄, nostri, & antiqua illa mysteria, siquidem sacra nocturna tollimus?* Scholiastes Aristophanis Ranis. *Νύκτωρ ἐπελείτο τὰ μυστήρια.* Gregorius Nazianzenus Orat. *Εἰς τὰ ἅγια φῶτα. Ἀιχύνομα γὰρ ἡμέρα δ᾽ἔνα πλὴν νυκτὸς πελεπῶ.* Euagrius Hist. Eccles. lib. I. cap. XI. *Καὶ τὰ ἐν Ἐλδοσίῃ μυστήρια, καὶ ἐν μόνον ἐπωαινετὰ, ὅτι γε ἡλιος ἔχει ὄρα, ἀλλὰ τῷ σκότῳ συνοικεῖν κατεκρήθησαν.* Qui initiarentur illis, in sacello quodam exiguò, mysteriorum participes fiebant. Indicat hoc Dion Chrysostomus Orat. XII. *Κοινῆ δὲ ξύμπαν τὸ τῶ ἀνθρώπων γένος, πλὴν ὀλίκληρον ἐ τῷ ὄντι τελείαν τελεπῶ μυστήριον, ὅσα ἐν οἰκήματι μικρῷ, ὡδρασκουσα δὲ ἐν τῷ πρὸς ἰσδοχλῶ ὄχλῳ βραχέῃ ὑπὸ Ἀθηναίων, ἀλλὰ ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ, πικίλω καὶ σφῶ δῆμιερζήματι, μυρῶν ἐκάστα-*

ἐκάστω θυμασίῳ φαινομένῳ. Atque hoc de minoribus mysterijs accipiendum, quæ celebrari Agræ solita, ut iam supra commemoravi; nam maioribus, quæ celebrata Eleusine, si initiatio fieret, in templo etiam Eleusinio, in sacello, quod amplissimum, illa facta. Designat illud idem Dion, in eâdem Oratione. Σχεδὸν ἐν ὁμοίῳ, ὡς περ εἴ τις ἀνδρα Ἐλλῆνα, ἢ Βάρβαρον, μυῖσθαι ὄψα-
 διδῆς, εἰς μυστικὴν ἵνα οἶκον, ὑπερφυῖ καλλιῆ καὶ μεγάλῃ, πῶν μὲν ὁρῶντα μυστικὰ θεάματα, πῶν δὲ ἀκρόντα ποιῶντων φωνῶν, σκοτῆς τε καὶ φῶτος ἐπαλλάξ ἀντὶ φαινομένων, ἄλλων τε μυρίων γινομένων, &c quæ sequuntur. Hoc ipsum intelligit Arrianus in Epictetum, lib. III. cap. XXI. Τί ἄλλο ποιῆς ἀνθρώπε, ἢ τὰ μυστήρια ἐξορχῆ, καὶ λέγῃς· Οἰκημά ἐστι καὶ ἐν Ἐλευσίνι, ἰδὲ καὶ ἐνθάδε. ἐκεῖ ἱεροφαντίας, καὶ ἐγὼ ποιήσω ἱεροφαντίῳ. Est que hic locus, qui Μυσοδόκῳ δόμῳ dicitur Aristophani in Nubibus.

— Ἰανθρον γῶν

Κέκροσθ ὀψόμεναι πολυήρατον.

Οὐ σέβας ἀρήτων ἱερῶν, ἵνα

Μυσοδόκῳ δόμῳ

Ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται.

Straboni nuncupatur Μυστικὸς σηκὸς, lib. IX. Ἐἴτε Ἐλευσίν πόλις, ἐν ἣ τὸ τῆς Δήμητρος ἱερὸν τῆς Ἐλευσινίας, καὶ ὁ μυστικὸς σηκὸς, ὃν κατεσκέδασεν Ἰκπῆν, ὅχλον θεατρῆς δέχεσθαι δυνάμενον. Vbi observa; si tanta fuit τοῦ μυστικοῦ σηκοῦ amplitudo, quantam oportet templi fuisse. Erant verò coronâ myrteâ caput redimiti. Ifacius Tzetzes in Lycophronem.

οἱ μυστήριοι μυστήριον ἔσθησαν. Scholiastes Comici
 Ranis. Μυστήριον σεφάϊω ἔσθησαν οἱ μεμνημένοι· ἔχου-
 ὡς ἄνευ νομίζονται, κισίνω. Ac templum cū ingre-
 derentur, manus sibi, sumptā è sacro malluuiο
 aquā, abluebant. Accipio ex Lyfia, Orat. in
 Andocidem. καὶ ἀπλώξα τοῖς ἱεροῖς, πρὶν ἂν ἴσθησιν.
 εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἐλδασίνιον, ἐχρνήψατο ἐκ τῆς ἱεραῆς χέρ-
 νιβου.

CAP. X.

*Illic, mentem prius, manusq; puras habere iussi, &
 peritiam lingua Græca, ritus mysteriorum prele-
 ctos describebant. Πέτερωμα. Libri rituales.*

*Inde nonnulla interrogati, solemnità quæ-
 dam respondebant.*

AC principio, cū cætera puri esse iussi,
 tum manus quoque, mentemque, puras vt
 haberent, & linguam Græcam, iubebantur. Li-
 banius Declam. XIX. Ἐπεὶ δὲ μυστηρίων ἐμνημόνευ-
 σαί, ἐξέλομαι ἢ τῶν ἐκείθεν εἰπεῖν. ἔστι δὲ ἔ τῶν ἀρρήτων,
 ὃ μέλλω λέγειν. Ἐπι γὰρ τὰ ἄλλα καθαρῶς εἶναι τοῖς μύ-
 σταις ἐν κωνῶ παραγορεύσιν, οἷον τὰς χεῖρας, πλὴν ψυχλῶ,
 πλὴν φωνῶ Ἐλλευας εἶναι. Ac quod ad manuum pu-
 rritatem attinet, est mox alius quoque locus.
 Ἀπὸ τῆς Ἐλδασίνου, ἔ καθαρῶς ἤμην τὰς χεῖρας τοῖς μύ-
 σταις παραγορεύσιν. Tum mysteriorum ritus ipsis
 legi, prolatis libris è lapidibus duobus, inter se
 coagmen-

coagmentatis quàm aptissimè, quod Πέτρωμα appellabant, in quo illi asseruari. Disco è Pausania Arcadicis: vbi, de Pheneatis agens, eodem illos cum Atheniensibus modo Eleusinia celebrasse commentatur. φενεάταις δὲ καὶ Δήμητρος ἐστὶν ἱερόν Ἐλευσίνιας, καὶ ἄγασσι τῇ θεῷ πελετῶτα ἐν Ἐλευσίνι δράμματα, καὶ ὡρὰ σφίσι τὰ αὐτὰ φάσκοντες καθεσηκέναι. Παρὰ δὲ τῆς Ἐλευσίνιας τὸ ἱερόν πεπιήται Πέτρωμα καλῶμενοι λίθοι δύο, ἡρμοσμένοι πρὸς ἀλλήλους, μεγάλοι. ἄγοντες δὲ ὡρὰ ἔτ' ἑὶ κούνα πελετῶ μείζονα ὀνομάζουσι, τὰς λίθους τετραγωνικαῦτα αὐοίγουσι, λαβόντες γραμμὰτα ἐξ αὐτῶν, ἔχοντα τὰ ἐς τὴν πελετῶν, καὶ ἀναγρόντες ἐπήκουον τῶν μυσῶν, κατέθεντο ἐν νυκτὶ αὐθις τῇ αὐτῇ. Vides autem in citatis istis verbis è lapide gemino constructum opus, Πέτρωμα dictum, recondendis illic libris ritualibus. Neque dubium, quin Athenis idem fuerit; si quidem, vt Pausanias docet, Pheneatae eadem cum Atheniensibus omnia habuerint. Atque hos ritus, sibi prælectos, initiandi describebant. Tertullianus Apologetico. *Volentibus initiari moris est, opinor, prius patrem illum sacrorum adire; qua præparanda sint, describere.* Quod ad libros rituales verò attinet, eorum quoq; mentio occurrit apud Galenum, περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων διωόμεως, ipso initio libri VII. καὶ μυσηρίων βίβλος ἐπιλημσων ἔνοι: τ' ἀμυήτων ἀναγνώσφην, ἀλλ' ἔτ' ἐκείνας ἐξεψαυ οὐ γραψαίτες τοῖ ἀμυήταις. Deinde rogare singulatim vniuersos hierophanta, an edissent; & , an nondum? Libanius loco citato. καὶ ἰδὲ πάλιν, τὸ, σίτε.

καὶ τὸ, μὴ σίτε ᾗ ἐγδύσω. At respondebant illi ad hæc, cibum quidem non gustasse, sed bibisse cyceonem, quem è cistâ accepissent, deinde in calathum reposuissent, & inde in cistam. Haurio illa ex Clemente in Protreptico. τὸ σῶθῆμα Ἐλθουσινίων μυστηρίων. Ἐνήσυνα, ἔπιον τὸν κυκεῶνα, ἔλαβον ἐκ κίσης, ἐργασάμην ὅ ἀπεθέμην εἰς κάλαθον, καὶ ἐκ καλάθου εἰς κίστην. Et ex Arnobio lib. v. *Eleusiorum vestrorum notus, & origines, produnt urbes, & antiquarum elogia literarum. Ipsa deniq. symbola, quæ rogati sacrorum in acceptionibus respondetis. Ieiunanti, atq. ebibi cyceonem. ex cistâ sumpsi, & in calathum misi. accepi rursus, in cistulam transtuli.* Ac ieiunasse se dicebant, quantum video, ad repræsentandam Cereris quoq; in luctu suo à cibo, potuque, abstinentiam; de quâ Clemens, loco citato. *Ξενί-
ρασα ἢ βαυβῶ πλὴν Δηῶ, ἀρέχῃ κυκεῶνα αὐτῇ. τῆς δὲ αὐαι-
νομῆης λαβεῖν, καὶ πᾶν σῶν ἐθελέσης, πενήτης γὰρ ἴω,
πεπιαλγῆς ἢ βαυβῶ γημομῆη, &c.* Quæ habes quoque apud Arnobium, libro citato. Callimachus Hymno in Cererem.

οὐ πίεις, ἔτ' ἄρ' ἔδες πλῶν χρόνον. —

Et mox.

Ἀυσελέει, ἀπότῃς τε, καὶ ἐ Φάγεις. —

Vnde Νηστῆρα dicitur Nicandro in Alexipharmacis.

Νηστῆρης Δηῆς μορόεν ποτόν. —

Vbi Scholiastes. *τῆς Περσεφόνης ἀρπαγείσης ἕποδ ποδ Πλάτωνος, ἢ μήτηρ αὐτῆς ἢ Δηῶ ἀπειρήχετο νῆστις. ζῆποδο αὐτῶν.* Dein bibisse cyceonem se dicebant;

bant; quod Ceres quoque, persuasa tandem à Baubone, id fecisset. Habes apud Nicandrum, Clementem, Arnobium, locis citatis.

CAP. XI.

Tum varia illis spectacula obiecta, & voces varia. Claudianus emendatus. Ἀυτοψία. Membrum quoque muliebri illuc ostensum. Tertulliani hallucinatio. Cereris mundus. Apuleius explicatus. Post initiationem acclamari solitum, Κόγξ, Ὄμπαξ. Inde singuli discedentes, locum alijs concedebant.

Post hæc varia illis spectacula obiecta fuere; ac multa audiri; & lux modò, modò tenebræ, apparere: alia denique plura ostendi. Dion Chrysostomus Orat. XII. Ὡς περ εἴ τις ἀνδρα ἑλληνα, ἢ βάρβαρον, μουσικὰν ᾠδὴν ἀκούσας, εἰς μουσικὸν ἴνα οἶκον, ὑπερφυῖ κάλλιψ καὶ μεγέθη, πολλὰ μὲν ὁρῶντα μουσικὰ θεάματα, πολλῶν δὲ εἰκόντα ποικίτων φωνῶν, σκοτίας τε καὶ φωτὸς ἐναλλάξ αὐτῷ φαινομένων, ἄλλων τε μουρῶν γιγνομένων. Themistius Orat. in Patrem. Ὁ μὲν ἄρτι πρῶτων πῶς ἀδύτοις, φρένης τε ἀεπίμωπλοτο εἰλίγγε. ἀθροονία τε εἶχετο καὶ δόρυλα συμπύση, εἰδὲ ἔχνης λαβείδων οἷοι ἂν, ἔτε δὲ χῆς ἡσινος ἐν ὀπιδράξασα εἰσω φερέσης. ὁπότε δὲ ὁ πρῶτης ἐκείνῳ ἀναπετάσας τὰ περὶ λαια τοῦ νεῶ, καὶ τὰς χιτῶνας περὶ εἰλας τοῦ ἀγάλματός, καλλιῶνας τε αὐτὸ, καὶ δόρυ μῆξαι παντεχίθεν.

Ταχόθεν, ἐπεδείκνυ τῷ μυαμῶμα μαρμαρύσον τε ἤδη, καὶ
 αὐγῇ καταλαμπόμενον θεασεῖσθαι, ἥτε ὀμίχλη ἐκείνη, καὶ
 τὸ νέφθ' ἀθρόον, ὑπερρήγνυτο· καὶ ἐξεφαίνετο ὁ νῆς ἐκ
 τοῦ βάθους, φέγγυς ἀναπαλεως Ἐ ἀγλαΐας, αὐτὶ τοῦ πτό-
 τερον σιότης. Iterum in fragmento insigni apud
 Stobæum, Serm. c x i x. Πρὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ τῆ
 δεινὰ πάντα, Φρίκη, καὶ τρέμθ', Ἐ ἰδρῶς, καὶ θάμβθ'. ἐκ
 δὲ τῆς, Φῶς πὶ θουμάσιον ἀπήνησεν, καὶ τοπι καθαροί, καὶ
 λειμῶνες ἐδέξαντο, Φωνὰς, Ἐ χορείας, Ἐ σεμνότηας ἀ-
 κησμάτων ἱερῶν, καὶ φανθασμάτων ἀγίων, ἔχοντες. ἐκ
 αἷς ὁ παντελής ἤδη, Ἐ μεμνημῶθ', καὶ ἐλδθ' ἔρη-
 νῶς, καὶ ἄφείθ', πεινῶν ἔσεφανωμῶθ' ὀργιάζει. De
 Spectaculis istis mysticis, est Aristidis quoque
 locus Eleusiniâ. Κοινόν τι τῆς γῆς τίμθ' πλὴν ἐλδ-
 σίνα ἠγάτο. καὶ πάντων ὅσα θεῖ ἀθρώποις, ταυτὸν φρικτω-
 δέσσειν τε Ἐ φαιδρότατον. τίμη δὲ ἄλλω χωρίων, ἢ μύθων
 φῆμη θαυμαστότερα ἐφύμνησεν, ἢ τὰ δράμθρα μείζω ἔχε
 πλὴν ἐκπληξιν, ἢ μάλλον εἰς ἐφάμιλλον κατέση τῆς ἀκοαῖς
 τὰ ὀρώμθρα; ὅσα μὲν δὲ θεῖας ἐχόμεθρα εἶδον γυνεαὶ παμ-
 πληθεῖς ἀνδρῶν Ἐ γυναικῶν ἐν τοῖς ἀρρήτοις φάσμασι.
 Item Procli, in Plat. Theol. lib. i i i. cap. x v i i i.
 Ὡσπερ ἐκ τῆς ἀγνωπείας τελετῆς πρὸ τῶν μυστικῶν θεα-
 μάτων ἐκπληξιν τῶν μυαμῶν, ἔτω δὲ καὶ τοῖς νοητοῖς
 πρὸ τῆς τοῦ ἀγαθοῦ μετασίας τὸ κάλλθ' ὑπεφαινόμενον
 ἐκπληξιν τῆς ὀρώμθρας. Et Plethonis, in Scholijs
 ad Oracula Magica Zoroastris. Ἐῖθε τῆς πολλοῖς
 τῶν τελεμῶν φαίνεσθ' κατὰ τὰς τελεταῖς κινώδη πινὰ
 καὶ ἄλλως ἀλλοίωθ' τὰς μορφὰς φάσμαθ'. Ac mox.
 τὰ δὲ τελεμῶν φαίνόμεθρα, κεραινοὶ, καὶ πῦρ, καὶ εἰ π
 ἄλλο, σύμβολα ἄλλως ἐστίν, ἔθεο τῆς φύσις. Et respexit
 ad hæc

ad hæc Seneca Epist. XC. *Hæc eius initiamenta sunt, per quæ non municipale sacrum, sed ingens omnium Deorum templum, mundus iste, referatur: cuius vera simulacra, verasq; facies cernendas mentibus protulit. nam ad spectacula tam magna hebes visus est.* Claudianus De Raptu Proserpinæ, lib. I.

*Iam mihi cernuntur trepidis delubra moueri
Sedibus, & claram dispergere culmina lucem,
Aduentum testata Dei. iam magnus ab imis
Auditur fremitus terris, templumq; remugit
Cecropidum. —*

Sed secundo versu legerim,

— *& claram dispergere fulmina lucem.*

Nam inter ea, quæ spectari, fulmen erat. Ecce tibi in citatis Plethonis verbis. τὰ δὲ πελαγείοις Φαινόμενα, κεραυνοί, καὶ πῦρ. Et spectatio horum omnium in istis sacris, Αὐτοψία appellata. Pfellus in Scholijs in Oracula iam citata Zoroastris. Αὐτοψία ἐστὶν, ὅταν αὐτὸς ὁ πελάγιος τὰ θεῖα φῶτα ὁρᾷ. Inter ea, quæ spectanda exhibebantur, membrum etiam virile ostensum. Tertullianus Adversus Valent. cap. I. *Tota in adytis diuinitas, tota suspiria exoptarum, totum signaculum iingue, simulacrum membri virilis reuelatur.* Sed errare cum censeo; & Bacchi illud sacris factum, in quibus ostensi phalli, quæ res nota: hîc muliebri membrum erat. Distinguit clarè Theodoretus Therap. lib. VII. καὶ γὰρ αἱ τελευτῆ, καὶ τὰ ὄργια, τὰ τέτων εἶχεν αἰνίγματα. τὸν κτίνα μὲν ἢ Ἐλευσίς, ἢ Φαλλεργωγία δὲ τὸν Φαλλόν. Nempe, quia Baubo Cere-

E rem,

rem, ostenso eo, ad sumendum cyceonem permouisset; vti notum ex Clemente, & Arnobio. Illa autem, quæ spectanda initiatis præbebantur, *Cereris mundus* Apuleio nuncupantur, in Apologiâ suâ. *Mainus piaculum decernis, speculum philosopho, quàm Cereris mundum spectare profano.* Atque hunc in modum initiatis acclamatum mox; κὸ γξ, ὄμπαξ. Hesychius. κὸ γξ, ὄμπαξ. Ἐπιφώνημα τοῖς τελεσεμνύοις. Eâque acclamatione quasi dimissi, discedebant; alijſque, itidem initiari cupientibus, locum dabant. Libanij verba istuc pertinent, Declam. xvi. καλὸν δὲ ὡσαυτὸ καὶ μυστηρίων μετὰ χόνη ἀπελθεῖν, καὶ τελεθεῖν τὰ τῶ δῆμος μυστήρια, παρέχην μετ' αὐτὸν ἄλλοις ἰσὶν εἰς τὴν τελετὴν παρέναι.

CAP. XII.

Quam initiandi vestem induissent, eam nunquam deponebant, nisi detritam, laceramq; ac tum Cereri, & Proserpina, consecrabant: vel ad fascias puerorum utebantur.

Initiati, quâ tunc veste amicti essent, eam nunquam deponebant, nisi longo vsu tritam, laceramque. Scholiastes Aristophanis Pluto secundâ. Ὁ δὲ μυστήριον, τὸ ἱμάτιον, ὃ ἐφόρεθ' ἐν τῇ μυστήριᾳ, εἰδένωτε ἀπεδύετο, μέχρις αὐτὸ τελεῖται ἀφανισθῆναι. Ac tum Cereri, & Proserpinæ, consecrabant.

bant. Inde est iste Aristophanis iocus fabulâ citatâ.

ΚΑΡ. Τὸ τριβώνιον δὲ ἴδιώαται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σὲ τὸ παιδάριον τετὶς φράσσον.

ΔΙΚ. Καὶ τὴν ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑΡ. Μῶν ἔν ἐμυθήης ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλας

ΔΙΚ. Οὐκ. ἀλλ' ἐνεργήσῃ ἔτη τριακσίδεκα.

Vbi Scholiastes. Παιδί τῷ δὲ τὸν Ἐλευσίνιον νόμον. ἔθ' ὅ γὰρ λέγ', ἐν οἷς ἕως ἱμαλίοις μνηθεῖη, εἰς θεοῦ ἕν τῷ παιδί τῷ ἀναθήναι, ὡσπερ δηλοῖ καὶ Μελάνοσι ἐν τῷ Περὶ μυστηρίων. Πάτριόν ἐστι, ταῖς θεαῖς ἀνιερεῖν καὶ τὰς σολὰς τοῖς μύσταις, ἐν αἷς τύχοιεν μνηθέντες. Nonnulli illas ad infantum sibi fascias reseruabant. Scholiastes idem, ibidem. Ἔνιοι δὲ τὰς τοιαύτας σολὰς εἰς τέκνων ἀπάρχανα φυλάττεισσι.

CAP. XIII.

Initiabat ὁ Ἱεροφάντης appellatus, cuius nomen initiato dicere veitium. *Isq̄, in habitum creatoris ornabatur: veste, comā, ac strophio insignis; atate, ac voce, peculiari. neque cuiquam illa dignitas data fuit, nisi qui Atheniensis. Eunapij locus restitutus. Acungebatur munere eo per omnem vitam, idq̄, sine matrimonio; unde, castitatis studio, cicuta liquore se ungebat. Primus is Eumolpus fuit, & quidem terius; atque ab eo ipsius posteris, Εὐμολπίδαι nuncupati. Suidæ error, & locus quidam emendatus. Hierophanta etiam Μυσαγωγὸς dictus.*

QVi autem initiabat, Ἱεροφάντης dicebatur. Hesychius. Ἱεροφάντης, μυσαγωγὸς, ἱερὸς, ὃ τὰ μυσῆρα δεικνύων. Diogenes Laërtius in Chryssippo, lib. VII. Ὁ Ἱεροφάντης πῆς ἀμνήτοις (τὰ μυσῆρα) λέγῃ. Et nomen huius prodere nefas illis erat, qui ab illo initiati. Eunapius ingerit in Maximò: Ὡς δὲ καὶ ταῦτα εἶχε καλῶς, ἀκρίσις ἡ πλέον εἶναι κατὰ τὴν Ἑλλάδα ὡρᾶ τῶν ταῖν θεῶν Ἱεροφάντη, καὶ πρὸς ἐκείνον ὄξυς ἔδραμε. πρὸ δὲ Ἱεροφάντη κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ὅστις καὶ τένομα, ἔ μοι θέμις λέγειν. ἐπέλει γὰρ τὸν ταῦτα θεράποντα, καὶ εἰς Εὐμολπίδας ἦγε. Ornabatur verò in effigiem creatoris. Eusebius De Prep. Evang. lib. III. Ἐν δὲ ταῖς κατ' Ἑλθεσίνα μυσηρίοις, ὁ μὲν Ἱεροφάντης εἰς εἰκόνα πρὸ δημοκράτου ἐνοικιάζεται.

Insignis

Insignis verò veste erat, comâ, & strophio; dein ætas quoque, & vox, propria. Arrianus in Epictetum, lib. III. cap. XXI. οὐκ ἐδῆται ἔχθης, ἢ δὲ τὸν ἱεροφάντην. ἔ κέμιω, ἔ σρόφιον, οἶον δᾶ. ἔ Φωνῶ, ἔ χήλικίαν. De veste, est etiam videre apud Plutarchum Alcibiade. ἔ χοντα σολῶ, οἶαν περ ἱεροφάντης ἔ χων δαικνύει τὰ ἱερά. Non autem hierophantæ esse cuiquam licitum, nisi qui Atheniensis, nullisque alijs sacris obstrictus. Inde est hoc apud Eunapium, in Maximo eodem, quem citavi, non multo post. καὶ Φανερώς Διαμαρτυρόμην ὅτι, ὡς μετ' αὐτὸν ἱεροφάντης γνήσιον, ὡς μὴ γέμισ ἱεροφαιλικῶν ἀψαοθαυ θρόνων. Ἰπὶ δὲ θεοῖς ἐτέροις καθιέρωται, ἔ ὠμόμωκεν δερρήτες ὄρκους, ἐτέρων ἱερῶν μὴ πεπισσεσθαι. περσῆσεσθαι δὲ ἔλεγει ὁμοῦ αὐτὸν, μηδὲ Ἀθηναῖον ὄντα. Sed corruptum locum istum sic restituo. ἰ. γνήσιον, ὡ μὴ γέμισ ἱεροφαιλικῶν ἀψαοθαυ θρόνων, ἐπεδὴ θεοῖς ἐτέροις κ. Fungebatur verò hoc munere per totam vitam, & matrimonio abstinere; contra quàm apud Celeenses, vbi & quarto quoque anno legi novus quispiam poterat, & vxorem ducere item permittebatur. Pausanias in Corinthiacis. Τῆς δὲ πόλεως αἱ Κελεαὶ πέντε πρ σαδύς μάλιστε ἀπέχουσι. καὶ τῇ Δήμητι ἐνταῦθα δι' ἐνιαυτοῦ πιάριε τῶν τελετῶν, καὶ ἔ κατὰ ἔτ, ἀγχοσι. ἱεροφάντης δὲ σὺν ἐς τὸν βίον πάντα διαδέδχεται. κατὰ δὲ ἐκάστῳ τελετῶν ἄλλοτε ἐσιν ἄλλοι σφίσιν αἰρετὸς, λαμβανῶν, ἢν ἐθέλη, κὴ γοναῖκα. καὶ ταῦτα μὲν Διόφορος τῶν ἐν Ἐλευσίνι ὀνομάζει. Ac, quia matrimonio abstinendum ipse, ut castitatem obseruare rectè posset, cicutæ liquo-

re se vngebat. Interpres vetus Persij Sat. v. *Cicuta calorem in nobis frigoris sui vi exstinguit; unde sacerdotes Cereris Eleusinia liquore eius vngebantur, vt à concubitu abstinerent. Vel, vt alij, forbitione è cicutâ vtebantur.* Hieronymus Contra Iouinianum lib. i. *Hierophantas Atheniensium vsque hodie cicuta forbitione castrari (legant.) & postquam in pontificatum fuerint electi, viros esse desinere.* Hoc est, quod dicit ad Gerontiam De Monogamiâ. *Hierophanta apud Athenas evitat virum, & aternâ debilitate fit castus.* Primus autem fuisse Eumolpus commemoratur; & ab eo, qui de gente ipsius essent, Εὐμολπίδαι nuncupati. Hefychius. Εὐμολπίδαι. ἔτις οἱ ἀπὸ εὐμόλῳσ ἐκαλεῖντο, τὸ πρῶτος ἱεροφάντης(αἰ)ϑ. πολλοὶ δὲ γερόνασιν ἐμώνυμοι. Ineptit Suidas, qui Hierophantam quendam tradit. Ἱεροφάντης, ἔτιω φασὶ τὸν πρῶτον ὀνομάσθαι ἱεροφάντην, τὸν ἀποφύωντα ἐκ τοῦ πολέμου ἀπιόντα τὰ ἱερά. Atque in fine legendum etiam, ἐκ τοῦ εὐμόλῳσ ἀπιόντα τ. i. Fuit autem hic Eumolpus non Thrax iste, primus nominis; verùm tertius, à priore isto quintus, vt supra ostendi cap. ii. Et ex Eumolpidis legi deinceps hierophantas consueuisse, testis Arnobius lib. v. *Eumolpus, à quo gens fuit Eumolpidarum, & ducitur clarum illud apud Cecropios nomen; & , qui postea floruerunt, hierophanta.* Clemens Protreptico. τὸ εὐμολπίδων τὸ ἱεροφάντην δὴ τὸ τοῦ Ἀθήνησι γέν(α) (ἀπ' εὐμόλῳσ) ἔνθηκε. Et vis exemplum? ecce tibi apud Tacitum, Historiarum extremo iv. *Timotheum Atheniensem, ex gente*

gente *Eumolpidarum*, quem, ut *antistitem ceremoniarum*, *Elenfi* exciuerat, quanam illa *superstitio*, quod *numen*, interrogat. Vocat *Antistitem ceremoniarum*, quem *ἱεροφάντιω* Athenienses. Porro, ut hoc caput finiam, hierophanta etiam *μυσταγωγός* dictus. *Hesychius*. *ἱεροφάντης*, *μυσταγωγός*, ὁ τὰ *μυστήρια* δεικνύων. Et alibi. *μυσταγωγός*, *ἱερός* ὁ τὸς *μύσας* ἄγων. Huc alludens *Menander*,

Ἄπαντα δαίμων ἀνδρὶ συμπαρέσταται

Ἐὐθὺς *Ἰσοκρίω*, *μυσταγωγός* τὸ βίβλ.

Symmachus lib. ix. epist. ix. *Eundemq̄ in domus tue sacrarium tanquam mystagogus induco*. Et antea dixerat, lib. i v. epist. x x v i. *Hunc in amicitiam tuam tanquam mystagogus induco*. Et lib. v i i. epist. x l v. *Eos in clientelam tuam quasi mystagogus inducam*.

C A P. XIV.

Daduchus quoque, & *preco*, *adhibiti*; item ὁ *Ἰπὶ βωμῶ*. *Daduchus comâ*, & *strophio*, *distinctus*; totam vitam munere suo fungebatur; & si vellet, uxorem ducebat. Solus hoc nomine appellatus, & *Solis* effigiem præ se ferens, ut *preco* *Mercurij*, & *minister ad aram Lunæ*.

PRæter hierophantam partes hic quoque suas habebant *daduchus*, & *preco*. *Arrianus* recenset singulos, *Comment. in Epictetum* iii. cap. xxi. τί ἄλλο ποιῆς, ἀνθρώπε, ἢ ἐξορχῆ τὰ μυστήρια, xxi

καὶ λέγει. οἰκῆμά ἐστι καὶ ἐν Ἐλευσίῃ, ἰδὲ καὶ ἐνθάδε. ἐκεί ἱεροφάντης, καὶ ἐγὼ ποιήσω ἱεροφάντην. ἐκεῖ κῆρυξ, καὶ γὰρ κήρυκα κατέστησεν. ἐκεῖ δαδῆχον, καὶ γὰρ δαδῆχος. Et Plutarchus in Alcibiadē. Ἐν δὲ τούτῳ δέλεος Ἰναιᾶς καὶ μετόικους προσῆγεν Ἀνδροκλῆς ὁ δημαγωγός, ἄλλων τε ἀγαλιμάτων περιουσίας, καὶ μυσηρίων παρ' οἶνον δπομιμήσας τῷ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τῶν Φίλων, κατηγορέοντας. ἔλεγον δὲ Θεόδωρον μὲν Ἰνα δρᾶν τὰ τῷ κήρυκι, Πολυλίωνα δὲ τὰ τῷ δαδῆχῳ, τὸ δὲ τῷ ἱεροφάντῃ τὸν Ἀλκιβιάδῃ. Et μοχ. Θεσσαλός, Κίμων, Λακιάδης, Ἀλκιβιάδῃ Κλεινίου, Σκαμβωνίδῃ, εἰσήγγαλιν ἀδικεῖν πρὸς τῷ θεῷ, τῷ Διήμητρῳ καὶ τῷ Κόρῳ, δπομιμῆμενον τῷ μυσήρῃ, καὶ δεικνύοντα τοῖς ἑαυτοῦ ἐπάροισ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἔχοντα σπλῆν, οἷαι περ ἱεροφάντης ἔχων δεικνύει τὰ ἱερά, καὶ ὀνομάζονται αὐτὸν μὲν ἱεροφάντην, Πολυλίωνα δὲ δαδῆχον, κήρυκα δὲ Θεόδωρον φηγορέα. Hierophanta, ac daduchi, meminit etiam Sopater in Diuif. Quæst. καὶ μύσης ὡν τὸν ἱεροφάντην ἅμα καὶ δαδῆχον πεφάσμα, καὶ τῷ πλετῷ ἐκείνῳ εἶδον, ἃ οἱ μεμνημένοι πάντες ἴπισαοθε. Vtque hierophanta comâ, & strophio, insignis erat; ita daduchus. Obseruare est apud Plutarchum Aristide. ὦν ἡ καλλίας ὁ δαδῆχον. τέτρω γάρ τις, ὡς ἔειπε, τῶν βαρβάρων προσέπιπεν, οἰηθεὶς βασιλέα, διὰ τῷ κόμῳ, καὶ τῷ σρόφιον, εἶναι. Et munere eo totam vitam fungebatur, vt hierophanta. Indicant Pausaniæ verba ista Atticis. Τέτρω δὲ ἐς τὸν τέταρτον πρῶτονον λέγουσα δαδῆχος πάντας ὑπῆρξε γενέσθαι πρῶτον τὸν βίον τὸν αὐτῆς. πρῶτον μὲν τὸν ἀδελφὸν Σοφοκλέα εἶδε δαδῆχῆντα. Ἰπὶ δὲ τέτρω, τὸν ἄνδρα Θεμιστοκλέα· πλετῶσθαι δὲ ὑτέτρω, Θεόφρα-

θεόφραστον τὴν παῖδα . Atque vxorem illi ducere
 licitum erat , quod hierophantæ interdictum .
 Ecce in citatis illis Pausaniæ verbis . *πρῶτον μὲν*
τὸν ἀδελφὸν Σοφοκλέα εἶδε δαδᾶχῆν . Ἰπὶ δὲ τέτις ,
 τὸν ἀνδρα *Θεμισκλέα* . Non autem quiuis facem
 gestans *δαδᾶχ* dictus , sed κατ' ἐξοχῶν hic , de
 quo agimus . Eustathius ad Iliad . α' . Διαφέρει ὁ
δαδᾶς ἔχων ἀπλῶς , καὶ ὁ ἐν τοῖς κατ' Ἐλδῶσῖνα μυση-
λοῖς δαδᾶχ . Ad præconem quod attinet , de
 eo est Pollucis locus , lib . viii . cap . ix . sect .
 xxii . *κῆρυξ , ὁ μὲν τις τῶν μυσηκῶν , διτὸ κῆρυκ* τὸ
Ἐρμῆ , καὶ Πανδρόσε τῆς Κέκροπ . Quin præter
 daduchum , ac præconem , quartus item aliquis
 erat , ad aram ministrans , ὁ Ἰπὶ βωμῶ nuncu-
 patus ; vtque creatoris hierophanta , ita da-
 duchus Solis , præco Mercurij , & ὁ Ἰπὶ βωμῶ ef-
 figiem Lunæ repræsentabat . Eusebius De Præp .
 Euang . lib . iii . Ἐν δὲ τοῖς κατ' Ἐλδῶσῖνα μυσηλοῖς
 ὁ μὲν *ιεροφάντης* , εἰς εἰκόνα τὸ δὴμικργῆ ἐνσιβιάζεται
δαδᾶχος , εἰς τὴν ἡλίε . καὶ ὁ μὲν Ἰπὶ βωμῶ , εἰς τὴν σελή-
 νης ὁ δὲ *ιεροκῆρυξ* , Ἐρμῆ .

CAP. XV.

*Præfectus mysterijs ὁ βασιλῶς, eiusq; circa ista
mimus. Item οἱ Ἐπιμεληταί, numero quatuor;
ijque unde legi soliti. Præter illos ἱεροποιοὶ etiam
decem. Pollucis locus emendatus.*

PRæerat verò mysterijs, ὁ βασιλῶς, appella-
tus. Hefychius. βασιλῶς, ἄρχων τῆς Ἀθήνησι,
μυστηρίων προσωῶν. Etymologici Auctor. Παρὰ
Ἀθηναίους ὁ λεγόμενος βασιλῶς πρῶτον μὲν μυστηρίων
Ἐπιμελεῖται. Pollux lib. viii. cap. viii. sect. iiii.
Ὁ δὲ βασιλῶς μυστηρίων προσέθηκε. Habes quoque
apud Harpocratonem, & Suidam. Et vota ritu
patrio nuncupabat, ac sacra faciebat Eleusine,
atque Athenis in Eleusinio; curabatque, ne quis
in mysteria quicquam, aut sacra, delinqueret.
Lyfias in Andocidem. Φέρε γὰρ, αὐτὸν νυκτὶ Ἀνδοκίδης
αἰθῶν ἀπιλλομένη ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀγῶν, καὶ ἔλθη
κληρωσάμενος τῶν ἐνεία δρχόντων, καὶ λάχην βασιλῶς,
ἀλλ' ὅτι ἢ πρὸς ἡμῶν καὶ θυσιάσθ, καὶ δύχαξ ὄξεται κατὰ
τὰ πάτρια, τὰ μὲν, ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσίνι, τὰ δὲ ἐν τῷ
Ἐλευσίνιῳ ἱερῷ, καὶ τῆς ἐορτῆς Ἐπιμελήσεται μυστηρίοις,
ὅπως αὐτὸν μηδεὶς ἀδικῆ, μηδὲ ἀσεβῆ πρὸς τὰ ἱερά; Atque
initio edicebat; vt, quisquis hostis, sacris absti-
neret. Pollux loco iam cito. Προαγορεύει δὲ (ὁ βα-
σιλῶς) τῆς ἐλευσίνιοις, ἀπέχεσθαι τῶν μυστηρίων. Deinde
postridie mysteriorum ex lege Solonis fenatum
in Eleusinio cogebat, cogniturus de ijs, qui in myste-

mysteria, aut sacra, deliquissent. Andocides Orat. Περὶ μυστηρίων. Ἐπεὶ δὴ γὰρ ἡλθοῦσι τὸν βασιλῆα ἐλθόντων, καὶ ἡ ἐνδειξις ἐγεγνήθη, προσήκ' ὁ βασιλῆος πρὸς τῶν γεφυρωμένων ἐν Ἐλθύνῃ κατὰ τὴν τελευτῶν, ὡς περ' ἔθ' ἐστίν. οἱ δὲ περὶ τούτους προσάξουσιν ἔφασκεν αὐτὸν πρὸς τὴν βασιλῆα, ἀπαγγεῖλαι τὸ ἐκείθεν ἐμοί τε καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλθύνιον. ἡ γὰρ βασιλῆα ἐκεῖ καθεδέδωκεν ἔμελλε, κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον, ὃς κελεύει· τῆ ὑπεραία τῶν μυστηρίων ἔδραν ποιῆν ἐν τῷ Ἐλθύνῳ. Sed non solus βασιλῆος curabat mysteria, verum cum eo etiam οἱ ἑπιμεληταὶ διέτι. Pollux lib. viii. cap. viii. sect. iii. Ὁ δὲ βασιλῆος μυστηρίων προσέθηκε μετὰ τῶν ἑπιμελητῶν. Erant verò hi quatuor numero, & à populo legebantur; duo ex civibus Atheniensibus, tertius autem ex Eumolpidis, quartus ex Cerycibus. Etymologici Auctor. ἑπιμελητῆς τῶν μυστηρίων. Παρὰ Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλῆος πρῶτον μὲν μυστηρίων ἑπιμελεῖται μετὰ τῶν ἑπιμελητῶν, ἔς ὃ δὴ μὲν ἔχειροτόνη. τέσσαρες ἦσαν. εἰς δὲ, ἐξ Εὐμολπιδῶν καὶ εἰς, ἐκ Κηρυκῶν. Quæ totidem penè verbis Harpocraton, & Suidas, ex Aristotele. Meminit τοῦ ἑπιμελητοῦ τῶν μυστηρίων Demosthenes in Midianâ. Ἔμεις γὰρ, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐχέροτονήσατε τοῦτον τῆς ἀρχῆς ἐμίαν ὄντα ποιῆτον οἷός ἐστι. καὶ πάλιν ἵπταρχον, ὁχεῖται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταῖς πομπαῖς ἐξ ἀνάγκης καὶ μυστηρίων ἑπιμελητῶν, καὶ ἱεροποιῶν. Ad hos in mysterijs maioribus ἱεροποιοὶ erant, decem numero, qui sacra facerent. Pollux lib. viii. cap. viii. sect. xxvi. Quæ est Περὶ ἱεροποιῶν. Δέκα ὄντες εἰσὶν, ἔσθον θυσίας τὰς πενταε-

τηρκαὶ τὴν εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρωῶνι, τὴν τῶν Ἡρακλείων, τὴν Ἐλδῶνι. Ita locum illum, hodie corruptissimum, emendandum censeo.

CAP. XVI.

Initiati his mysterijs Atheniensium liberi, adhuc pueri; nec Athenienses tantum, sed Græci quoque alij omnes; nisi quod Socrates, & Demonax, neglexerunt. Item Romani; in quibus Atticus, & Augustus. Etiam Anacharsis, Scytha; & mulieres, quæ Μέλισσαι appellatae.

CVrabant autem Athenienses his mysterijs liberos suos, adhuc pueros, à certo tempore initiari; quemadmodum etiam in Samothracijs fiebat. Terentius in palliatâ fabulâ Phormione, Act. I. Sc. I.

Ferietur alio munere, ubi hera pepererit;

Porrò autem alio, ubi erit puero natalis dies:

Vbi initiabunt. ———

Vbi Donatus. Terentius Apollodorum sequitur, apud quem legitur, in insulâ Samothraciâ à certo tempore pueros initiari, more Atheniensium. Ac, si in pueris neglectum foret; saltem, ut ante mortem fieret, summo studio operam dabant. Inde ille apud Aristophanem Pace.

Δεῖ γὰρ μυθηλαῖά με, πρὶν πεθῆναι.

Socra-

Socrati, & Demonacti, probro datum, quod initiationem neglexissent. Lucianus Demona-
 cte. Καί Ἰνες ἐπ' αὐτὸν (τὸν Δημόνακτα) ἀνέστησαν Ἄνυ-
 ρι καὶ Μέλιρι, τὰ αὐτὰ κατηγοροῦντες, ὡς κἀκεῖνοι τό-
 τε (τοῦ Σωκράτους) ἔπε θύων ὠφθη πώποτε, ἔπε ἐμυήθη
 μόνον αἰπάντων Ἑῶς Ἐλευσινίαις. Nec Athenienses
 tantum, sed Græci omnes, hisce sacris initian-
 dos se sistebant. Herodotus lib. VII. τὴν δὲ
 ἑρτὴν Ἑλευσίνω, (de Eleusinijs illi sermo.) ἀγασιν Ἀ-
 θηναῖοι ἀνά πάντα ἔπα τῇ μητρὶ καὶ τῇ κέρῃ, καὶ αὐτέ-
 ων πὸ Ἐσλόδιον, καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, μυεῖται.
 Immò non duntaxat Græci, sed quæcunque e-
 tiam gentes. Cicero De Natur. Deorum, lib. I.
Omitto Eleusinam sanctam illam, & augustam;

Vbi initiantur gentes orarum ultima.

Itaque ipsi quoque Romani; intèr quos Atti-
 cus, ad quem Brutus apud Ciceronem Tusc. I.
*Reminiscere, quoniam es initiatus, quæ tradantur my-
 sterijs.* Et ipse Atticus, apud eundem De Leg.
 lib. II. *Excipis, credo, illa (mysteria) quibus ipsi ini-
 tiati sumus.* Augustus quoque Imperator. Dion
 Cassius lib. LI. Τά πεν τῇ Ἑλλάδι δῶκεσε, (loqui-
 tur autem de Augusto) καὶ τῶν Ἑῶν θεῶν μυσηρίων
 μετέλαβεν. Suetonius in eius Vitâ, cap. XCIII.
*Athenis initiatus, cum postea Romæ pro tribunali de
 privilegio sacerdotum Attica Cereris disceptaretur, &
 quedam secretiora proponerentur, dimisso concilio, &
 coronâ circumstantium, solus audijt disceptantes.* Quin
 longinquæ etiam gentes. Nec temerè est illud,
 in citato apud Ciceronem loco,

Vbi iniantur gentes orarum ultima.

Quod Anacharfidis causâ dictum puto; qui, cum Scythia ipse esset, tamen & civis Atheniensis factus fuit, & his sacris initiatus. Lucianus Scythâ. Καὶ ἐμύθη μόν⊕ βαρβάρων Ἀνάχαρσις, δημοσίη⊕ γενόμεν⊕· εἰ γὰρ θεοζένο πισδίην, καὶ τοῦτο ἰσορῶντι περὶ αὐτοῦ. Himerius in Eclogis. Ἡ γὰρ ἐν ἅρσι ὁ τοῦ πυρὸς τοῦ κατ' Ἐλθεῖνα πῶθ⊕ καὶ Ἀνάχαρσιν, Ἐσχύθλων, Ἰππὶ μυσήμα. Nec viri tantum initiati, verum etiam sequior sexus; & quidem ætatis omnis, ac dignitatis. Apuleius Mil. xi. *Influunt turbae, sacris divinis initiate, viri, fœminæq., omnis ætatis, & omnis dignitatis.* Aristides Eleusiniâ. Ὅσοι μὲν δὴ θεὰς ἐχόμενα εἶδον γυναῑ παμπληθεῖς Ὀδαιμόνων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐν τοῖς ἀρρήτοις Φάσμασιν. De fœminis, videre est etiam in Inscriptione antiquâ.

SACRATÆ. APVD. ELEVSINAM.

DEO. BACCHO. CERERI. ET. CORÆ.

Mulieres verò initiate, μέλισσαι dictæ. Hesy chius. Μέλισσαι, αἱ τ' Δήμητρος μύσιδες. Porphyrius De Nymph. antro. Ταὶ Δήμητρο⊕ ἱερείας, ὡς τ' χθονίας θεαῖ μύσιδας, Μέλισσας οἱ παλαιοὶ ἐκάλεον. Alij sacerdotes Cereris ita dictas esse volunt. Scholiastes Euripidis Hippolyto. Ταὶ ἱερείας (Δήμητρο⊕) Μέλισσας ἐκάλεον οἱ ποιηταί. Item Pindari, Pythionic. Od. IV. μέλισσας κυρίως τὰς τ' Δήμητρο⊕ ἱερείας φησί. Atque ita capiendus Callimachus Hymno II.

Δηοῖ δὲ ὅσα δὲ πᾶν τὸς ὕδωρ φορέεσαι Μέλισσαι.

C A P . X V I I .

Initiati ad virtutem obstricti putabantur, & recta à deabus Eleusinijs consilia accipere; feliciores denique esse in hac vitâ, & post mortem apud inferos multò honoratiores; ac priorem in confessu locum tenere: etsi nonnulli, Amori qui initiati, eos esse feliciores existimarent.

Q Vi autem initiati, credebantur ad vitam quandam meliorem capessendam, eamque quàm rectissimè possent instituendam, quasi sacramento quodam obstricti esse. Huc pertinent illa Ciceronis De Leg. lib. II. *Multa eximia, diuinâq̄, videntur Athena tua peperisse, atque in vitam hominum attulisse; tum nihil melius illis mysterijs, quibus ex agresti immaniq̄ vitâ exculsi ad humanitatem, & mitigati sumus: initiâq̄, ut appellantur, ita re vera principia vitæ cognovimus. neq̄, solum curæ letitiâ vivendi rationem accepimus, & etiam cum spe meliore moriendi.* Et ille apud Sopatrum in Divis. *Quæst. Καὶ τῶν μυστηρίων ἀξιοθεῖς, ἐδεόμην καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέξις παιδύσεως ἐζήτην κατ' ἑμαυτὸν, ὅστις παρ' ὑμῶν καὶ ἦρεσι καὶ λόγοις καὶ τὸν ἀρεστόν με λόγον παιδύσειεν.* Et alius ibidem. *καθάρπερ ἄλλω μυστηρίῳ περπλεθεῖς τῇ σωπῇ, τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων λοιπὸν τὸν ἑμαυτοῦ βίον ἐκάθαιρον καὶ, πρὸς τὴν θεῖαν τῶν θεῶν τελετῶν ἐπιγύμνησιν, ἐκκλίνειν τῶν ἀμαρτημάτων ἐπαέδαζον.* Aristides Eleusiniâ. Σαφέστετα δὲ πανή-

γορῆς αὐτῆ (de mysterijs nostris loquitur.) καθάρσιον ὡ καὶ μανιῶν, καὶ πάσης ἀτόπῃ συμφορᾷς. Quin & consilia sibi recta à deabus Eleusinijs, Cere-re, ac Proserpinâ, suppeditari arbitrabantur. Ita Pericles apud Sopatrum, in citato semel ite-rumque Opere. Πισδ' ὦ ταῖς ἐν Ἐλευσίνι θεαῖς; τῆτον μοι ἐκβεβηκέναι τὸν νῆν, καὶ τὸ σρατήγημα τῆτο ἐξ ἀνακτῶ-ρων δῆναι τῶν μυστικῶν. Immò longè alijs felicio-res censebantur. Hinc Chorus Aristophanis Ranis.

Χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
 Λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,
 Τὸν ἡμέτερον τρόπον
 Τὸν καλλιχορώτατον
 Παίζοντες, ὃν ὄλβια
 Μοῖραὶ ξυάγασι.
 Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἡλιθιοί,
 Καὶ φέγγου ἰλαρόν ἐστι,
 Ὅσοι μεμυήμεθ', ὡ-
 σεβῆτε διγόμου
 Τρόπον, ὡδὸς τε ξένους,
 Καὶ τὰς ἰδιώτας.

Theon in Paradigm. κάλλισον μὲν ἔν, καὶ τῶν μεγί-
 στων ἀγαθῶν, τὸ μυστηρίων μετέχειν. Nec in vitâ tan-
 tùm, sed morte etiam, melius cum illis actum
 iri opinio erat. Crinagoras Anthologiae lib. i.
 cap. xxviii.

Εἰ καὶ σοὶ ἐδραῖου αἰεὶ εἶου, εἰδὲ θάλασσαν
 Ἐὐπλοῦς, χερσαίας τ' ὄσον ἐπάτησας ὁδούς,

Ἐμπης

Ἐμπίης Κεκροπίης Ἰπιβήμωμ. ὄφρ' ἐν ἐκείνῃ
 Δήμητρος μέγας νόκτος ἰδης ἱερῶν.
 Τῶν ἀπο κἄν ζωῶσιν ἀκηδέα, κδ'τ' αὐ' ἴκηαι
 Ἐς παλέωνων, ἕξ'ης θυμὸν ἐλαφρόπερον.

Isocrates in Panegyrico, vbi de Cerere, qua fruges Atheniensibus, & initia, est largita. καὶ δέσης δωρεαὶ διπλάς, αἵπερ μέγισται τετραχάριστον ἔσται, τὰς τε καρπῶς, οἱ ποδὲς μὴ θηρωδῶς ζῆν ἡμαῶς αἰῶνοι γερόνασι, καὶ τῶν πελεπῶν, ἧς οἱ μετέχοντες παρὶ τῆς ποδὲς βίης πελοπῆς, καὶ ποδὲς σύμπαντες αἰῶν, ἡδύς παρὲς ἐλπίδας ἔχουσι. Aristides Eleusiniâ. Ἀλλὰ μὲν τό τε κέρδος τῆς πανηγύρεως, ἔχουσιν ἢ παρῆσαι ὀθυμία, ἔδ' αἱ ποδὲς παρῆσαι χρόνος δυσκολιῶν λύσης, καὶ ἀπαλλαγῆς αἰδῶν καὶ παρὲς τῆς πελοπῆς ἡδύς ἔχουσι παρὲς ἐλπίδας, ὡς ἀμύμον Διόξοντος. Et inter mortuos honoratiores futuri credebantur. Scholiastes Aristophanis Ranis. φιλοδημότεροί εἰσιν ἐν ἀδῶς οἱ μεμνημένοι. Quin priorem quoque locum in confessu inter beatos habituri. Diogenes Laërtius in Vitâ cognominis Cynici, lib. vi. Ἐν ἀδῶς παρῆσαι οἱ μεμνημένοι τετραχάριστοι. Et Auctor Axiochi, vbi de beatorum post mortem statu. Ἐν ἀδῶς παρὲς τοῖς μεμνημένοις ἐστὶ τις παρῆσαι. Maioris tamen felicitatis composites fieri à nonnullis putabantur, qui Amoris sacris essent initiati. Itaque ille ait apud Plutarchum Ἐρωτικῶ. Ἀγαθὸν μὲν, ὡς ἐτάμρε, τῆς ἐν Ἐλδῶσιν πελεπῆς μετῆσαι. ἐγὼ δὲ ὄρω τοῖς ἐρωτικῶς ὀργασαῖς καὶ μύσας ἐν ἀδῶς βελίονα μοῖραν ἔσται. Hanc illorum spem perstringit Clemens in Protreptico. Ἄξια ἡδῶς ἐν νυκτὶς τὰ τελέσματα, καὶ πυρὸς, καὶ ποδὲς μεγαλή-

- τος, μᾶλλον δὲ ματαίοφρονος, ἔρχεσθαι δὴ μὲν· πρὸς δὲ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἕως ἵνας μὲν τελευτήσασαι ἄσφα ἔδὲ ἔλπονται.

CAP. XVIII.

Non initiati autem, Cereris templo prohibebantur; unde belli cum Philippo Atheniensibus causa fuit. Dein post mortem apud inferos in luto iacere credebantur.

Qui initiati non essent, ijs templum Cereris intrare non licebat. Atque hæc Atheniensibus belli cum Philippo rege causa fuit. Livi Hist. lib. xxxi. *Contraxerant autem cum Philippo bellum Athenienses, haud quaquam dignâ causâ: dum ex vetere fortunâ nihil præter animos seruant. Acarnanes duo iuvenes per initiorum dies, non initiati, templum Cereris, imprudentes religionis, cum cæterâ turbâ ingressi sunt. Facile eos sermo prodidit, absurdè quedam percunctantes; deductiq; ad antistites templi, cùm palàm esset, per errorem ingressos, tanquam ob insanabile scelus, interfecti sunt.* Hinc est, quod Cererem, Proserpinam, aut Iacchum, mysteriorum præfides Deos, in somniis videre, non initiatis malum esse Artemidorus dicit, Onirocrit. lib. ii. cap. xlii. Δημήτηρ δὲ, καὶ Κόρη, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰάκχος, τοῖς μεμνημένοις ταῖς θεαῖς ἀγαθόν τι, καὶ ἐπὶ τυχόν, σημαίνουσι. τοῖς δὲ ἀμνηστοῖς, πρὸς τὸν ἵνα φόβον,

καὶ κίνδυνον, ἐπάγασι. Ac post mortem apud inferos in luto iacere putabantur. Plato Phædone. Καὶ κινδυνύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῶν ἔτι κατὰ-
 σήσαντες, ἔφαυλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῶ ὄντι πάλα ἀνίτη-
 σασι, ὅτι ὁσ' αὐτὸ ἀμύηται, καὶ ἀπέλεται, εἰς ἃδε ἀφίππηται,
 ἐν βορβόρῳ κείνεται. Aristides Eleusiniâ, de re eâ-
 dem. Ἀλλὰ καὶ παρὶ τῆς τελευτῆς ἡδύς ἔχον τὰς ἐλπί-
 δας, ὡς ἀμύητον διὰζόντας, καὶ σὺν ἐν σκότῳ τε καὶ βορ-
 βόρῳ κεισομένης, ἃ δὲ τὰς ἀμυήτας αἰαιδύει. Huc The-
 mistij pertinet locus in fragmento quodam in-
 signi apud Stobæum Serm. c XIX. Καὶ σώεσιν
 ὁσίοις καὶ κατὰροῖς ἀνδράσι τὸν ἀμύητον ἐνταῦθα τῶν ζώντων
 ἀκάθαρτον ἐφορῶν ὄχλον, ἐν βορβόρῳ πολλῶ καὶ ὁμίχλῃ
 πατὲρ μύρον ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ σινελαυνόμερον. Et Dioge-
 nis Cynici responsum ad amicos, consulentes;
 vt initiari ante mortem vellet, apud Laërtium
 lib. VI. Γελοῖον, ἔφη, εἰ Ἀγεσίλα μὲν, καὶ Ἐπαμει-
 νώνδας, ἐν τῷ βορβόρῳ διὰζέουσιν, ὅτι πολλοὶ δὲ τινες μεμνη-
 μένοι ἐν ταῖς μακάρων νήσοις ἔσονται. Item iste Cydo-
 nij locus, lib. De Contemnendâ Morte. Καὶ
 ποτ' ἐστὶν ἡ ἐχράτη κακοδαιμονία, καὶ ὁ βορβόρος, ἢ τὸ σκό-
 τος, ἢ κείσασθαι τὰς ἀμυήτας ἔχει γνώμη.

CAP. XIX.

Prohibiti autem initiari peregrini; & extra ordinem initiati Hercules, Bacchus, Dioscuroi, Aesculapius, & Hippocrates. Sorani error indicatus. Barbari quoque exclusi his sacris, & homicida, quamlibet inuoluntarij; magi item, & praestigiatores alij: denique impij, & scelerati, qualescunque.

ARcebantur autem initio his mysterijs peregrini, neque fas initiari illos erat. Apollodorus lib. II. Ἦν δὲ σὺν ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. Quæ totidem verbis Homeri Scholiastes Iliad. 9. Scholiastes Aristophanis Pluto secundâ. Νόμος δὲ τῶν Ἀθηναίων, μηδένα ξένον μυεῖν. Itaque cùm initiari Hercules cuperet, atque hâc lege prohiberetur, instituta sunt Minora, vt supra dixi, quibus initiatus fuit. Atque hic primus è peregrinis initiatus. Aristides Orat. in Herculem. Ἐν δὲ αὐτῇ (τῶν Ἀθηναίων πόλει) καὶ Φιλίας συμβόλαια πρὸς Ἡρακλέα πάμπολλα ὑπαῖχον· ἀλλὰ τε, καὶ οὐ πρῶτον ξένον ἐμύησεν, ἕως δὲ ἐν ἀνθρώποις. Iterum Panathenaicâ. Ἡρακλέῳ ἀπελθόντι ἐξ ἀνθρώπων, ἡ πόλις καὶ νεὼς Ἐβωμῆς ἰδρύνεται πρῶτη, καθάπερ καὶ παρῶθεν τοῖς μυστηρίοις ἐμίμησε πρῶτον ξένων. Et rursùm Leuclricâ I. Ἡρακλεῖ μυστηρίων μετὰ δόσις πρῶτῳ ξένων. Præter Herculem, qui primus fuit, initiatus etiam Bacchus. Auctor Axiochi. καὶ τῶν
ωρεῖ

πρὸς Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυσον, καλιόντας εἰς ἄδρα, πρὸ τῶν
 ῥον λόγος ἐπιθίδε μνηθεῖαι, καὶ τὸ γάρ (C) τῆς ἐκείσε πο-
 ρείας πρὸς τῆς Ἐλευσινίας ἐναύσιδαται. Dein Dioscu-
 ris iste quoque honos habitus, adoptante illos
 Aphidno, quemadmodum Herculem Pylius e-
 tiam adoptauerat. Plutarchus Theseo. οὐδὲν
 γὰρ (οἱ Τιτωδαερίδα) ἠξίωσαν, ἀπάντων κρατῖντες, ἀλλ' ἢ
 μνηθεῖαι. μηδὲν ἤτιον Ἡρακλέες τῇ πόλει προσήκοντες. καὶ
 τὸ τοῦ ἐν ἑσπέρην αὐτοῖς, Ἀφίδνα ποιησαμένης παῖδας, αἰς
 Πύλι (C) Ἡρακλέα. Aristides Eleusiniâ. μνηθεῖαι
 δὲ ξένων πρώτους Ἡρακλέα, Ἐ Διοσκύρους, ἀγωνά τε γυμ-
 νικῶν γενέσθαι πρώτων Ἐλευσίνι τῆς Ἀθηκῆς. Et Æscu-
 lapio. Philostratus in Vitâ Apollonij lib. iv. cap.
 vi. Τῆτι δὲ ἐνόμισαν Ἀσκληπιὸς ἕνεκα, ὅτι δὴ ἐμύησαντο
 αὐτὸν ἠκεῖνα Ἐπιδαυροθεν ὄψε μυστηρίων. Pausanias Co-
 rinthiacis. Ἀθηναῖοι τῆς πελετῆς λέγοντες Ἀσκληπιῶ
 μεταδοῦναι, πῶ ἡμέραν ταύτῃ Ἐπιδαύρα ὀνομάζουσι.
 Etiam Hippocrati. Exstatque hâc de re Sena-
 tusconsultum Atheniensium, in quo ista ecce
 verba. Δεδόκηται τῶ δήμῳ μύησαι αὐτὸν τὰ μυστήρια τὰ
 μεγάλα δημοσία, καθάπερ Ἡρακλέα τὸν Διός. Non
 rectè Soranus, in eius Vitâ, secundo id ab Her-
 cule ipsi contigisse nobis tradit. καὶ λαμπρῶν ἔτυ-
 χε ἱμῶν πρὸς Κωοῖς, ἀλλὰ καὶ Θεσσαλοῖς, καὶ Ἀργείοις,
 καὶ Ἀθηναίοις· οἱ ἴνες καὶ δεύτερον αὐτὸν ἀφ' Ἡρακλέος
 δημοσία τοῖς Ἐλευσινίοις ἐμύησαν, καὶ πολιτικῶν ἔγραψαν.
 Nam ante Hippocratem etiam Baccho, & Dio-
 scuris, illud factum iam ostendi. Postea admis-
 si peregrini omnes, præter barbaros; idque in
 Medorum, & Persarum, odium. Isocrates Pa-

negyrico. Εὐμολπίδαι δέ, καὶ Κήρθιαι, Διὰ τὸ τέτων
 μί(Θ), (de Medis, Perfisique, loquitur.) καὶ πῶς
 ἄλλοις βαρβάροις ἐργαζομένων τῶν ἱερῶν, ὡπερ πῶς ἀνδροφό-
 νοις, περαγορῶσιν. De barbaris, locus Luciani
 est Demonacte. Εὔπλησσε δὲ ποτε καὶ Ἀθηναίαις ἐρω-
 τῆσαι δημοσίᾳ, τῆς περὶ ῥήσεως ἀκέραια. Διὰ τίνα αἰτίαν
 ἀποκελείμασι τὰς βαρβάρους, ἢ αὐτὰ, τὰ τὴν τελετῶν αὐτῶν
 κατἔσημαι μὲν εὐμολπῶν βαρβάρων, ἢ ὁρακῶν ὄν(Θ). Ex-
 clusi quoque homicidæ. Ecce, in citatis iam Iso-
 cratis verbis. τοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐργαζομένων τῶν ἱερῶν,
 ὡπερ τοῖς ἀνδροφόνοις, περαγορῶσιν. Theon in Pa-
 radigmatis. κάλλιστον μὲν ἔν, καὶ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν,
 τὸ μυστηρίων μετέχειν· ἀλλὰ καὶ τέτων τῶν μυστηρίων (τὸν
 ἀνδροφόνον) ἀποκελείμασι, καὶ ἔδὲ πῶς ἀκέραιος φόνους
 παντελῶς συγγράμην εἶασαν εἶναι. Et obserua, nec
 inuoluntariæ cædi veniam fuisse. Magi etiam, &
 præstigiatores quilibet. Philostratus in Vitâ
 Apollonij, lib. iv. cap. vi. Ὁ δὲ ἱεροφάντης οὐκ
 ἐβέβητο παρέχειν τὰ ἱερά. μὴ γὰρ αὐ ποτε μυσσομένη γόητα,
 μηδὲ πῶν ἑλδῶσιν αὐαῖσαι ἀνθρώπων μὴ καθαρῶν τὰ
 δαιμόνια. Ac simpliciter omnes impij, & scele-
 rati. Itaque initio per præconem edicébatur,
 Εἰ καὶ, εἰ καὶ, ὅστις ἀλιτρός. Vel, Εἰ καὶ, εἰ καὶ ἔσε βέβη-
 λοι. Lampridius in Alexandro Seuero. *In sacris
 Eleusinijs dicitur, ut nemo ingrediatur, nisi qui se in-
 nocentem nouit.* Inde est illud Theocriti, Id. iii.

— Ζαλῶ δὲ φίλα γύναϊ ἰασίωνα,

Ὅς πῶσων ἐκύρησεν ὅσ' ἔπιδροεῖδε βέβαλοι.

Suetonius Nerone, cap. xxxiv. *Peregrinatione
 quidam Græciæ Eleusinijs sacris, quorum initiatione
 impij,*

impij, & scelerati, voce præsonis submouèrentur, interestesse non ausus est. Horatius lib. III. Od. I.

Odi profanum vulgus, & arceo.

Vbi vetus eius Interpres. *Profani, sacris non initiati, qui à sacris arcebantur.* Hinc insolens illud Demetrii factum, qui Aristagoræ meretrici prope ipsa adyta fellam posuit, vt mysteria spectaret. Narrat Athenæus lib. IV. Ἐλωσῖνι τε μυστηρίων ὄντων ἔθηκεν αὐτῇ (τῇ Ἀρισταγόρῃ) θρόνον ὡραῖο τὸ αἰάκτρον, οἰμῶξ ἑσθλῆ Φήρας τὰς κωλύσοντας.

C A P. XX.

Sed nec prodere non initiatis ea licitum fuit; & si quis hinc deliquisset, ei mortem lex statuebat.
Diagoræ Melij proscription. Aeschylj periculum.
Numenij somnium. Nec commune cum his quicquam sibi quisquam cupiebat. Ac ne ipsis quidem Dijs divulgare illa licitum. Quin vt eloqui, ita audire nefas erat. Ceres quoque nomine mystico nuncupata. Tamen nihil apud Cretenses occultatum.

VT que ad sacra hæc profani non admissi, ita nihil etiam illis evulgare fas putatum, Lysis in Epistolâ ad Hipparchum. Οὐ γὰρ θεμὸς ἐρέχῃ τοῖς ἀπαντῶσι τὰ μετὰ πρῶτων ἀγάνων περιδέξασθαι. ἐδὲ γὰρ ἑεβάλοις τὰ ταῖν Ἐλωσινίαν θεῶν μυστήρια ἀηγείσθαι. κατ' ἰσότητά δὲ ἀδικοί, καὶ ἀσεβείας, ἀμφοτέροι οἱ ἔσονται

οἱ ταῦτα πράξαντες. Quæ corruptissima hodie leguntur apud Iamblichum, lib. i. cap. xvii. Plato Theæteto. Ἄθρει δὲ πεισοκοπῶν, μή τις τῶν ἀμυήτων ἐπακῆ. Quem Platonis etiam locum, etfi sine Dialogi nomine, citat Clemens Strom. v. Diodorus Siculus lib. iiii. Καὶ τὰ παρεισαγόμενα κατὰ τὰς τελετὰς, περὶ ὧν ἔφημι πῆς ἀμυήτοις ἰσχυρεῖν τὰ κατὰ μέτρον. Nicetas in Gregorij Nazianzeni Orat. εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Nota sunt hæc Græcæ superstitionis hierophantis, quibus inuiolabili lege interdictum erat, ne hæc atq; huiusmodi mysteria apud eos, qui his sacris minimè initiati essent, evulgarent. Huc pertinet prouerbium, Ἀθηκοὶ τὰ Ἐλωσίνια. Tarrhæus. Ἀθηκοὶ τὰ Ἐλωσίνια. ἐλλείπει τὸ, καθ' ἑαυτὸς λέγει δὲ Δεξιμ, ὅτι ὅταν καθ' ἑαυτὸς συλλεγόντες ἴνῃς πράξιωσί τι, ἴπλιέγασιν ἐαυτοῖς. Ἀθηκοὶ τὰ Ἐλωσίνια. Habes quoque apud Zenobium Cent. ii. Prouerb. xxvi. Diogenianum Cent. i. Prouerb. li. & Cent. ii. Prouerb. xxxviii. Iustinus initio lib. v. *Mysteria Cereris initiorum sacra nullo magis, quàm silentio, solennia.* Tertulianus Aduersus Valentinianos, cap. i. *Nam & illa Eleusinia, hæresis & ipsa Atticæ superstitionis, quod tacent, pudor est.* Sophocles Oed. Col.

Οὐ πότνια σμυναὶ Ἰθι-

νοδύται τέλη

Θναπίσιν, ὧν καὶ χρυσέα

κλήϊς ἴπλι γλώσσα ἐέβακεν

Προσώλων Εὐμόλπιδῶν.

Vbi Scholiastes. Ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια, καὶ καθέ-

περ κλῆσιν ἢ γλώσσα κατείληπται, ἵπὲρ τοῦ μὴ ἐξενεγκέν. Gregorius Nazianzenus Orat. xxix. Οἶδεν Εὐλοσίς ταῦτα, καὶ οἱ τῶν σιωπωμένων, καὶ σιωπῆς ὄντως ἀξίων, ἐπόηται. Hermias Διασυρμῶ τῶν ἔξω Φιλοσόφων. Πυθαγόρας, καὶ οἱ τῆτε συμφυλέται, σεμνοὶ, καὶ σιωπηλοὶ, ὡς διδάσκειν ἀλλὰ μοι δόγματα, ὡς περ μυστήρια. Mucius apud Dionysium Halicarn. lib. v. Δήμῳ μὲν φράζειν, ἀθροῦσιν περ φέπειν, ἀπὸ ἀσφαλῆς, μὴ τις ἴδια κέρδη περιβαλόμενος, πρὸς τὰς παλείμους αὐτῷ ἐξενέγκη, δεῖον αὐτοῖς ὡς περ μυστηρίων ἀπορρήτων φυλακῆς. Inde est istud Senecæ Hippolyto.

Lactare tacitis conscias sacris faces.

Et Statij Sylu. iv. Carm. viii.

Votivam taciti quassamus lampada mystæ.

Ovidius de Arte Amandi, lib. ii.

Quis Cereris ritus audet vulgare profanis?

Mercurius Trifinegistus lib. xii. Πρόσχε, παῖ. ἀρρήτων γὰρ ἐπακείεις μυστηρίων. Hinc est illud Augusti factum, quod Suetonius nobis narrat in eius Vitâ, cap. xciii. *Athenis initiatus, cum profestè Romæ pro tribunali de privilegio sacerdotum Atticæ Cereris cognosceret, & quedam secretiora proponerentur, dimisso concilio, & coronâ circumstantium, solus audiit disceptantes.* Hesychius. Μύσης, τελέμενος, σιωπηλός. Inde μυστηρώδης σιωπή, apud Eupanium in Iuliano. Καταπήξάντων δὲ ὡς περ διοσημίαν, καὶ σιωπῆς καταπεχυμένης μυστηρώδης. Et, ἐν μυστηρίῳ κατέχην, apud Iustinum Martyrem in Epistolâ ad Diognetum. Ἐν ὅσῳ μὲν ἐν κατείχεν ἐν μυστηρίῳ, καὶ διετήρη τὴν αὐτῆ βεβλήω, ἀμελεῖν ἡμῶν, καὶ

ἀφρονισεῖν, ἔδικη. Basilus Magnus in Psalmum XLV. Ὑπὲρ δὲσπορρήτων, καὶ τῶν ἐν μυστηρίῳ κευκρυμμένων. Et Aretæus malagma quoddam suum secretius, hinc petitâ ratione, Μυστήριον vocat. Locus est χρονίων παθῶν θεραπ. lib. II. cap. VII. καὶ τὸ μάλαγμα, ὁπίκλησιν τὸ χλωρόν. Ἐτὲ μόν, τὸ μυστήριον. Quod si quis hæc divulgasset, ei mortem lex statuebat. Sopater in Diuis. Quæst. νόμος, τὸν ἐξήπόντα τὰ μυστήρια πεινάσαι. Hinc proscrip-tus ab Atheniensibus fuit Diagoras Melius, ac propositum talentum vnum ei, qui interfecisset ipsum: duo, qui viuum adduxisset. Suidas in Διαγόρας ὁ Μήλιος. Ἐκήρυξαν κατ' αὐτὸς Ἀθλωαῖοι, ἔν ἐν χαλικῇ σήλῃ ἔγραψαν· τῶ μὲν δὲσποκτείναντι, τάλαντον λαμβανάν· τῶ δὲ ἀγονῇ, δύο. Ἐκηρύχθη δὲ ποδο, ἀλλὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτὸς· ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγῆτο, κεινοπιῶν αὐτὰ, καὶ μικρὰ πιῶν, καὶ τὰς βελτομύρας μυεῖσθαι δὲσποτρέπων. Quæ ijsdem verbis Scholiastes quoque Comici Auibus dicit. Ac respexit Athenagoras in Legatione. Διαγόρα μὲν γὰρ εἰκότως ἀθεότητά ἐπεκάλεσαν Ἀθλωαῖοι, μὴ μόνον τὸν Ὀρφικὸν εἰς μέσον κατὰ πηθένη λόγον, καὶ τὰ ἐν Ἐλθεσῖνι δημοσίοντι μυστήρια. Etiam Æschylus, cū nonnulla de mysterijs in tragedijs quibusdam divulgasse videretur, in extremum mortis discrimen adductus fuit. Eustratius ad Ethic. Nicomach. lib. III. cap. I. Δοκῆ Αἰαχύλος λέγειν μυστικά ἵνα ἔν τε ταῖς Τεξέσι, καὶ Ἱερείαις, καὶ ἐν Σισύφῳ Πετροκυλισῇ, ἔν ἐν Φιγενείᾳ, ἔν ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τέτοις πᾶσι περὶ Δήμητρος λέγων, τῶν μυστικώτερων περὶεργότερον ἀπέδωκε ἔοικε. λέγει δὲ καὶ περὶ

Αἰχὺλος Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ Ὁμήρου, ὡς κινδυνώσονται Ἰππὶ σκηνῆς αἰαρεθῆναι, Ἰππὶ τῷ τῶν μουσικῶν ἀποφέρειν ἵνα δοκεῖν, εἰ μὴ ἀποαισθηθῶν κατέφυγον Ἰππὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμὸν, καὶ Ἀρροπαγίων αὐτὸν ἀφαιτησάμενον, ὡς ὀφείλοντο κερθίῳ πρώτων. Clemens Strom. II. Ὡς Αἰχὺλος, τὰ μυστήρια Ἰππὶ σκη- νῆς ἐξέπῳν, ἐν Ἀρείῳ πύγῳ κερθεῖς, ἔτως ἀφείθη, Ἰππὶ δέξας αὐτὸν μὴ μεμυημένον. Et Numenio numinum ob hanc rem offensam fominum ostendit, quod Macrobius nobis refert, in Somn. Scip. lib. I. cap. II. Numenio denique inter Philosophos occultio- rum curiosiori, offensam numinum, quod Eleusinia sacra interpretando vulgauerit, somnia prodiderunt. Viso sibi ipsas Eleusinas Deas habitu meretricio ante aper- tum lupanar videre prostantes: admirantibus, & causas non conuenientis numinibus turpitudinis consulenti, respondisse iratas; ab ipso se adyto pudicitiae vi abstra- ctas, & passim adeuntibus prostitutas. Adeoque ni- hil sibi cum eo commune cupiebant, qui hinc peccasset; immò ne domum quidem, aut iter. Hinc Horatius lib. III. Od. II.

——— *vetabo, qui Cereris sacrum*

Vulgârit arcane, sub iisdem

Sit trabibus, fragilemque mecum

Soluat phaselum. ———

Quin silentium hoc adeò necessarium omnes arbitrari, vt ne ipsis quidem Dijs enarrare fas pu- tarent. Hoc Tibulli ista innuunt, lib. III. Eleg. v.

Non ego tentavi, nulli temeranda Deorum,

Audax laudandae sacra docere Deae.

v H 2

Atque

Atque ut proloqui crimen erat, ita audire. Apuleius Milefiâ xi. *Quæris forsitan anxie, quid deinde dictum, quid factum? dicerem, si dicere liceret; cognosceres, si liceret audire. sed parem noxam contraherent aures, & lingua, temeraria curiositatis.* Pausanias Atticis, ubi de Eleusine agit. *Τὰ δὲ ἐντὸς τοῦ τεύχεος ποδῖερὸν, τὸ τε ὄνειρον ἀπέϊπε γράφειν, ἢ τοῖς ἐπιλεθεῖσιν ὅπως ὧν θεῶν εἰργονται, δῆλα δὴ περὶ μηδὲ πυθέσθαι μετέπειτα σφίσι.* Inde est illud apud Catullum.

Orgia, quæ frustra cupiunt audire profani.

Hinc est, quod *Verenda* dicitur Eleufis apud Sardonium, Carm. ix.

Non cum Triptolemo verendam Eleufin.

Quin ipsa Ceres in his sacris non Δημήτηρ, suo nomine; verum Ἄχθεια, mysticè dicta. Habes in Hesychij Glossis. Ἄχθεια, ἢ Δημήτηρ, μυστικῶς. Atque hæc ita apud Athenienses sese, Græcòsque omnes, habere; nisi quod apud Cretenses divulgare ea licitum, quod & illi testimonium esse volebant, originem eorum sibi deberi. Diodorus Siculus auctor, Bibliothecæ lib. v. *Περὶ μὲν ἐν τῶν θεῶν οἱ Κρήτες τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων γνηθῆναι τοιαῦτα μυθολογεῖσι. τὰς δὲ ἡμας, ἢ θυσίας, ἔπειτὰ μυστήρια τελεῖται, ἐκ Κρήτης εἰς τὰς ἄλλας αἰθρώπως ἀρξάμενοι λέγοντες, ποτὶ Φέρεσσιν, ὡς οἴονται, μέγιστον τακμήμον· τὴν τε γὰρ παρ' Ἀθηναίσις ἐν Ἐλδῶσιν γηρομύριον τελετὴν, ἐπιφανεστάτην εἶναι σχεδὸν ἀπασῶν, καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ, ἔπειτὰ ἐν Θράκῃ ἐν τοῖς Κίεσσιν, ὅθεν ὁ καλεσθείσας Ὀρφθεῖς μὲν, μυστικῶς ἀρξάμενοι. κατὰ δὲ τὴν*

τιῶν Κρήτων ἐν Κνωσῶ νόμιμον ἐξ ἀρχαίων εἶναι Φανερώς
 ἄς πελεῖας αὐτὰς πᾶσι ἀραδίδοσσι, καὶ τὰ ἀρχαίως τοῖς
 ἄλλοις ἐν ἀπορήτῳ ἀραδεδομῆμα, παρ' αὐτοῖς μηδένα
 κρύπτειν τῶν ἐσλομῶν καὶ τιαυτὰ γινώσκων.

CAP. XXI.

*Quando inchoata mysteria; & quot dies agitata.
 Polyannus restitutus.*

DIxi supra quonam mense agi solita; nunc
 de die, quo incepta; & quot dies agitata,
 est dicendum. Ac quo die inchoata, age pri-
 mum ostendamus. Plutarchus in Alexandro,
 ubi pugnam ad Arbela commemorat, undeci-
 mo die post mysteriorum initium commissam
 eam nobis refert. Ecce verba. Ἡ μὲν ἐν σελήνῃ
 τοῦ Βοηδρομιῶν ἐξέλιπεν, πρὶν τῶν μυστηρίων τῶν
 Ἀθηνησιν ἀρχῆν. ἐνδεκάτῃ δὲ ἀπὸ τῆς ἐκλείψεως νυκτὶ,
 τῶν στρατοπέδων ἐν ὄψει γρομῶν, Δαρεῖ μὲν ἐν ὄπλοις
 συνῆγε τὴν δύναμιν, ὑπὸ λαμπάδων ἑπιπροδόμεν ἄς
 πάξις. In Camillo verò dicit xxvi die factum.
 Τῆσσι ἃ αὐτὸ πάλιν Πέρσαι μὲν ἐς Βοηδρομιῶν, ἕκτη μὲν
 ἐν Μαραθῶνι, τρίτῃ δὲ ἐν Πλαταιαῖς ἅμα καὶ πρὶν Μυκά-
 λην ἠτήθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. πέμπτῃ δὲ Φθινόπωρον,
 ἐν Ἀργείοις Ἀθλαῖσι. τὴν πρὶν Νάξον ἐνίκων ναυμα-
 χίαν, ἣς Χαβρίας ἐστρατήρ, τοῦ Βοηδρομιῶν περὶ τὴν
 παρσέλλων. Ergo si his xxvi diebus undecim
 detrahas, habebis mensis decimum quintum;
 H 3 in quem

in quem mysteriorum initium incidisse, ex Plutarcho iam accipimus. Sed per quot dierum spatium agitata? Non hoc certò affirmauerim. Corruptissimus est omninò Polyæni quidam locus, qui xxxix statuit. Exstat iste libro III. Χαβείας περι Νάξον ναυμαχῶν ἐνίκησε Βοηδρομιῶν ἑκτη Ἰπὶ δέκα. αὐτῶ τῶν ἡμέραν Ἰππιδεῖον τῆ ναυμαχία κέρνας, ὅτι λῶ μία τῶν λθ' μυστηρίων. Itane plus mense toto impensum sacris istis fuerit? Ne quis credat. Certè nimium exerrat numerus; ve-reorque, ne hîc factum, quod in explicandis somnijs alibi Artemidorus tradit, nouem fieri triginta nouem. Idque arbitror; & scribendum, τῶν θ' μυστηρίων. Nam nouem dies obser-uasse mihi videor; ac de quibusdam, certa di-cam; de quibusdam, coniecturà tantùm utar: cuius mihi venia danda, in re obscura; & quam primus, sine duce, inuestigo.

CAP. XXII.

Primus dies, Ἀγυρμός dictus. Plutarchi locus re-stitutus, Εὐῶς initiatio facta.

ERgo, vt à me ostensum, primus mysterio-rum dies in decimum quintum mensis inci-dit. Nomen verò illi, Ἀγυρμός. Hesychius lu-culentus testis. Ἀγυρμός, ἐκκλησία, συγκρότησις. ἔστι δὲ παῖν τὸ ἀρχόμηνον. Ἐ τῶν μυστηρίων ἡμέρα πρώτη.

Corrup-

Corruptum ego illud video apud Plutarchum, in Demetrio; ubi de eo, initiari cupiente. *Στρα-
πολέες γνώμην εἰπόντες*, Ἀνθησημεῖονα τὸν Μενυχιῶνα
ψηφισιμῶδες καλεῖν, καὶ νομίζεῖν, ἐτέλεον τῷ Δημητρίῳ καὶ
πρὸς ἀγοράν. Nam quid hoc est? ἐτέλεον τῷ Διονύσῳ
καὶ πρὸς ἀγοράν. Neque iniuriâ sese torquet hîc
vir magnus, Isaacus Casaubonus. Omninò re-
scribendum censeo. εἰ. γ. Δ. καὶ πρὸς ἀγορῶν. Vult
enim dicere, præparasse ipsos Demetrio, quæ
ad inchoanda mysteria, & initiandum eum, ne-
cessaria. Quippe primo illo die initiatio fieri
solita; cuius ritus iam explicui capp. x. & xi.
Ac respectum huc existimo à Dionysio Hali-
carn. Antiquit. Rom. lib. II. Εὐροπή τε παρ' αὐ-
τοῖς ἐδεμία μελανείμων ἢ πένθημα ἄγετα, καὶ πρὸς ἔχθη-
σα καὶ θρῦδες γυναικῶν ἐπὶ θεοῖς ἀφανίζομενοι, ὡσπερ
Ἕλλησιν Ἰππιτελεῖται περὶ τε Περσεφόνης ἀρπαγῆν, καὶ καὶ
Διονύσου πάθη, ἕσσα ἄλλα ποιαῦτα. ἐδὲ αὖ ἴδοι τις παρ'
αὐτοῖς, καίτοι διεφθαρμένων τῶν ἐτῶν ἤδη, ἐθεοφορήσεις,
καὶ κερυθαλισμῶδες, καὶ ἀγορῶδες, καὶ βακχείας, καὶ τελεταῖ
ἀπὸ ῥήτης.

CAP. XXIII.

Secundus verò , Α'λαδε μύσαι appellatus. Hesychius emendatus, & Polyænus . Chabria hoc die victoria nautalis, omengz ab eo ex nomine captum. Plutarchi locus emendatus.

SECUNDUS, mensis decimus sextus, Α'λαδε μύσαι nuncupatus ; quia, vt colligo, admonere præco sacrorum illos solitus, vt ad mare se conferrent. Est Hesychij locus quidam, è quo capio ; sed corruptè hodie editur. Α'λα * δένυσαι. ἡμέρα τις τῶν Α'θήνησι μυστηρίων. Nisi me coniectura fallit, rescribendum. Α'λαδε μύσαι. Et clarissimè Polyænus nos docuerat ; sed corrupta valdè verba : ac partem eorum iam restitui supra, cap. XXI. partem verò nunc restituam. Exstant Strategematum III. vbi de nautali victoriâ Chabriæ agit, apud Naxum reportatâ. Χαβρίας περι Νάξον ναυμαχῶν ἐνίκησε Βοηδρομιῶν ① εἴτη δ'πὶ δέκα. αὐτῷ τῷ ἡμέραν δ'παιτήθειον τῆ ναυμαχία κέρνας, ὅτι λέβ μία τῶν λθ' μυστηρίων. ἔτω γέ τοι καὶ Θεμισοκλῆς τῆς Πέρσαις ἐναυμάχησε περι Σαλαμίνα. ἀλλὰ οἱ μὲν περι Θεμισοκλέα σύμμαχον ἔχον τὸν Ἰάκχον γαλλάδα μύσαι. De dierum ibi numero, per quos celebrata mysteria, emendationem meam iam proposui ; restant duo in fine verba, item mendosa ; & in medio, vnde avulsa, reponenda. Itaque totus iste locus sic legendus. Χαβρίας περι Νάξον ναυμαχῶν, ἐνίκησε

ἐνίκησε ΒοηδρομιῶνⓄ ἕκτη Ἰππὶ δέκα. αὐτῷ ἡμέραν Ἰππι-
 τήδον τῇ ναυμαχίᾳ κέρνας, ὅτι λῶ μία τῶν μυστηρίων,
 Ἄλαδὲ μύσαι. ἔτω γέ τοι καὶ Θεμισκλῆς πῶς Πέρσης
 ἐναυμάχησε πρὸς Σαλαμίνα. ἀλλὰ οἱ μὲν πρὸς Θεμισο-
 κλέα σύμμαχον ἔχον τὸν Ἰάκχον. Affirmauerim, ve-
 ram hanc lectionem esse; sed iudicio tamen Le-
 ctoris eruditi, eiusque qui iudicio valeat, rem
 permitto. Et vis rei fundamentum? Chabrias
 sibi eo mysteriorum die pugnâ nautali decertan-
 dum existimavit; quasi ipso illius nomine, quo
 ad mare vocabatur, inuitatus; & omen quoque
 victoriæ inde aliquod capiens. Porro quod vi-
 ctoriam istam Chabriæ attinet, vt hoc obiter
 etiam dicam, iste item Plutarchi locus Phocio-
 ne est. Πρώτῳ ἐν ἐκείνῳ ναυμαχίαν ἡ πόλις αὐτῇ δι'
 αὐτῆς ἀγωνισαμένη πῶς ἔλλησι μετὰ τῶν ἄλλων, ἔκα-
 τατυχῆσα, τὸν τε Χαβρίαν ὑπερηγάπησε, ἔπειτα Φωκίω-
 νⓄ, ὡς ἀνδρὸς ἡγεμονικοῦ, λόγον ἔχον. ἐνίκων δὲ μετὰ
 τοῖς μυστηρίοις, καὶ παρέχεν οἰνοχόημα Χαβρίας Ἀθηναίοις
 καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τῇ ἕκτη Ἰππὶ δέκα τῶ ΒοηδρομιῶνⓄ.
 Ac corrigendus omninò idem, lib. De Gloriâ
 Athen. Ἐκτη μὲν ἰσαμύς ΒοηδρομιῶνⓄ εἰσὶν νῦν πλὴν
 ἐν Μαραθῶνι νίκῳ ἡ πόλις ἐορτάζει. ἕκτη δὲ Ἰππὶ δέκα
 μετὰ τοῖς οἰνοχοῦται τῷ Χαβρίᾳ πρὸς Νάξον Ἰππινικία ναυμα-
 χίας. Minus rectè est in vulgatis. Ἐκτη δὲ μετὰ τοῖς
 οἰνοχοῦται. Ortum mendum è numerorum con-
 fusione, 5' & 15'.

CAP. XXIV.

*Tertio die sacra facta, & nullus ei immolatus, isq̄
Æxonicus, tanquam cæteris præstantior. Itaq̄
sacer ille Cereri, duabus de causis; neq̄ eum gusta-
bant mystæ. Additum hordeum, è campo Rhario.
Nec fas quicquam foras abijcere, aut Iunonis sa-
cerdoti inde gustare; eiusq̄ templum claudi solî-
tum, cùm Cereris sacra peragerentur: ut & Cere-
ris, cùm Iunoni sacra fierent, Omnia ei im-
molata, ὅσα dicta.*

IN tertium diem, qui mensis decimus septi-
mus erat, sacra facta collocabimus; nam hæc
reliquis præmissa, ut religiosi erant Athenien-
ses, vero simile. Immolabant autem mullum;
ideoque inter ea, quæ in sacris Eleusinijs fieri
solita, refert Melanthius, Περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι
μυστηρίων. Videmus apud Athenæum, lib. VII.
Ἀπὸ Πλούτου ἢ ἐν τοῖς Περὶ θεῶν, τῇ ἑκῆτῃ (eadem
hæc cum Cerere, & Dianâ; vnde etiam Τρίμορ-
φον dicta.) Φησὶ θύεσθαι τρίγλω, Διὰ τὴν τοῦ ὀνόμα-
τος οἰκειότητα. τρίμορφον γὰρ ἡ θεός. Μελαίνθι δὲ
ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων, καὶ τρίγλω, καὶ
μαγνίδα. Hoc est, quod Phurnutus ait, ubi de
Dianâ agit. καθιέρωσαν δὲ καὶ τρίγλω αὐτῇ,
διὰ τὸ ὄνομα. Et erat ille non quilibet mullus,
sed Æxonensis. Obseruo ex Nausicrate Ναυ-
κλήροις, cuius fragmentum istud producit Athe-
neus,

næus, libro citato. *Ναυσικράτης δὲ ὁ κωμωδοποιὸς ἔπαυσε ἄς Αἰζωνικὰς τρίγλας ἐν Ναυκλήροις, λέγων ἕτως.*

— μετ' αὐτῶν εἰσὶν ἐκπερεπεῖς Φύσιν

Αἰζωνοτρῶτες, αἱ κλύδων Αἰζωνικῆς

Πασῶν δρίστεις ἐν τόποις παιδύεται.

Αἷς καὶ θεαὸν ἡμῶσι Φωσφόρον κέρων,

Δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.

Τρίγλας λέγεις. —

Ideò autem Æxonensis mullus capiebatur, tanquam qui præstaret cæteris. Vides in citatis Nauficratis versibus.

— αἱ κλύδων Αἰζωνικῆς

Πασῶν δρίστεις ἐν τόποις παιδύεται.

Cratinus Trophonio.

Οὐδ' Αἰζωνίδι' ἐρυθρόχρων ἐδίειν ἔλε

Τρίγλων. —

Hesychius. *Αἰζωνίδα τρίγλων. δοκᾶσι κάλλισαι εἶναι*

αἱ Αἰζωνικῆ τρίγλα. Itaque facer Cereri mullus

habebatur, & à mystis colebatur. Plutarchus

De Solertiâ Anim. *Τρίγλων ἧ τὰς ἐν Ἐλδῶσινι μύ-*

στας σεβομένης ἴσσε. Ælianus duas nobis huius rei

causas tradit, Hist. Anim. lib. IX. cap. LI. *Τρί-*

γλης παρὲν ἀνωτέρω εἶπον. ὃ ἧ σὺκ εἶπον, νυῦ ἔρω. ἐν Ἐλδ-

ῶσινι ἡμᾶς ἔχθη ἐκ τῶν μυριδύων. καὶ διπλοῦς ὁ λόγος

τῆς αἰτίας τῆσδε. οἱ μὲν Φασιν, ἐπεὶ πρὸς τὸ ἕτας πίπτει.

οἱ δὲ, ἔπει τὸν λαγῶν ἐδίει, ὅσπερ ἀνθρώπων θανατηφό-

ρος. Itaque neque gustabant mullum. Idem

Ælianus Operis citati eodem libro, cap. LXV.

Τῆς δὲ τρίγλης σὺκ ἀν γόσσιντο οἱ αὐτὸ μύσαι. In his

sacris ad molas, & liba, hordeum quoque ad-
 hibebatur; quod in campo Rhario natum. Pau-
 sanias Atticis, vbi de Eleusine agit. τὸ ἢ πεδῖον
 τὸ Ράριον πρῶτον ἀπαρῶσαι λέγουσι, καὶ πρῶτον αὐξήσαι
 καρπῶς. καὶ διὰ τοῦτο ἐλαῖς ἐξ αὐτοῦ χρῆσθαι, καὶ
 ποιῆσθαι πέμματα εἰς τὰς θυσίας καθέστηκεν. Atque
 ex ijs nihil foras abijcere licitum. Scholiastes
 Comici Equitibus. οὐκ ἐξέλω τὰ θυόμια Δημήτε-
 ρι καὶ Περσεφόνῃ ἐξω ἀφιέναι. Neque ex his gusta-
 re quicquam fas Iunonis sacerdoti; quin tem-
 plum eius Deæ, cūm Cereri fieret, claudeba-
 tur: vt & Cereris, cūm Iunoni sacra facerent.
 Seruius Æneid. i v. *Cūm Eleusinae Cereris sacrum
 fit, ades Iunonis clauditur; item, cūm Iunoni Eleusinae
 fit, templum Cereris clauditur: nec sacerdoti Iunonis
 licet gustare, vnde Cereri fit libatum.* Quæ au-
 tem Cereri, ac Proserpinæ, immolata; ea
 θύα appellata. Habes in Hefychij Glossis.
 θύα, ἀρτύματα, κύπελοι. ἔνιοι, τὰ δρώματα. Καλ-
 λίμαχ^Θ. Εὐπολις, τὰ πέμματα. λέγουσι δὲ καὶ τὰ θυό-
 μια ταῖν θεῶν.

C A P . XXV .

Die quarto calathi processio erat , qui curru vehebatur , bobus trahentibus . Hunc cum cistis mulieres sequebantur . Ea cista fascijs puniceis redimita , quidq̄ in ijs occultatum . Ac cur mala in illis Punica , & papauer . Strabi Galli error ostensus .

Quarto die, qui octauus decimus mensis, calathi processio fuit, vt existimo . Eius mentio apud Callimachum est, Hymno citato .

Τῶ καλάθῳ κατιόντῃ ἐπιφθέγγασθε γυναικες,
 Δάματαρ μέγα χαῖρε, πολύτροφε, πᾶλυμέδιμνε.
 Τὸν κάλαθον καλόντα χαμαὶ θάσσηθε βέβαλοι,
 Μηδ' ἀπὸ τῶ τέρεθ' ἔψῳθεν ἀνώσσηθε,
 Μὴ παῖς, μηδὲ γυνὰ, μηδ' ἀκατεχθῆατο χαίταν.
 Μὴ τὸκ' ἀπ' ἀναλέων σωμαίων πηύωμες ἄπασσι,
 Ἐσπερ' ἔκ νεφέων ἐσκέψατο πανίκα νεῖται.

Et obserua; inter procedendum acclamatum à mulieribus fuisse, χαῖρε Δήμητερ. Deinde humi spectare profanos debuisse, non è tectis, alijsve locis editis; nec spuendum tum fuisse: deinde circa vesperam id factum. Erat verò calathi representatio, quo Proserpina flores lectos reposerat. Clemens meminit in Protrepico. καὶ τὰ φερεφάτης ἀηθολόγια διηγήσασθαι σοι, καὶ τὸν κάλαθον, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τὴν ἐπὶ Αἰδωνέως. Vehebatur autem calathus curru.

loco citato. Εἶθ' ἔω ἐν Ἀθλάωις, ἐν ὠλεσμένη ἡμέρα, ὅππῃ ὀχθήματα φέρονται καλάρθιον, εἰς ἡμιλὸν τ' Δήμητρος. Et incedebat tardè hic currus, trahentibus bobus; estque hic intelligendus, de quo Virgilius Georg. I.

Tardaḡ, Eleusina matris voluentia plaustra.

Habebat autem non rotas radiatas, quemadmodum alij; sed tympana, axi coherentia, & cantho ferreo iuncta. Probus ad citatum Virgilij locum. *Imperiti ea plostra appellant. Sunt enim vehicula, quorum rota non sunt radiata; sed tympana, coherentia axi, & iuncta cantho ferreo. Axis autem cum rotâ voluitur; nam rota circa eiusdem cardinem adhibentur. Hoc vehiculum in sacris Cereris arcana, quæ Eleusina appellatur, ab oppido Eleusine Attico; & id ducunt boues.* Post hunc fœminæ incedebant, cistas mysticas baiulantes. Suidas meminit. Κιστοφόροι. ἔοικε ἱεράς τὰς κίστας τοῦ Διονύσου, καὶ τῶν θεῶν. Catullus in Carmine De Nuptijs Pelei.

Pars obscura canis celebrabant orgia cistis.

Et allusit Ovidius De Arte, lib. II.

Condita si non sunt Veneris mysteria cistis,

Nec caua vesanis icibus æra sonant;

Attamen inter nos medio versantur in usu,

Sed sic, inter nos ut latuisse velint.

Hinc μυσιπόλοι Ἐλάροιο dicuntur Nonno, Dionys. XIII.

Οἳ τ' ἔχον ἀγλαόπειδ' Ἐλδσίνιλω χθόνα Δηῆς

μυσιπόλοι Ἐλάροιο. —

Erantque illæ fascijs purpureis redimitæ. Obferuo

seruo apud Plutarchum in Phocione. τότε δὲ
 περὶ τὰς ἡμέρας ἐκείνας αἱ ἑλληνικαὶ μὲν, αἷς περιελίτῃσι τὰς
 μουσικαὶς κρίταις, βαπτύματα, θάψινον ἀντὶ Φοινικῶν χρω-
 μα, καὶ νεκρῶδες, ἀνήνεγκαν. Et in his reconditæ
 fefamides, pyramides, lanæ elaboratæ, liba mul-
 tis distincta umbilicis, micæ aliquot salis, dra-
 co, mala Punica, corda, ferula, hederæ, placen-
 tæ, & papauera. Clemens Protreptico. οἷαι δὲ
 καὶ αἱ κρίται αἱ μουσικαί; δεῖ γὰρ ἀπογυμνῶσαι τὰ ἄγρια
 αὐτῶν, καὶ τὰ ἀρρήτῳ ἐξέπειν. ἔσημακῆ ταῦτα, καὶ πυρα-
 μίδες, καὶ πολύπαι, καὶ πόπανα πολυόμφαλα, χόνδροί τε
 αἰλῶν, καὶ δράκων, ὄργιον Διονύσου Βασάρου; ἔχι δὲ ροιαὶ
 πρὸς ποῖδες, καὶ καρδία, καὶ νάρθηκίς τε, καὶ κινθίος; πρὸς
 δὲ καὶ Φοῖς, καὶ μήκωνες; ταῦτ' ἐσιν αὐτῶν τὰ ἄγρια. Ad
 mala Punica quod attinet, meminit eorum Ar-
 temidorus, Onirocrit. lib. 1. cap. LXXV. Ροιαὶ ὅ-
 τεραυμάτων εἰς σημαντικῆ, διὰ τὸ χρωμα. καὶ βασιάνων,
 διὰ τὰς ἀκαθίας. καὶ δελείας, καὶ ὑποταγῆς, διὰ τὸν ἐν
 ἑλδοσῆνι λόγον. Causam video à Proserpinæ fa-
 cto, quæ apud Plutonem mali Punici granum
 edisse dicebatur. Apollodorus lib. 1. Ὁ Πλέτων,
 ἵνα μὴ πολὺν χρόνον ᾤσθαι τῆ μητρὶ καταμείνη, ροιαῖς ἔδω-
 κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Lutatius ad Theb. 111.
 Cùm filiam suam Ceres raptam à Dite comperisset, con-
 questa, à Ioue impetrauit, vt ei filia redderetur; ita
 tamen, si nihil apud inferos gustauisset. Et cùm in eo
 fuisset, vt matrem filia sequeretur, Ascalaphus, qui
 apud inferos erat, dixit Proserpinam è pomario Ditis è
 malo Punico gustasse tria grana. Et huc respectum à
 Lucano, lib. vi.

Eloquat

*Eloqua r immenso terra sub pondere, quæ te
Contineant, Ennaa, dapæ; quo sædere mæstum
Regem noctis ames; quæ te contagia passam
Noluerit reuocare Ceres. —*

De papauere, Cereri sacro, & causâ rei, habes apud Phurnutum, vbi de illâ deâ agit. Ἀναλιθίασι δὲ αὐτῇ καὶ πὰς μήκωνας, κατὰ τὸν λόγον. τό, τι γὰρ σρογγύλον, καὶ περιφέρεις, αὐτῶν περιέσισι τὸ ἄχνημα τῆς γῆς, σφαιροειδὲς ἕσσης. ἢ, τι ἀνωμαλία πὰς κειλιότητος, & πὰς ἐξοχαὲ τῶν ὀρῶν. Inde nimirum Cereale dixit Virgilius Georg. i.

*Nec non & lini segetem, & Cereale papauer,
Tempus humi tegere. —*

Vbi Seruius causam non vnam addit. Cereale papauer; vel, quod est esui, sicut frumentum: vel, quo Ceres vsa est, ad obliuionem doloris. Nam ob raptum Proserpine vigilis, gustato eo, acta est in soporem. vel, quia Miconem Atheniensem dilexit Ceres; & transfiguratum in papauerem, tutela sua iusserit reseruari. vel, quia pani aspergatur. De doloris obliuione, in inquirendâ filiâ Proserpinâ; est Strabi Galli etiam locus, Horti Carm. xv.

*Et Cereale quidem nugarum in parte papauer
Hâc memorare placet, quod rapta mæsta puella
Mater, ut immensis optata obliuia mentem
Exuerent curis, fertur Latona vorasse.*

Sed in eo haud parum errat, quod pro Cerere Latonam dicat. Porrò Cereale item nominauit Columella, lib. x.

Allia

*Allia cum cepis, Cereale papauer anetho
Iungite. ———*

C A P. XXV.

*Quinto die cum facibus mystæ incedebant; viri
pariter, fœminæq;. Noctū autem id factitatum;
& facès quoque dedicata, certatumq; de earum
magnitudine. Dein quamobrem res hæc
omnis instituta.*

QVINTUS dies, qui in mensis decimum no-
num incidebat, is fuisse videri potest, cui
ἡ τῶν λαμπάδων ἡμέρα nomen fuit. Fulgentius in-
dicat, Mytholog. lib. I. Hanc (Proserpinam) etiam
mater cum lampadibus raptam quærere dicitur, unde
& LAMPADVM DIES Cereri dedicatus est.
Tunc nimirum cum facibus accensis incede-
bant. Hinc istud Statij, Sylu IV. Carm. VIII.

*Tuq; Actæa Ceres, cursu cui semper anhe'o
Votivam taciti quassamus lampada mystæ.*

Iuuenalis Sat. XV.

—— quis enim bonus, & face dignus
Arcanâ, qualem Cereris vult esse sacerdos.

Quo loco Interpres eius Vetus. Arcanâ dicit,
mysticâ; nam in temp'o Cereris sibi inuicent facem cur-
sores tradunt. Claudianus De Raptu Proserpinæ,
in initio lib. I.

————— *templumq̄, remouit*

Cecropidum, sanctasq̄, faces extollit Eleusis.

Et alludit Aristophanes Ranis.

————— *καὶ δάδων γέ με*

Αὐθάλις προσέπνυσε μυσικωπάτη.

Nec viri tantum faciebant, sed & fœminæ. Obseruo apud Senecam Hippolyto, vbi ita de se Phædra.

Non colere donis templa votiuis libet;

Non inter aras, Atthidum mistam choris,

Iactare tacitis conscias sacris faces.

Ab his facibus λαμπάδες ἀκταὶ Sophocli Oed. Col.

————— *ἢ πρὸς Πυθίαις,*

Ἡ λαμπάσιν ἀκταῖς. —————

Vbi Scholiastes. Καὶ εἶη, λαμπάσιν ἀκταῖς λέγων, λαμπάδσομύλαις, καὶ κατὰ λαμπυμύλαις ὑπὸ τ' μυσικῆς φλογός. Æschylus in re eadem.

λαμπραῖσιν ἀσρατωαῖσι λαμπάδων θένει.

Et id noctu factitatum. Aristides clarè indicat Eleusiniâ. Ὡ δάδες, ὑφ' οἶων ἀνδρῶν ἀπέσθεθε. Ὡ δεινῆ, καὶ ἀφεγγής, ἡμέρα, ἡ τὰς Φωσφόρος νύκτας ἐξείλες. Quin ciues etiam faces Deæ dedicabant, de magnitudine inter sese concertantes. Inde sunt ista Theophrasti in Eth. Charact. cap. περὶ ἀδολεργίας. Δάμιπποσ μυσηροῖς μεγίστω δάδα ἔσησε. Nempe hoc facto representabant errantem cum face ab Ætnâ accensâ Cererem. Lactan-

tius lib. I. cap. XXI. *Sacra verò Cereris Eleusina, non sunt his dissimilia. Nam sicut ibi Osiris puer plantæ matris inquiritur, ita hic ad incestum patruï matrimonium rapta Proserpina. quam quia facibus ex Aetnæ vertice accensis quæsisse in Sicilia Ceres dicitur, iccirco sacra eius ardentium tadarum iactatione celebrantur.*

Iustinus Martyr Ad Græcos Orat. II. οὐ μὲν Πλατῶς τῶν Κόρυν ἤρπασε, καὶ ἡ Δήμητρα, ἀλωμένη κατὰ τὰς ἐρήμους, τὸ τέκνον ἐζήτη. καὶ τοῦτον τὸν μῦθον εἰς ὑψὲς ἤκει τοῦ ἐν Ἐλευσίνι πύργου.

CAP. XXVII.

Sexto Iacchum producebant. Claudianus hallucinatus. Iacchus myrto hic coronatus, & non hederà. Dies ex re ἰάκχου dictus. Deductio autem à Ceramico usq; Eleusinem facta, idq; per fora. Iacchus manu facem gestans fingebatur, & quam ob rem. Ac templum sibi proprium habebat. Deductusq; cum choreis, saltu, ac cantu; qui item ἰάκχου nuncupatus. Etiam cum aris sono. Qui ducebant, aquà è Proserpinæ Rhetò lustrabantur. Iacchus verò hic Iouis, Cererisq; filius. Arriani eà in re error ostensus. Cuiq; producendi eius cura data ἰάκχαρυγὸς nominatus. Porta, quà exire soliti, ἰεῖα dicta; obiterq; quà cadaver a efferebantur, quomodo appellata fuerit, indicatum: & Theophrastus emendatus. Via quoq; ἰεῖα dicta; ac Plutarcho eius nomen restitutum. Polemonisq; de eadem liber proprius. Suburbium etiam ἰεῖα Σουῖν indigetatum; in quo mystæ, Eleusine redeuntes, interquiescere consueverunt. In vià Cephissus, ponte stratus; in quo scommata spectatores desidentes in prætereuntes mystas iaciebant. Vnde Γεφύριον dictum, & Γεφύριον. Ultra pontem, quà intrabant Eleusina, Μυσική Εἰσοδὸν vocabatur. Post, munità Decelèa, ac terrestri itinere clauso, mari Iacchus duci cæpit; nisi quod semel Alcibiades pompam in armis vià usitatâ duxit, daduchi vice, ut nonnulli putant, sanctus.

Sextus

Sextus dies in vigesimum incidebat; & hunc inter mysteria fuisse, ex Andocidis loco apparet, Orat. Περὶ τῶν μυστηρίων. τῆς δὲ εἰκάσι, μυστηρίοις τέττις, δὲς Κηφισίῳ χιλίας δραχμας, ἐνδείκνυσί με, ἢ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆτον καθίστησιν. Et Iacchum tunc producebant. Plutarchus docet in Phocione.

Εἰκάδι ἢ Φρερά Βοηδρομιῶν ὁ εἰσὶ χθι, μυστηρίων ὄντων, ἐν ἣ τὸν Ἰάκχον ἐξ ἄσει ἔλθουσιναδε πέμπασσι. Iterum in Camillo. Καὶ μετὰ ταῦτα Φρερῶν Ἀθλωαῖοι Μακεδόνων ἐδέξαντο πρὶ αὐτῶν τῶν εἰκάδα τῶν Βοηδρομιῶν, ἣ τὸν μυστικὸν Ἰάκχον ἐξάγασιν. Scholiastes Aristophanis Ranis. μία τῶν μυστηρίων εἰκάς ἐστι, ἐν ἣ τὸν Ἰάκχον ἐξάγασσι. De hac Iacchi productione sunt isti versus Aristophanis, citatis Ranis.

Τῆτ' ἐς' ἐκείνο, δέσσοθ', οἱ μεμνημένοι
 Ἐν ταῦτά πα παύζασιν, ἔς' ἐφραζενῶν.
 Ἀδασιν ἐν τὸν Ἰάκχον. ———

Et isti Claudiani, De Raptu Proserpinæ, lib. i.

—— letusq; simul procedit Iacchus,
 Crinali florens hederâ, quem Parthica velat
 Figris, & auratos in nodum colligit unguis,
 Ebria Meonij's fulcit vestigia thyrsis.

Sed errat ille, & imperitum ritus Atheniensis sese esse ostendit, cum hederâ coronatum Iacchum, ut aliàs erat, in his factis nobis canit. Nam coronam hîc è myrto, non ex hederâ, gestabat. Chorus apud Comicum Ranis.

Ἰάκχ' ὦ Ἰάκχε,
 Ἐλθὲ τίνδ' ἀνὰ λημῶνα χορδύων,
 Οἴσις ἐς διασῶτα,

Πολύκαρπον μὲν Ἰνάσων
 Ἀμφὶ κρατὶ σῶ βρύοντα
 Στέφανον μύρτων.

Et huc pertinet, quod mystæ quoque myrto coronati fuerunt; ut supra docui, cap. ix. Atque hic dies ex re Ἰάκχου nuncupatus. Hesychius. Ἰάκχον, τὸν Διόνυσον. ἢ μίαν ἡμέραν μυστηρίων, ἐν ἣ τὸν Ἰάκχον ἐξάγουσιν. Deducebant verò à Ceramico Eleusinem. Aristophanis Scholiastes, citatis Ranis. Εἰς Ἐλευσῖνα ἐδούεσιν, διὰ τὸ Κεραμικῆς περιπέμποντες τὸν Διόνυσον. Idque per fora. Hesychius. Διαγορέας. Διόδωρος ὁ Ταρσῶς ἀναγνώσκει περὶ τῶν Διαγορέας. διὰ τὸ τὰς μύστας βακχεύειν, ταῖσιν αἰδεῖν τὸν Ἰάκχον, δι' ἀγορῶν βαδίζοντες. Erat verò hoc Iacchi simulacrum facem gestans; quia nimirum ipse cum matre Proserpinam raptam face accensâ quæsiuisset. Inde est illud apud Aristophanem Ranis, in Chori cantu.

Ἐγὼ φλογίας λαμπά-
 δας. ἐν χερσὶ γὰρ ἡμῖς
 Ἰνάσων Ἰάκχε,
 Νυκτέρῃς πελετῆς Φωσφόρος ἀστὴρ
 φλογί, φέγγεται δὲ λειμῶν.

Et mox:

Σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων,
 Προβάδιον ἔξαγε πάντη-
 ρον, ἔλειον δάπεδον,
 Χοροπτιὸν, μάκαρ, ἦσαν.

Et ita fingebatur. Ecce apud Pausaniam Atticis, vbi de templo Cereris. καὶ πωλησίον ναός ἐστι
 Δήμη-

Δήμητρος. ἀγάλματά δὲ, αὐτὴ τε, καὶ ἡ παῖς, ἔδ᾿ αὖδα ἔχων
 Ἰάκχῳ. Templum autem proprium habebat,
 cuius mentio apud Plutarchum Aristide. οἱ δὲ
 Φαληρέως ἐν τῷ Σωκράτῃ Φησὶ μνημονόσφιν Ἀρσείδε
 θυραγρειδῶν δὲ μάλα πένητα Λυσίμαχον, ὃς ἑαυτὸν ἐκ πι-
 νακίης Ἰνὸς ὀνειροκρικῆος, ὡδ᾿ αὖ τὸ Ἰάκχῳ λεγόμενον κα-
 θεζόμενον, ἔβουσκε. Deducebant verò cum multo
 plausu, cantu, choreis. Hinc illa apud Hero-
 dotum, lib. viii. Ἐφη δὲ Δικαῖῳ ὁ Θεοκούδεος,
 ἀνὴρ Ἀθιναῖος, Φυγίας τε, καὶ ὡδ᾿ αὖ Μήδοις λόγιμον
 γρόμοντον πύπτον τὸν χρόνον, ἐπεὶ τε ἐκείρετο ἡ Ἀπικὴ
 χώρα ὑπὸ τοῦ πεζοῦ στρατοῦ τοῦ Ξέρξεω, εὐδοσε ἐρῆμον
 Ἀθιναίων, τυχεῖν τότε ἐὼν ἅμα Δημαρήτῳ τῷ Λακεδαι-
 μονίῳ ἐν τῷ Θρασίῳ πεδίῳ, ἰδεῖν κενιορτὸν χωρέοντα ὑπὸ
 Ἐλδυσίνῳ, ὡς ἀδρῶν μάλιστα καὶ τρισμυρίων· ὑποθω-
 μάζειν τε σφείας τὸν κενιορτὸν, ὅτε ἂν κατε εἴη ἀνθρώπων,
 καὶ περὶ κατε Φωνῆς ἀκείν, καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν Φωνὴν
 εἶναι τὸν μουσικὸν Ἰάκχον. Et ista apud Plutarchum,
 in Themistocle. Ἐν δὲ τῷ τῷ ἀγῶνῳ ὄντῳ, φῶς
 μὲν ἐκλάμψαι μέγα λέγουσιν Ἐλδυσινόθεν, ἦχον δὲ, καὶ
 Φωνὴν, τὸ Θρασίον κατέχειν πεδίον, ἄχρι τῆς θαλάττης,
 ὡς ἀνθρώπων ὁμοῦ πολλῶν τὸν μουσικὸν ἐξαγόντων Ἰάκχον.
 Himerius in Eclogis. Θεβαίων πεσσόντων, τὴν τελε-
 τὴν ἀπεκλείσαιμι, ἵνα μὴ τοῖς Θεβαίων θρήνοις ἀνιθεῶ-
 μῳ τὸν Ἰάκχον. Et hic cantus, strepituſque, Ἰάκχος
 quoque, pariter ac dies, dicebatur. Hesychius.
 Ἰάκχον. τὸν Διόνυσον. ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μουσηρίων, ἐν ἣ τὸν
 Ἰάκχον ἐξαγάσσι. καὶ ἢ ὡδῆ, ἢ οἱ μεμνημένοι ἄδουσι. Ari-
 stophanes Ranis.

Ἄδουσι ἔν τὸν Ἰάκχον. —

Eusta-

Eustathius ad Iliad. v. Ἰάκχῳ, ἔ μόνον ὁ Ἰππὶ Διο-
 νύσω ἦχῳ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ. Atque hoc est,
 quod μυστικὸν μέλῳ dicitur Aristidi in Eleusiniâ.
 τῆ δ' Ἐλῶσινι ποσσῶν περὶ, ὡς ὅτι διὰ τῆς μό-
 νον, ὡς εἰπεῖν, διεγένητο, ἀλλὰ καὶ συνίξις τῆς ναυμαχίας,
 ἐξεφοῖτα γὰρ ὁ Ἰάκχῳ συναυμαχιῶν, νέφῳ δὲ ὀρη-
 γέναι αἶψ' Ἐλῶσινῳ, καὶ ὑψώθεν ὑπὲρ τῶν νεῶν, ἐγκατασκευ-
 ψεν εἰς τὰς ναῦς ἅμα τῷ μέλῳ τῷ μυστικῷ. Habes verò
 cantus huius chorearumque repræsentationem
 apud Aristophanem Ranis. Ad strepitum quod
 attinet, æris quoque hic sonus adhibitus. Vel-
 lecius lib. i. *Huius classis cursum esse directum alij co-
 lumbia antecedentis volatu ferunt, alij nocturno æris sono,
 qualis Cerealibus sacris cieri solet.* De æris sono, huc
 allusum est ab Ouidio, De Arte Amandi lib. ii.

Condita si non sunt Veneris mysteria cistis,

Nec caua vesanis icibus æra sonant.

Attamen inter nos medio versantur in usu;

Sed sic, inter nos ut latuisse velint.

De re eadem Iustinus Hist. lib. ii. *Megaenses,*
memores illati ab Atheniensibus belli, & deserti, ne
frustra bellum mouisse viderentur, matronas Athe-
niensium in Eleusinijs sacris noctu oppressuri, naues con-
scendunt. Quâ re cognitâ, dux Atheniensium Pisistra-
tus inuentum in insidijs locat; insis matronis solito
clamore, ac strepitu, etiam in accessu hostium, ne intel-
lectos se sentiant, sacra celebrare. Huc pertinet illud
 Statij, Theb. vii.

Et non assuetis pernox ululavit Eleusis
Mensibus. —————

Quæ

Quæ Iacchum deducebat multitudo, è Proserpinæ Rhetor aquâ abluebatur, lustrabaturque; nam, vt per occasionem hoc dicam, duæ erant prope Eleusina scatebræ, ῥεῖπι διττὰ: quarum Cereri sacra illa, ista Proserpinæ. quæ Cereri sacra, versus mare profuebat; quæ Proserpinæ, versus urbem: eiusque aquâ, hæc, quam dixi, multitudo lustrabatur. Hesychius luculentus auctor. Ἐν τῇ Ἀθηναίῳ δύο εἰσὶν οἱ ποταμοὶ τῇ Ἐλευσίνῃ ῥεῖπι, ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, τῆς πρῆσβυτέρας θεᾶς νομίζεσθαι. ὁ δὲ πρὸς τῷ ἄσφ, τῆς νεωτέρας. ὅθεν τοῖς λαοῖς ἀγνίζεσθαι τὰς θεᾶς. Erat verò Iacchus hicce, (nam plures olim existimati, vt ex Diodoro, Cicerone, alijsque satis notum.) Iouis, Cererisque filius; siue, vt alij, Proserpinæ. Meminit eius Diodorus lib. 111. Δούπερον δὲ μυθολογῶσι γινέσθαι Διόνυσον ἐκ Διὸς, καὶ Περσεφόνης. ὡς δὲ πινες, ἐκ Δήμητρος. Arrianus eos sequitur, qui Proserpinæ tradiderunt. Locus exstat De Exped. Alexandri lib. 11. Καὶ Ἀθωᾶοι Διόνυσον, τὸν Διὸς καὶ Κόρης, σέβουσιν. ἄλλον τῶν Διόνυσον. καὶ ὁ Ἰάκχος ὁ μυσικὸς τῷ τῷ Διονύσῳ, ἐκ τῷ Θηβαίῳ, ἐπάδεσθαι. Verùm errat. Nam Proserpinam si cum Cerere accensâ face inquisiuit, vt initio commemorauimus, atque idcirco res hæc instituta fuit, oportet Cereris filius fuerit, non Proserpinæ. Cui verò producendi eius cura, Ἰάκχαγωγὸς dicebatur. Inuenio nomen apud Pollucem, lib. 1. cap. 1. sect. xxxi. Ἰάκχαγωγὸς γὰρ, καὶ Κερκετοφῶ, καὶ Δαιερίτης, καὶ ὅσοι ποιαῦται, ἴδιαι τῶν Ἀθηναίων. Ducit

verò è Ceramico intra urbem consueuisse Eleu-
finem, iam notauì. Ac porta quidem, quâ exi-
bant, *Ἰέρα* cognominata: siue, Atticorum more,
plurali numero, *Ἰεραὶ πύλαι*: Inuenio nomen
apud Plutarchum, in vitâ Syllæ. *Αὐτὸς ἦ Σύλλας
τὸ μετὰ τὴν Πειραιῆως πύλης, καὶ τῆς Ἰεραῖ, κατὰ σκά-
ψας, καὶ σιωμοαλιώας, πρὸ μέσσης νύκτας εἰσήλαυε Φρι-
κώδης.* Et apud Theophrastum, Ethic. Charact.
cap. *Περὶ αἰαμαθησίας. Πόσους οἶσι κατὰ τὰς Ἰεραῖς πύλαις
ἐξενήχθη νεκρῆς.* Sed legendum illic censeo,
κατὰ τὰς Ἰεραῖς πύλαις. Nam quâ portâ cadauera
efferrent, *Ἰεραὶ πύλαι* dicebantur. Etymologici
Auctor id ostendit. *Ἰεραὶ, πύλαι Ἀθλήσι. Διὰ τὸ
τὰς νεκρῆς ἐκφέρεισθαι ἐκείνῃ τὰ Ἰεραῖ, ὅ ἐστι τὰς τείφους.*
Atque hoc *ὡς ἐν προόδῳ.* Quin, vt porta *Ἰέρα* di-
cta, quâ exibant; ita via, quâ ducebant. Etymo-
logici Auctor. *Ἰεραὶ ὁδὸς, ὁδὸς ἕως λῦ, ἢ εἰς Ἐλδῶσῖνα
ἀγχεσι, λῦ ἀπίασιν οἱ μύσαι.* Suidas. *Ἰεραὶ Ὀδὸς, λῦ οἱ
μύσαι προδόνται ἀπὸ ἄσπεθ' ἐπὶ Ἐλδῶσῖνα.* Quæ ha-
bet ille, vt plura alia, ex Harpocrate. Pau-
sanias Atticis. *Ἰεραὶ δὲ ἐπὶ Ἐλδῶσῖνα ἐξ Ἀθηνῶν, λῦ
Ἀθηνῶσι καλοῦσιν Ὀδὸν Ἰεραῖν, Ἀθημοκρίτης πεποίηται
μνήμα. Plutarchus in Vitâ Iocratidis. Οὗ ἐστι τὸ μνή-
μα ὅτι τῶν Κυαρῆϊν προδρόμοις, κατὰ τῶν Ἰεραῖν Ὀδὸν,
τῶν ἐπὶ Ἐλδῶσῖνα.* Et corruptum eundem puto in
Alcibiade. *οὐδένα κόσμον εἶχεν ἢ τελετῆ, κατὰ θά-
λασσαν πεμπομένη. ἀλλὰ καὶ θυσίαι, καὶ χορεῖαι, καὶ πολλὰ
ἄλλα δραμῶν κατὰ Ὀδὸν Ἰεραῖν, ὅταν ἐξελαύνωσι τὸν Ἰάνχον,
ὑπὸ ἀνάγκης ἐξελείπετο.* Attende enim. Prius ab
eo commemoratae sunt *θυσίαι*. quænam igitur
alia

alia illa sacra erunt, insuper facta? Rescribendum omninò cenſeo. τῶν δρωμένων καθ' οὐδὸν ἱεράν. Cessabant tum, inquit, sacrificia, & choréæ; deinde multa, quæ per Viam Sacram agi id temporis solita. Ac de illâ proprius Polemoni liber olim scriptus. Harpocraton. βιβλίον ἐν ὅλον Πολέμωνι γέγραπται Περὶ τῆς ἱεραῖς οὐδοῦ. Et suburbium, in quâ ficus, ἱερά Συκῆ appellatum: vbi mystæ, sacra in Urbem reducentes, consueuere interquiescere. Animaduerto apud Philostratum in Apollonio Atheniensi, Sophist. lib.

II. Ἐπάφη ἣ ἐν τῷ παρασίῳ τῆς ἐς Ἐλευσίνα λεωφόρου. ὄνομα τῷ παρασίῳ, ἱερά Συκῆ. τὰ δὲ Ἐλευσινόθεν ἱερά, ἐπεὶ εἰς ἄστυ ἄγασιν, ἐκτὲ ἀναπαύσιν. Meminit τῆς ἱεραῖς Συκῆς Hesychius. ἱερά, θυσία, καμήλια, ἡ συκῆ, ἐν τῇ ἐς Ἐλευσίν' ἀγύσει οὐδῶ. Dirimebat autem viam Cephissus fluuius; quem transibant, ponte instratum. Obseruare est apud Strabonem lib.

IX. Ποταμοὶ δὲ εἰσὶν, ὁ μὲν Κηφισὸς, ἐκ Τελμενέων πρὸς ἀρχαῖς ἔχων, ῥέων ἣ Διὰ τὸ πεδίον, ἐφ' ἧ καὶ ἡ γεφύρα, καὶ οἱ γεφυρασμοί. In hoc ponte desidebant, qui in transeuntes scommata iacerent. Vnde factum, vt Γεφυρίζειν pro Conuitiari dicerent. Suidás. Γεφυρίζων, χλωδάζων, ἐξωπλίζων. Item Γεφυρασταί, Maledici, Conuitiatores. Hesychius. Γεφυρασταί, οἱ σκῶπται. ἐπεὶ ἐν Ἐλευσίνι ὄπτι τῆς γεφύρας τοῖς μυστηρίοις καθεζόμενοι ἔσκωπῶν τὰς παρόντας. Et Γεφυρασμοί, pro Conuitijs, in citatis Geographi verbis. Apud Ammonium De Diff. Voc. γεφυρασμός est, & alia quoque origo datur. Σκῶμμα

Γελόις, Εὐτραπέλῃ, καὶ Γεφυρμασμοῦ Διαφέρῃ. Et
 mox. Γεφυρμασμός δὲ, διὰ τοῦ τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τῶν
 γεφυρῶν ἑπιγράψην ἢ ἐπι ἑμμετρα, ἢ καὶ διχαμέτρων,
 διασυρμῆς ἰνῶν. Sed scribendum est, Γεφυρμασμός,
 & Γεφυρμασμός. Nam Γεφυρμάζω dicebant, non Γε-
 φυρμάζω. Meminit quoque Ælianus, Hist. Anim.
 lib. IV. cap. XLIII. καὶ τί δὲ κατὰ λέγειν τε ἔπει-
 τλεῖν τὸν ποιῶντον ὄχλον; κεκήρυκται γὰρ Διονύσιος, καὶ Λή-
 ναια, καὶ Χύτροι, καὶ γεφυρμασμοί. Pontem istum
 cum transissent, via erat, Μυσική Εἴσοδος nuncu-
 pata, quâ Eleusinem ingrediebantur. Ecce tibi
 Istri-verba è primo Ἀπικίων, apud Scholiasten
 Sophoclis Oed. Col. Πρὸς τὸν Κηφισὸν ἕως τῆς Μυ-
 σικῆς Εἰσόδου εἰς Ἐλευσίνα. διὰ ταύτης δὲ βαδίζοντων εἰς
 Ἐλευσίνα, τὰ ἐπ' ἀριστερᾷ μέγρι πὸ λόφος πὸ πρὸς αἰα-
 πολὰς πὸ Αἰγάλεω. Atque hæc via ordinaria de-
 ducendi Iacchi erat; sed, munitâ Decleâ, cum
 iter impeditum esset, mari pompa hæc omnis
 ducta: nisi quod semel Alcibiades, dux exerci-
 tus designatus, summâ omninò magnificentiâ in
 armis deduxit itinere terrestri vfitato. Narrat
 in Vitâ eius Plutarchus; nec pigebit locum af-
 scribere, valdè insignem. Πάντων γεγονότων τῷ Ἀλ-
 κιδιάδῃ κατὰ γνάμιν, καὶ πληρωμένων ἑκατὸν τρητῶν, αἱ
 αὐτοῖς ἐκπαλεῖν ἔμελλον, Φιλομμία τις ἐκ Ἀθηνῆς πρὸς-
 πεσοῦσα κατέχευεν αὐτὸν ἀριμυστηρίων. ἀφ' ἧ γὰρ ἐπετει-
 χεῖσθαι ἢ Δειπέλεια, καὶ τῶν εἰς Ἐλευσίνα παρόδων ἐκέρ-
 ταν οἱ πολέμοι παρόντες, εἰδέναι κόσμον εἶχεν ἢ πελετῆ,
 πεμπιμένη κατὰ θάλασσαν. ἀλλὰ καὶ θυσίαι, καὶ χοροίαι,
 καὶ πολλὰ τῶν δραμῶν καὶ ὁ δὲν ἱερὸν (ita enim
 iam

iam legendum esse monui.) ὅταν ἐξελαύνωσι τὸν
 Ἰάκχον, ἡ ἀνάγκη ἐξελείπετο· καλὸν ἐν ἐφαίμετο τῷ
 Ἀλκιβιάδῃ καὶ πρὸς θεῶν ὁσιότητα, καὶ πρὸς ἀνθρώπων
 δόξαν, δαπιδόσθαι τὸ πάτριον ἄσπασμα τοῖς ἱεροῖς, ὡς ἀπέμ-
 ψαντα περὶ τὴν τελετὴν, καὶ δορυφορήσαντα ὡς ἀπὸ τῆς
 πολεμίας. Et mox. ὡς δὲ ταῦτ' ἔγνω καὶ προσέειπεν
 Εὐμολπίδαις, καὶ Κήρυξι, σκοπὸς μὲν ὅτι τῶν ἄκρων
 ἐκάθισε, καὶ προσδρόμος ἵνα ἀμὲν ἡμέρα προσεξέπεμψεν.
 ἱερεῖς δὲ, καὶ μύσας, καὶ μυσαιγωγὸς αἰάλαβων, καὶ τοῖς
 ὄσπλοις περικαλύψας, ἦγεν ἐν κόσμῳ, καὶ μετὰ σωπῆς,
 θεάμα σεμνὸν, καὶ θεοπρεπὲς, τὴν στρατηγίαν Ἰππιδεικνύ-
 μιν, ἡ δὲ τῶν μὴ φθονόντων ἱεροφανσίαν, καὶ μυσαι-
 γωγίαν, προσαιγοροδομῶν. Et sunt, qui hīc Alci-
 biadem daduchi munus obijisse nobis tradant.
 Nam de hāc deductione capiendus iste Cyri So-
 phistæ locus, lib. Περὶ Διαφορῆς εἰσεως, cap. Περὶ
 δοκιμασίας. Μετὰ τὰ κατὰ κύκλον Ἀλκιβιάδης δαδου-
 χεῖν δοκιμάζεται.

CAP. XXVIII.

Septimo certamen erat, idq̄ multò antiquissimum; in quo victor hordeum accipiebat. Etymologus eâ de re emendatus, item Suidas. Hordeum autem præmium datum, quia primum Eleusine illud natum, ut ferebant.

Septimo, qui vigesimus primus mensis erat, certamen assignare libet. Meminit eius Aulus Gellus, lib. xv. cap. xx. *Eleusinio, & Thesæo, certamine pugnavit; & coronatus est.* Id omnium antiquissimum. Aristides Panathenaiçá. *Ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες. καὶ μὲν τῶν πρῶτων πρῶτος ὁ τῶν Παναθηναίων. εἰ δὲ ἐξέλει, ὁ τῶν Ἑλευσινίων.* Iterum Eleusiniâ. *Μυηθῶσι δὲ ξένων πρῶτος Ἡρακλῆα, καὶ Διοσκέρους. ἀγῶνά τε γυμνικὸν γενέσθαι πρῶτον Ἑλευσίνι τ' Ἀθηναίων.* Et præmium victori hordeum erat. Scholiastes Pindari, Olymp. Od. ix. *Ἄγετα δὲ αὐτόθι, (de Eleusine loquitur.) ἀγῶν Κόρης καὶ Δημήτρους, ὃς καλεῖται Ἑλευσίνια. ἔπαθλον, κρηθαί.* Ac mutillum censeo Etymologici Auctorem in Ἑλευσίσι. *Ἑλευσίνια, ἑορτή. Ἐπῆς νικῶσι τὰ Ἑλευσίνια ἄθλον ἐδίδοτο.* Restituenda in fine vox, quæ excidit. *ἄθλον ἐδίδοτο, κρηθαί.* Eodem modo laborat Suidas, apud quem itidem est. *Ἑλευσίνια. πῆς νικῶσι τὰ Ἑλευσίνια ἐδίδοτο ἄθλον.* Et huc fortasse respexerit Plinius, lib. xviii. cap. vii. *Antiquissimum in cibis hordeum; sicut Athenien-*

Atheniensium ritu, Menandro auctore, apparet. Causam hordei dati arbitror, quod id primùm Eleusine inuentum fuerit. Phurnutus. Οὐλαί δ' ἔλεγονται, αἱ κεφαλαί. Ἐλδύσις δὲ ὁ πόπος, ὅπερ πρότερον ἔρεθισαν. Atque hoc est, quod dicit Aristides Eleusiniâ, loco citato. Ἀ' γῶνά τε γυμνικὸν γυμνάσιον πρῶτον Ἐλδύσινι τῆς Ἀ' ἠικῆς, καὶ τὸ ἄθλον εἶναι τοῦ καρποῦ τοῦ Φωάντος.

CAP. XXIX.

Octauus, Ἐπιδαύρια dictus; quia Aesculapij honori, post mysteria celebrata Epidauro aduenientis, institutus. Initiatio iterum tunc fieri solita, & secunda quoque sacra. Philostrati locus emendatus.

Octauus dies, qui vigesimus secundus mensis, Ἐπιδαύρια dictus fuit. Id Philostratus nos docet, De Vitâ Apollonij lib. i v. cap. vi. Ἐς δὲ τὸν Πειραιᾶ ἑσπλύσας περὶ μυστηρίων ὥραν, ὅτι Ἀθηναῖοι πολυανθρωπότερα Ἑλλήνων πράττεσιν, ἀνέειξεν τείνας δὲ τῆς νεῶς εἰς τὸ ἄστυ. Ac mox subiungit. Ἦν μὲν δὲ Ἐπιδαυρίων ἡ ἡμέρα. Inde autem diei nomen, quod Aesculapius, cum Athenas Epidauro adueniret, ut initiaretur sacris, iamque mysteria peracta essent, denuò in illius gratiam Athenienses & initiationem, & secunda item sacra, instituisse. Philostratus loco citato. τὰ δ' ἔπιδαύ-

Ἐπιδάυρια μετὰ πόσθησίν τε, Ἐἱερέια, δεῦρο μυεῖν Ἀθηναίοις πάτριον ἴππῃ θυσία δδύτερα. τελέει δὲ ἐνόμισαν Ἀσκληπιόθενεκα, ὅτι δὴ ἐμνήσαντο αὐτὸν ἡγοντα Ἐπιδάυροθεν οἰψὲ μυστηρίων. Sed corrupta illic verba sic emendo. καὶ ἱερέια, δδύτερον μυεῖν Ἀ. π. Itaque illo quoque die, si qui primo neglexissent, aut initiari fortè non potuissent, initiari moris erat, & secunda sacra fieri. Quod ex citatis iam Philostrati verbis discimus. De Epidaurijs, & initiato item Æsculapio, est Pausaniæ quoque locus Corinthiacis. μαρτυρεῖ δὲ μοι καὶ τὸδε ἐν Ἐπιδάυρω τὸν θεὸν ἡνέδοται. ταῖ γὰρ Ἀσκληπία δδύτερον ταῖ ἴππιφανέστατα ἐξ Ἐπιδάυρα. ποδο μὲν γὰρ Ἀθλωαῖοι τῆς τελετῆς λέγοντες Ἀσκληπιῶ μετὰδοῦναι, τῷ ἡμέραν ταύτῃ Ἐπιδάυρια ὀνομάζουσι, καὶ θεὸν αὐτὸ ἐκείνη φασιν Ἀσκληπιὸν σφισι νομιοδῶναι.

CAP. XXX.

Nonus, ultimusq; idem, Πλημοχὸν nuncupatus, quâ de causâ. Plemochoe tunc dix impletae, & euerse, cum verbis mysticis. Κοτυλίσι.

Ἐἵσις μυστική. Ὑῖε, Τοκῆ. Μυστηριώλιδες
σπονδαί.

NOnus, qui vigesimus tertius mensis erat, ultimusque mysteriorum, πλημοχὸν dicebatur. Pollux lib. x. cap. xx. τάχα δὲ καὶ πλημοχόλω. ἔσι δὲ κερραμονὴ ἀγγαῖον, ὅτι ἔχον ὄξω πρ πυθμῆρα,

ῥύνα, ἀλλ' ἐδραῖόν τε καὶ σάσιμον. ᾧ χρῶνται τῇ τελευ-
 τία τῶν μυστηρίων, ἢ ἀπὸ αὐτοῦ καλεῖται Πλημοχόω.
 Et hoc plemochoas binas implentes, ad ortum
 vnam statuebant; alteram verò, ad occasum: in-
 de vtramque, mystica quædam verba profati,
 euerterbant. Athenæus lib. xi. Πλημοχόη, σκεῦ-
 Ⓞ κεραμοδόν, βεμβικῶδες, ἐδραῖον ἡσυχῆ. ὁ κοτυλίσκον
 ἔνιοι προσαιγοῦσιν, ὡς Φησι ΠάμφιλⓄ· χρῶνται δι᾽
 αὐτῶ ἐν τῇ τελευτῇ τῶν μυστηρίων ἡμέρα, ἢ ἀπὸ
 προσαιγοῦσιν, ὡς Φησι ΠάμφιλⓄ, Πλημοχόας. ἐν
 ἣ δύο πλημοχόας πληρῶσιντες, πῶ μὲν πρὸς ἀνατολὰς,
 πῶ δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπωσά τε ὀπιλέγοντες
 εἴσιν μυστικῶ. De impletis plemochois, est Hesy-
 chij etiam locus. Πλημοχόη. τῇ ὑστεραία ἡμέρα τῶν
 μυστηρίων κοτυλίσκας πληροῦσιν, ἐς καλοῦσι πλημοχόας.
 Sed in eo variat, quod postridie mysteriorum
 facta tradat, quæ postremo eorum die alij di-
 cunt. Vas verò istud πλημοχόη, à quo huic diei
 nomen, etiam κοτυλίσκⓄ dictum. Ecce in ci-
 tatis Athenæi verbis. Πλημοχόη, σκεῦⓄ κεραμοδόν,
 ὁ Κοτυλίσκον ἔνιοι προσαιγοῦσιν. Et in Hesy-
 chij. τῇ ὑστεραία τῶν μυστηρίων κοτυλίσκας πληροῦσιν, ἐς κα-
 λοῦσι πλημοχόας. Estque eius in rem eandem ali-
 bi quoque ista glossa. κοτυλίσκⓄ, κρατηρίσκⓄ, ᾧ
 χρῶνται οἱ μύσται. Sine dubio πῶ πλημοχόω, de
 quâ agimus, intellexit. Porrò de euerfis illis
 plemochois est Euripidis iste versus, siue Cri-
 tiæ, in Pirithoo.

Ἰνα πλημοχόας εἶσδ' εἰς χθόνιον χάσμι' Ὀφίμως
 Προχέωμεν. ———

Vbi dixit, *Εὐφύμως περὶ χεῖρ*; quod Athenæus, *ἀγατέρεπν Πιλέροντας ῥῆσιν μυσικῶ*. Et fuerit fortasse ῥῆσις illa *μυσικῆ*, quam tradit Proclus in Timæum; è quo discimus, cœlum priùs aspicientes, *γῆ*; inde in terram despicientes, *τοκῆ* clamasse. Locus exstat Commentariorum v. *Εἰς δὲ τέτταρς βλέποντες κὲ ἐν τῷς Ἐλθισίνιοις ἱεροῖς, εἰς μὲν τὸν ἔρανον αἰατέλεπντες, ἐβόων γῆ· κατὰβλέψαντες δὲ εἰς πῦν γλῶ, τοκῆ*. Hæc verò plemochoarum euersio erat quasi libatio quædam; eaque designari censenda apud Pollucem lib. i. cap. i. sect. xxxi. Vbi *Μυσηρωῖδες σπονδαὶ* commemorantur. *Ὀνομάζονται δὲ τὴ μυσηρωῖδες σπονδαὶ, κὲ μυσικῆς ἡμέραι*. Item apud Aristidem Eleusiniâ. *μόνα δὲ αἱ μυσηρωῖδες σπονδαὶ τένομα ἔσωσαν, καὶ μόνοις Ἐλθισίνιοις ὑγίαιεν ἢ Ἐλλάς*.

CAP.

C A P . XXXI .

Per hos dies manum iniicere ulli vetitum, & libellum supplicem offerre; quæq; hîc delinquentis mulcta. Fœminis quoq; Eleusinem bigis vehi interdictum, idq; à quo; & quæ delinquentium mulcta. Aristophanis Scholiastæ hallucinatio. Iurari etiam per mysteria usitatum; ac quæ ad hæc necessaria, a sinis Eleusinem vecta. Mystæ nec mustellum edebant; ut videtur, neq; salem.

ITa ergo nunc mysteria enarraui; restant quædam circa ea, quæ adiungam. Per hos dies neminem apprehendere licitum; idque clarè animaduertere est ex Demosthenis istis verbis Midianâ. τί ἔν πηήσαντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατεχειροτονήσατε τὸν Εὐαῆδρα, τῆτ' ἀκέσαιτε. ὅτι δίκην ἐμπροκλή κατὰδικασίμῳ τὸν Μενίππα, ὅτι ἔχων πρῶτον λαβεῖν αὐτὸν, ὡς ἔφη, τοῖς μυστηρίοις Ἰππιδήμῳ τῷ ἐπελάβετο. κατεχειροτονήσατε μὲν Δία ταῦτα, καὶ ἔδοξον ἄλλο πρῶτον. Nec libellum supplicem offerre. Quod si quispiam fecisset, eum causâ indictâ mori oportebat. Ita Andocidis inimici inquietabant, ut ipse narrat Orat. Περὶ τῶν μυστηρίων. Κατηγόρησαν δὲ μὲς ἢ πρὸς ἱκετηρίας, ὡς κατὰ θεῖον ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. νόμος δὲ τῷ πάτρι, ὅς ἀν' ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνήσκει. Et μοκ. Πάλιν ὁ Καλλίας ὡς ἔλεγεν ὅτι εἶη νόμος πάτρι, εἰ τις ἱκετηρίαν θεῖον ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἀκρωτον δόποθενεῖν. Sed id ne-

gat Andocides, & multam tantum mille drachmas esse dicit. Habes postea, in sequentibus illic verbis. Η δὲ σίλη, παρ' ἧ ἔσησας, χιλίας δραχμαῖς κελύει ἐφέλδην, ἐοῦ τις κικητερίου θῆ ἐν τῷ Ἐλδσινίῳ. Ne qua mulier bigis ad hæc veheretur; quæque id faceret, ut sex mille drachmas penderet, à Lycurgo institutum. Plutarchus in eius Vitâ. Εἰσήνεγκε δὲ νόμους, ὅτι ζύγους μὴ ἀπωεῖναι γυναῖκα Ἐλδσινιάδε, ὅπως μὴ ἐλαττώσται ὑπὸ τῶν πλεσίων. εἰ δέ τις φοραθείη, ἀπώλινεν δραχμαῖς ἑξακισχίλιας. Ælianus Var. Hist. lib. XIII. cap. XXIV. Λυκοῦ γ' ὁ ῥήτων ἔγραψε, μὴ ἐλαύνειν τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς μυστηρίοις ὅτι ζύγους, ἢ τῆ δρώσει ποῦτο ἐπετητῆσται ζημίαν, τὸ γὰρ ὤετο ἄξιας ἀποχερῶσαι. Antea illud vsitatum. Itaque anus apud Aristophanem Pluto secundâ loquitur.

Μυστηρίοις δὲ ταῖς μεγάλοις ὀχρὸ μὲνίλω
 Ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
 Ἐτυπὸ μὲν δὲ τὸ δ' ὄλλω ἡμέραν.

Vbi Scholiastes. Αἱ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες ὅτι ἀμαξῶν ὀχρὸ μὲναι εἰς τὰ μεγάλα Ἐλδσινία ἀπήρχοντο. Verum errat, quod hæc tantum magnis facta mysterijs putet. Insolentem Midia luxum infestatur Demosthenes, qui uxorem ad mysteria bigis albis Sicyonijs veheret. Locus est in Midianâ. Καὶ εἰς μυστήρια τὴν γυναῖκα ἀγά, καὶν ἄλλοτὶ πε βέλεται, ὅτι τὸ δ' ἄλλοτὶ ζύγους τὸ ἐκ Σικυῶν. Iurari etiam per hæc solitum animaduerto. Alciphron in Epistolâ Leontij ad Lamiam. Νῆ τὰ μυστήρια, νῆ τέτων τῶν κακῶν ἀπαλλαγῶ, ὡς, ἐνθυμη-

θεῖσαι ποδ' Τιμάρχου τὸν χωρισμὸν, ἄρβι ἀπέφυγμα. Iterum in alterâ Menandri ad Glyceram. Ἐγὼ, μὰ πὰς Ἐλευσίνιας θεᾶς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἄ σοι καὶ ἐνανθὺν ἐκείνων ὤμοσα πλάκας, Γλυκέρα, μόνῳ μόνῃ, ὡς εἶδεν ἐπαίρω τὰ ἔμά. Quæ verò ad hæc necessaria, ea a fini Eleusinem deuehebant. Aristophanes Ranis.

Νῆ τὸν Δί' ἔγωγ' ὄνῳ ἄγων μυστήρια.

Vbi Scholiastes. Τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄσεῳ εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὴν χρεῖαν. Hesychius. ὄνῳ ἀρχὴ μυστήρια. Τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄσεῳ εἰς Ἐλευσῖνα κερμίζουσι τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν διὰ τῶν ὄνων. Tarrhæus. ὄνῳ ἄγων μυστήρια. Ἵπτι τῆ παρ' ἀξίαν περατήτων. πῶς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄσεῳ εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρεῖαν. Habes etiam apud Suidam, & Apostolium Cent. xiv. Prouerb. l. Porrò mystæ, vt nec puteo infidere illis licitum, neq; mulum item edere; vt suis locis supra iam à me ostensum; ita nec mustellum fas gustare ipsis. Rem, & causam, Ælianus nobis tradit, Hist. Anim. lib. ix. cap. l xv. οἱ μύσθηροι τῶν θεῶν ἐκ αὐτῶν πάσαινοτο γαλεῖ Φασίν. εἰ γὰρ εἶναι αὐτὸν καθαρὸν ὄψον, ἐπεὶ τῷ σώματι ἕκαστος. Et videtur, neq; fabam fas fuisse. Nam hoc puto Pausaniæ locum in Atticis velle. Τῶν κυάμων ἀνενεγκεῖν σὸς ἐστὶ σφίον εἰς Δήμητρα τὴν ὄρεον. ὅστις ἢ ἤδη τὴν τελετὴν Ἐλευσῖνι εἶδεν, ἢ τὸ καλέμα ὀρφικὰ ἐπελέξατο, εἶδεν ὃ λέγω.

CAP. XXXII.

Continuata verò hæc sacra ad Imperatores Christianos; & cùm tollere Valentinianus vellet, Prætextato intercedente, adhuc manserunt. Semel tantùm intermissa, ob captas Thebas. Hierophanta apud Eunapium falsus vates. Tandem eversa à Theodosio seniore.

Continuata autem hæc sacra ad tempora usque Imperatorum Christianorum. Testatur Hieronymus Aduersus Iouinianum, extremo primò. *Hierophantas quoque Atheniensium (legant) usque hodie cicutæ sorbitione castrari.* Tollere ea Valentiniano animus, post excessum Iuliani rerum potito; verùm tamen, Prætextati patrocinio, obtinuerunt. Zosimus Hist. lib. i v. Ἐπεὶ δὲ καὶ νόμων εἰσφορὰς ἐγνώκει (ὁ Οὐαλεντινιανὸς) ποιῆσαι, ἀφ' ἑστίας ὥσπερ δὲ ξάμνου, τὰς νυκτερινὰς ἐκίωλυε θυσίαις Ἰππιτελείου. τοῖς μουσαροῖς μὲν ἐν περατιομόροις ἐμποδὼν διὰ τοῦ ποιῆσαι νόμους γινώσκου βαλόμενος. ἐπεὶ δὲ Πραξιτέλιος ὁ τῆς Ἑλλάδος ἀνθύπατον ἔχων δὲ χλῆ, αὐτὸς ἐν πάσαις διαπέσεων ταῖς δρεταῖς, τὰ τὸν ἔφη ἀβίωτον τοῖς Ἕλλησι κατέστησεν τὸν βίον, εἰ μέλλοιεν κωλύειν τὰ συνέχοντα τὸ ἀνθρώπειον γένος ἀνάτα μυστήρια κατὰ θεσμόν ἐκτελεῖν, ἐπέτρεψεν, δὲ γεντὶ τῶ νόμου, περὶ τῶν τὰ πάντα κατὰ τὰ ἐξ δὲ χλῆς πάτρια. Semel tantùm intermissa; cùm nimirum, captis ab Alexandro Thebis, in luctu summo versarentur. Plutar-

Plutarchus, vbi de eâ re agit, Alexandro. Ἀθηναίοις δὲ διηλλάγη, καίπερ ἔμετρίως ἐνεγκᾶσι τὸ πρὸς Θήβας δυσύχημα. καὶ γὰρ τῶν τῶν μυστηρίων ἐορτῶν ἐν χειροῖν ἔχοντες, ὑπὸ πένθους ἀφῆκαν. Himerius in Eclogis. Ἀλέξανδρος δὲ τῶν πόλιν καὶ μετὰ Θήβας ἤγεινετο. καίτοι γε εἶχεν ἡ τότε τῆ πόλει καὶ μέμφασθαι. ἡμεῖς γὰρ, Θεβαίων πεσόντων, τῶν τελετῶν ἀπεκλείσαμεν, ἵνα μὴ τοῖς Θεβαίων θρώοις ἀντιβοῶμεν τὸν Ἰάκχον. Hierophanta apud Eunapium in Vitâ Maximi, prædicebat Iuliano, sub ipso hæc sacra cessatura. καὶ εἰς πόσινδε ἐξικνεῖτο προνοίας, ἐφ' ἑαυτῆ τὰ ἱερά κατασκαφήσεσθαι καὶ διαθήσεσθαι ἔφασκε. καὶ κείνον ζῶντα τῶν τε ἐπιψέσθαι, διὰ Φιλομήριαν περὶ τὴν ἀλμαζόμνον. Ἐπειροτελευτήσῃν γε αὐτῆ τῶν θεραπείαν ζῶντα θεῶν. Sed cum diuinationis falsum, res ostendit; & sublata, vt videtur, à maiore Theodosio; quem gentilium fana, ac sacra, euertisse Historiæ tradunt.

CAP. XXXIII.

Celebrata verò pratercà à Celeensibus, Phliasijs, Pheneatis, Lacedæmonijs, Parrhasijs, Cretenſibus, & Romanis. Claudij Cæsaris conatus, Hadriani factum.

S Ed an alibi Eleusinia agitata? Etiam apud Celeenses, ac Phliasios. Et apud illos quanto quidem quoque anno; mutabaturque hierophanta, si videretur, singulis quadriennijs, festi tempore: eique vxorem ducere licitum. Pausanias testis Corinthiacis. τῆς δὲ πόλεως αἱ Κελεαὶ πέντε πρὸς τοὺς μάλιστα ἀπέχουσι. καὶ τῆ Διήμητρι ἐπιταῦθα δι' ἐνιαυτοῦ τετάρτη τὴν τελετὴν, καὶ ἑκάστου ἔτος ἄρχουσι. ἱεροφάντης δὲ σὺν εἰς τὸν εἶον πάντα διαποδίδεικται. κατὰ δὲ ἐκάστου τελετῆν ἄλλοτε ἔστιν ἄλλου σφίσι ἀρετῆς, λαμβάνων ἢν ἐφέλη καὶ γυναικῶν. καὶ ταῦτα μὲν διάφορα τῶν ἐν Ἐλευσίνι ὀνομάζουσι. τὰ δὲ ἐς αὐτῶν, ἐκείνων ἔστιν εἰς μίμησιν. ὁμολογοῦσι δὲ καὶ αὐτοὶ μιμεῖσθαι Φλιάσιοι τὰ ἐν Ἐλευσίνι δρώμενα. Celebrabant quoque Pheneatæ, eodem quo Eleusinijs modo. Idem Pausanias Arcadicis. φενεάτης δὲ καὶ Διήμητρος ἔστιν ἱερὸν Ἐλευσινίας, καὶ ἄρχουσι τῆ θεῶν τελετῆν τὰ ἐν Ἐλευσίνι δρώμενα. καὶ ὡς σφίσι τὰ αὐτὰ φάσκοντες κατησκήνευαι. Item Lacones, apud quos agon tunc thymelicus. Hesychius. Ἐλευσίνια, ἀγὼν θυμελικός ὡς Λάκωνισιν. Etiam Parrhasij, in urbem à Cypselo rege exstructam vbi conuenissent,

uenissent , lucum , & aram , Cereri Eleusiniæ consecrârunt ; festumque ipsi instituerunt , in quo de formâ mulieres certarent , Χρυσόφοροι appellata . Athenæus lib. XIII. Νικίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικαῖς Διαθέταις Φησὶν αὐτὸν Κύβελον πόλιν κλίπειν ἐν τῷ πεδίῳ παρὰ τὸν Ἀλφειόν . εἰς δὲ κατακίσιον τὰς Παρρησίων Ἰνας πέμπει καὶ ἑωμὸν ἀναστῆσαι Διμήτρι Εὐδυσινία . ἣς ἐν τῇ ἐορτῇ καὶ τὸν πρὸ κάλλους ἀγῶνα Ἰπιπτελισμῶν , καὶ νικῆσαι πρῶτον αὐτοῦ τὴν γυναικᾶ Ἡροδίκην . Ἰπιπελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν ἐστὶν , καὶ αἱ ἀγωνίζομενοι γυναικῆς Χρυσόφοροι ὀνομάζονται . Et Cretenfes ; apud quos vulgare etiam arcana licitum . Diodorus Siculus lib. v. Περὶ μὲν ἐν ταῖς θεαῖν οἱ Κρήτες τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων γεννηθῆναι τοιαῦτα μυθολογοῦσι . τὰς δὲ τιμας , καὶ θυσίας , καὶ τὰς περὶ τὰ μυστήρια τελετὰς , ἐκ Κρήτης εἰς τὰς ἄλλας ἀνθρώπους παρεδεδόσθαι λέγοντες , πόπο Φέρονται , ὡς οἴονται , μέγιστον τιμῆμενον . τὴν τε γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐν Εὐδυσίνῃ γηρομύθην τελετὴν , Ἰπιφανεστάτην σχεδὸν ἔσθαι ἀπεισῶν , καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ , καὶ τὴν ἐν Θράκῃ ἐν τοῖς Κίκοισιν , ὅθεν ὁ κατὰδείξας Ὀρφῶς δὲ , μυστικῶς πρὸς ἀδιδόσθαι . κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἐν Κνωσῶν νόμιμον ἐξ ἀρχαίων εἶναι Φανερωῶς τὰς τελετὰς ταύτας πᾶσι πρὸς ἀδιδόσθαι . καὶ τὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐν ἀπορήτῳ πρὸς ἀδιδόσθαι , παρ' αὐτοῖς μηδὲνα κρύπτειν τῶν βελομύθων τὰ τοιαῦτα γνώσκειν . Quin apud Romanos etiam . Ac transferre primus conatus Claudius Cæsar , sed non fecit . Suetonius in eius Vitâ , cap. xxv. *Sacra Eleusiniæ etiam transferre ex Atticâ Romam conatus est . Fecit postea Hadrianus . Aurelius Victor in eius Vitâ .*

Ceremonias, leges, gymnasia, doctoresq; curare occupit; adèò quidem, ut etiam ludum ingenuarum artium, quod Athenæum vocant, constitueret: atq; initia Cereris, Liberæq;, quæ Eleusina dicitur, Atheniensium modo Roma percoleret. Hinc est, quod in Cæsaribus ait Iulianus, vbi de eo. μετὰ τὸν ἐπιεισέρχεται βαθείαι ἔχων ὑπὸ ἡνιω αἰνὴρ σοβαρὸς, τί, τι ἄλλα, ἔτι μὲν σικλῶ ἐργαζέμενος, εἰς τι τὸν ἔρανὸν ἀφορῶν πολλοίσι, καὶ πολυπνεαγμονῶν τὰ δότορρητα.

FINIS.

INDEX

I N D E X

A V C T O R V M,

Qui hęc

Citantur, illustrantur,

Emendantur.

- Æ** *Lianus*, 67. 84. 92. 93.
Aeschylus, 74.
Alciphron, 92.
Ammonius, 83.   *Emend.* 84.
Andocides, 43. 77. 91. 92.
Anthologia Epigrammatum, 48.
Apollodorus, 8. 9. 10. 52. 71.
Apostolius, 93.
Apuleius, 34. 46. 60.
Aretæus, 58.
Aristides, 2. 4. 16. 32. 46. 47. 49. 51. 52. 53. 74. 77. 80.
86. 87. 90.
Aristophanes, 17. 19. 20. 27. 35. 44. 48. 74. 77. 78.
79. 80. 92. 93.
Aristoteles, 2.
Arnobius, 5. 9. 11. 30. 38.
Arrianus, 12. 19. 27. 37. 39. 81.   *Emend.* 19.
Artemidorus, 50. 71.
Athenæus, 55. 66. 67. 89. 90. 97.
Athenagoras, 58.

- Auctor Axiochi*, 49. 52.
Augustinus, 11.
Aulus Gellius, 86.
Aurelius Victor, 97.
Basilius Magnus, 58.
Callimachus, 9. 30. 46. 69.
Catullus, 60. 70.
Cicero, 12. 26. 45. 47.
Claudianus, 33. 73. 77.   *Emend.* 33.
Clemens, 5. 9. 10. 21. 22. 30. 38. 49. 56. 59. 69. 71.
     Emend. 16.
Columella, 72.
Cratinus, 67.
Cydonius, 51.
Cyrus, 85.
Demosthenes, 16. 43. 91. 92.
Diodorus Siculus, 3. 4. 56. 60. 81. 97.
Diogenes Laërtius, 36. 49. 51.
Diogenianus, 56.
Dion Cassius, 45.
Dion Chrysostomus, 26. 27. 31.
Diomysius Halicarnassens, 57. 63.
Dionysius Periegeta, 18.
Donatus, 44.
Etymologici Auctor, 7. 13. 43. 82. 86.   *Emend.* 86.
Euagrius, 26.
Eunapius, 36. 37. 57. 95.   *Emend.* 37.
Euripides, 2. 22. 89.
Eusebius, 36. 41.
Eustathius, 15. 41. 80.

- Eustratius*, 58.
Fulgentius, 73.
Galenus, 29.
Gregorius Nazianzenus, 26. 57.
Harpocratio, 22. 23. 24. 43. 83.
Hermias, 57.
Herodianus, 2.
Herodotus, 3. 45. 79.
Hesychius, 6. 10. 19. 34. 36. 38. 39. 42. 46. 57. 60. 62.
 67. 68. 78. 79. 81. 83. 89. 93. 96. *Emend.* 64.
Hieronimus, 38. 94.
Himerius, 18. 22. 46. 79. 95.
Horatius, 55. 59.
Iamblichus, 56.
Inscriptiones Antiquae, 46.
Interpres Horatii, 55.
Interpres Iuuenalis, 73.
Interpres Persij, 38.
Isaacius Tzetzes, 6. 14. 15. 27.
Isocrates, 5. 49. 53. 54.
Iulianus, 98.
Iustinus Historicus, 56. 80.
Iustinus Martyr, 57. 75.
Iuuenalis, 73.
Lactantius, 74.
Lampridius, 54.
Libanius, 28. 29. 34.
Linus, 50.
Lucanus, 71.
Lucianus, 45. 46. 54.

- Lutatius*, 71.
Lycophron, 14.
Lysias, 3. 28. 42.
Lysés, 55.
Macrobius, 39.
Marinus, 23.
Maximus Monachus, 12. 13.
Maximus Tyrius, 17.
Menander, 39.
Mercurius Trismegistus, 57.
Minutius, 11.
Nausicrates, 66. 67.
Nicander, 9. 30.
Nicetas, 56.
Nonnus, 70.
Ovidius, 8. 10. 57. 70. 80.
Pausanias, 2. 5. 9. 10. 11. 29. 37. 40. 41. 60. 68. 78.
     88. 93. 96.
Philostratus, 2. 17. 53. 54. 83. 87.   *Emend.* 88.
Phurnutus, 12. 20. 66. 72. 87.
Plato, 23. 51. 56.
Pletho, 32. 33.
Plinius, 86.
Plutarchus, 16. 20. 22. 23. 24. 25. 37. 40. 49-53. 61.
     65. 67. 71. 77. 79. 82. 84. 92. 95.   *Emend.*
     20. 63. 65. 82.
Pollux, 41. 42. 43. 81. 88. 90.   *Emend.* 44.
Polyænus, 18.   *Emend.* 62. 64.
Porphyrus, 46.
Probus, 70.

Proclus,

Proclus, 8. 10. 22. 25. 32. 90.

Procopius Gazæus, 18.

Pfellus, 24. 33.

Aristophanis, 9. 14. 15. 18. 19. 20. 22. 26. 28.

34. 35. 49. 52. 58. 68. 78. 92..

Callimachi, 69.

Euripidis, 46.

Schol. Homeri, 13. 15.

Nicandri, 30.

Pindari, 86.

Sophoclis, 6. 56. 74. 84.

Senatusconsultum Atheniensium, 53.

Seneca Philosophus, 24. 33.

Seneca Tragicus, 57. 74.

Seruius, 68. 72.

Sidonius, 60.

Sopater, 18. 40. 47. 48. 58.

Sophocles, 56. 74.

Soranus, 53.

Stadius, 57. 73. 80.

Stephanus, 15.

Stobæus, 32. 51.

Strabo, 27. 83.

Strabus Gallus, 72.

Suetonius, 45. 54. 57. 97.

Suidas, 7. 18. 22. 38. 43. 58. 70. 83. 93. *Emend.* 86.

Symmachus, 39.

Synesius, 11.

Tacitus, 38.

Tarræus, 56. 93.

Terent-

- Terentius*, 44.
Tertullianus, 7. 25. 29. 33. 56.
Themistius, 23. 31. 51.
Theocritus, 54.
Theodoretus, 33.
Theon, 48. 54.
Theophrastus, 16. 74.   *Emend.* 82.
Tibullus, 59.
Varro, 20.
Velleius, 80.
Virgilius, 70. 72.
Xiphilinus, 23.
Zenobius, 56.
Zosimus, 2. 94.

F I N I S,

IOANNIS MEVRSI
PANATHENÆA.

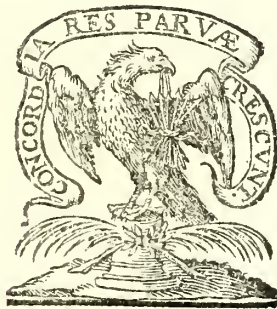
SIVE,

DE

MINERVÆ

Illo gemino festo,

Liber Singularis.

LVGDVNI BATAVORVM,

Ex Officinâ ELZEVIRIANA.

ANNO cIo Io. c. xix.

VIRIS. CLARISS
IANO. GRVTERO. I.C

HIST. PROFESS
BIBL. PAL. PRÆF

GERARDO. IOAN. VOSSIO

COLL. ILL. HOLL
ET. WESTFR. ORD

REGENTI

MVSARVM. ET. GRAT
GEMINIS. ANTIST
GEMINIS. AMICIS
OPT. MAX

PANATHENÆA

VNIVS. GEMINO. NOMINE. DEÆ
GEMINVM. VNO. NOMINE. FESTVM

IOANNES. MEVRSIVS

AMICITIÆ. MONVMENTVM

DO. DICO. CONS

LIB. MER

A. H. M. D. M. A

SERIES CAPITVM.

CAP. I.

P Anathenæa, festum Minerva apud Athenienses maximum.

CAP. II.

Ἐπιὸς Ἀθλοῦσα, inde Παναθλοῦσα dicta.

CAP. III.

Antiqua valdè; quippe ab Erichthonio primum, Orphœove, instituta: atq; a Theseo renouata.

CAP. IV.

Nonnullis eadem cum Quinquatribus Romanorum existimata, itaq; nomina apud Auctores commutata.

CAP. V.

Per quot dies celebrata. Epicteti apud Stobæum αἰέδοτον locus emendatus.

CAP. VI.

Ac duplicia quidem erant; illa, Minora: ista, Maiora. Scholiastæ Aristophanis ingens error indicatus. Quo utroq; tempore acta; ac Minoribus aperiri mare cœptum.

CAP. VII.

Et certamen in minoribus celebratum, idq; triplex. Eius cura Athlohetis demandata. Illi quot, & unde lecti; ac quàm diu munere isto fungi soliti.

CAP. VIII.

Primò equestre agitatum, idq; lampadarium erat. Ab initio pedestre, quando equestre esse cœperit. Quonam tempore, item ubi, celebratum.

CAP.

SERIES CAPITVM.

CAP. IX.

Posthæc gymnium, etiam Εὐαρδίας ἀγὼν nuncupatum. Quando illud institutum, deinde ubi agitur. Stadium ei suum fuit, Παναθηναϊκὸν appellatum; à Lycurgo primum structum, ab Herode renouatum.

CAP. X.

Inde Muscum; idē, à quo institutum, & quo loco agi solitum. Conventus in eo tibiçinum, Σωαυλία indigetatus; & insignis hæc de re Hesyçij locus restitutus. Citharâ quis primus victor, & quando fuerit. Laudes quoque aliquorum decantata, ac chorus circularis datus; & dramatibus quaternis à Poëtis concertatum, quæ coniunctio Τετραλογία appellata.

CAP. XI.

Certaminibus his victores epulum sodalibus suis exhibebant; ipsi coronam, eamq̄ oleaginam accipiebant: item oleum, ex ijs oleis, quæ Μοεῖαι nominata, & iuxta Academiam erant. Alij collatum id fuisse dicunt. Erat autem vrceus totus; & exportare Atticâ licitum, cum hoc aliàs interdictum.

CAP. XII.

Pyrrhichistæ quoq̄ dati, ijç, pueri in vestes. Et cur id factum. Triremibus etiam apud Sunium decertatum.

CAP. XIII.

Etiam gladiatores dati; idē, quando initium sumpserit, & quam diu obtinuerit.

SERIES CAPITVM.

CAP. XIV.

Nefas autem horum ludorum quicquam spectare in veste tinctâ; & pecunia ex arario data populo, emendo in theatro loco.

CAP. XV.

Sacrum item ingens factum; ad quod bouem vrbes omnes, quæ colonia Atheniensium, mittere solita. Vnde visceratio quoq; & epulum, populo; in quo pocula visitata, quæ Παναθηναϊκὰ dicta.

CAP. XVI.

In Maioribus eadem ferè visitata.

CAP. XVII.

Nisi quod peplus tunc deductus. Scholiasta Aristophanis error quidam indicatus.

CAP. XVIII.

Iste verò qualis fuerit, quidve in eo intertextum. Libellus, qui inscriptus Πέπλος, an Aristotelis Stagiritæ, inquisitum. Deinde quo colore fuerit. Lutatij error. A quibus textus, & textura quæ præfecta. Ε'ρρασινας. Item quando. Scholiasta Euripidis error.

CAP. XIX.

- Cum magnâ pompâ deduci solitus; quæ extra urbem instituta, in Ceramico, idg; iuxta Leocorium, quod ibi erat. Pompa illa qualis fuerit. Peplus è naui suspensus, quæ Mineruæ apparatus, per Ceramicum ad Cereris Elcufiniæ templum ducebatur. Et naus ista terrâ ibat, instrumentis subterraneis provoluta, impellentibus eam remis,

SERIES CAPITVM.

mis, implente sinum vento secundo; quam in rem Virgilij locus illustratus. Mox templum Cereris circumuecta, præter murum Pelasgicum, & Apollinis Pythij fanum, in locum suum reducebatur. Inde peplus in arcem ductus, præter Mercurios; vnde tabulatum ibi Aristagoræ meretrici, amasæ suæ, à Demetrio collocatum. Eius partes inferiores si contaminari fortè contigisset, erat destinatus quidam, qui ablueret, καὶ ἄνιπτης ex re dictus. Mox Mineruæ simulacro insternebatur, cui è floribus lectus apparatus erat, Πλακῆς dictus.

CAP. XX.

In pompâ senes incedebant, cum oleæ ramo; vnde Θαλλοφόροι dicti. Hesychij locus restitutus. Illi autem ad hoc lecti, qui florente formâ essent. Aristophanis dictionem, & Grammaticorum error. Etiam anus, pariter ac senes, pompam istam deducebant.

CAP. XXI.

Viri quoque, atate florentes, ἰγῆς cum armis; & mulieres. Illos inquilini secuti, cum ligonibus, Σκαφηφόροι nuncupati; istas, eorum uxores, cum hydriâ, Ἰδριαφόροι dictæ. Aelianus restitutus, & Hesychius illustratus.

CAP. XXII.

Et ephebi, pæana canentes; cum coronâ, chlamydeque. Ea corona è milio erat, chlamys nigra; idque quare, & quàm diu: inde alba, & à quo id institutum.

CAP. XXIII.

Denique virgines procedebant, cum canistris; vnde Κανηφόροι dictæ. His iniecta velamenta, Ἰστριαῖδες
appel-

SERIES CAPITVM.

appellata. Adseruata verò ab illis, qui Ἀρχιδέωροι dicti, eamq; in rem Andocidis locus restitutus. Et, pompâ instante, hi inter virgines distribuebant; castitati, priùs quàm id facerent, per aliquot dies operam dantes. Virgines autem è primatibus istæ erant; sororq; Harmodij contumeliâ hinc affecta. Cum virginibus filie inquilinorum ibant, pro pedissequis; umbellamq;, & sellam, ferrentes: unde etiam Διπροφόροι appellata.

CAP. XXIV.

Agmen pueri claudabant, tunicis amicti, quæ Πανδαμυκί nuncupata. Curam verò pompa omnem οἱ Νομοφύλακες sustinebant, fasciâ albâ coronati. Pollucis locus emendatus. Vbi instrui pompa solita. Πομπείον.

CAP. XXV.

Deinde Homeri quoque carmina à rhapsodis recitata; idq;, à quo institutum.

CAP. XXVI.

Corona etiam honoris ergo aurea date, & pronuntiarè id publicè per præconem in certamine gymnico solitum. Præco item Atheniensibus parier atq;, Plataeensibus benè ut esset precabatur; idq;, quando institutum. Captiui quoq;, dimitti soliti.

CAP. XXVII.

Qui cætera festa quinquennialia accurabant, Ἰεροποιοὶ nominati, Panathenæa hæc non item; quæ & à Themistocle exule apud Magnesios celebrata. Denique eorum mystica ratio.

IOAN.

